

Giới thiệu Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy

Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy khác với Thiên Thần Mắt Tím 2, tựa truyện với những tình khúc nhẹ nhàng, có chiều sâu.

Ánh sáng chiếu qua kẽ cửa sổ hắt nhẹ lên chiếc giường có một người con gái xinh đẹp đang ngủ, khẽ nhíu mày người con gái đó thức dậy người con gái đó chính là nó _ Nguyễn Ngọc Vy.

Nó được đưa vào trường mới, bạn mới, tại đây nó gặp hần, một anh chàng hot boy của trường và lớp nó.

Hần ngạc nhiên nhìn nó đi ra ngoài, " một hotboy như mk đã hạ thấp danh dự để nói chuyện vs cô một con nhỏ xấu xí như vậy mà k biết điều, nhưng quả thật rất thú vị " _ hần nghĩ, mở điện thoại lên gọi cho 1 người " điều tra cho ta về Nguyễn Ngọc VY " _ hần nói rồi cười khế, bước ra khỏi lớp

Cùng theo dõi truyện teen để hiểu hơn về cặp đôi đáng yêu này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

ánh sáng chiếu qua kẽ cửa sổ hắt nhẹ lên chiếc giường có một người con gái xinh đẹp đang ngủ, khẽ nhíu mày người con gái đó thức dậy người con gái đó chính là nó _ Nguyễn Ngọc Vy . 15 phút sau

nó bước ra với bộ đồng phục trường L.S gồm : áo sơ mi trắng dài tay, kết hợp vs cà- vạt sọc caro đỏ ., váy ngắn đến đầu gối . trông nó rất xinh đẹp và dễ thương .đang định bước xuống nhà thì nó chợt dừng lại đi đến banf trang điểm là cho nó xấu đi vs hộp phấn đen thảo lên mặt và cặp kính to đùng che gần nửa khuôn mặt . tóc thắt bím . trông nó rất xấu và lạnh lùng, nó đeo balo rồi đi bộ đến trường nì nhà nhỏ cách trường k xa lắm . tới trường , ngôi trường mà chú nó làm hiệu trưởng , cũng là ngôi trường nổi tiếng nhất vs đội ngũ giáo viên xuất sắc nhất nơi đây học sinh chủ yếu là con nhà đánh giá học . Nó bước đi vào thì thấy các nữ sinh đang bu quanh người con trai và đưa con gái như " ruồi bâu lu mỡ " làm cho nó cảm thấy khinh bỉ . Nó không thêm quan tâm đi đến phòng hiệu trưởng luôn " cóc, cóc " nó đứng ngoài gõ cửa phòng

- vào đi _ bên trong trả lời

- em là học sinh mới _ tiếng thầy hiệu trưởng vang lên

- vâng

-em là Nguyễn Ngọc Vy ? _ thầy giáo lại hỏi

- vâng em đến đây để nhận lớp ..._nó nói giọng lạnh lùng nhưng vẫn lễ phép

- em sẽ học lớp 10A1 , giáo viên đang đợi em .

- vâng , em chào thầy _ nó nói xong liền đi ra ngoài cùng cô giáo chủ nhiệm về lớp

hiện giờ nó va cô giáo đang đứng trước cửa lớp 10A1 . cô giáo lên tiếng " em ở ngoài đợi , khi nào cô báo thì vào " . nó k đáp lại chỉ đứng ngoài lớp đợi

khi bước vào lớp cô giáo nói to " HÔM NAY LỚP TA CÓ BẠN MỚI " (vì cô giáo nhắc nhở bọn nó k nghe nên phải hét to ấy mà) . bỗng tất cả im bật rồi

- thưa cô , boy hay girl ạ _ học sinh 1 hỏi

- là một bạn nữ _ cô giáo trả lời

- hotgirl ạc.....ô._ chưa nói hết câu thì cô giáo bảo nó vào

cả lớp đang phấn khởi thì tụt hứng khi nó vào . rất nhiều tiếng bàn tán bắt đầu nào là " con nhỏ này xấu thế mà cũng vào đây hok ...", " k biết ra đình nó là ai mà nó đc hok ở đây " bla ... bla ... Nó cũng k thêm chú ý đến những câu nói đấy . cô giáo quay sang nó nói

- em hãy giới thiệu em cho cả lớp biết đi

- Nguyễn Ngọc Vy _ nó chẳng thèm nhìn cô giáo , nó nói

- vậy ở cuối lớp còn bàn trống em sẽ ngồi ở đó

nó cứ thế đi thẳng xuống bàn cuối lồi trong balô ra cái máy nghe nhạc , cắm tai nghe mở mp3 ra nghe và rồi ngủ mà k biết có rất nhiều ánh mắt soi mói đang nhìn nó , và trong đó cũng có một ánh mắt tò mò về tính cách và thân phận nóđó chính là hấn . thực sự hấn cảm thấy rất thú vị về nó mặc dù chưa tiếp xúc vs nó mà chỉ nhìn thui

P/S : đây là lần đầu tiên mk viết truyện này . k biết mọi người đọc có thấy hay k ??? nếu k hay xin mọi người cứ cho mk ý kiến để mk còn cố gắng sửa chữa. chap này là tùy hứng mk viết thuimk viết truyện theo hứng nên chắc nó k hay mọi người bỏ qua cho!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

thầy giáo giảng bài trên bục , còn nó thì nằm ngủ ngon lành dưới lớp bởi vì thực sự nó đã hok hết zùi . Nó thực sự k muốn đến trường học làm j nhưng vì nó điều tra đc là con của đứa con của Trần Minh phú < tức người đã giết mẹ nó > tên là Trần Anh Thư đang học ở trường này , nó tò mò nên đi hok để điều tra thêm. Đang liên miên suy nghĩ bỗng tiếng thầy giáo dạy toán vang lên- NGUYỄN NGỌC VY ƠI CHO PHÉP EM NGỦ TRONG GIỜ HOK VẬY ?? ... Lên làm cho tôi bài này NHANH. _ ông thầy có nhân mạnh chữ cuối để nó sợ vì nó k chịu nghe giảng , nhưng ông nào biết nó đâu sợ

Cả lớp đều nhìn nó , trong lòng vui như mở cờ vì tụi nó biết ông thầy dạy toán này rất ghê gớm ai cũng sợ ông (trừ nó và hấn) . Nó k ngần ngại j đi thẳng lên bục làm bài (vì nó hok hết zùi , lại còn giỏi toán nhất) . Nó bước xuống lớp vs nhiều ánh mắt kinh ngạc có , vui mừng có ... mấy đứa con gái k ưa nó thì rất vui " kiểu j con này chẳng bị thầy giáo mắng , đi trực nhật hoặc k thì phải chạy 20 vòng sân " _ mấy đứa đó nghĩ _ " cái sân trường này chạy 1 vòng đã đủ mệt zùi huống chi là 20 vòng ...hahaha" _ càng nghĩ bọn nó càng vui , đâu có ngờ rằng 1 câu nói cũng đủ để niềm vui của bọn họ bay mất k một dấu vết.....

Ông thầy kinh ngạc nhìn nó vì nó đâu có nghe giảng mà vẫn làm đúng hết , còn mấy đứa con gái nhìn thấy ông nhìn nó mà cảm thấy rất vui " sắp có trò hay để xem zùi " _ cả bọn nghĩ. còn ông thì nói trong kinh ngạc:

- bài này bạn Vy làm đúng rồi , các em mau chép vào vở đi .

Cả lớp nhìn nó ngạc nhiên (trừ hấn vì hấn biết nó k phải như những đứa con gái bình thường)(tg: chị Vy k phải như con gái "phình phồng" thì chỉ là j a??? hay chỉ là súp-po-men ...*mặt già ngô* //// Hấn : chắc vậy* về mặt suy nghĩ * //// Nó : Vậy hai người có cần chị đây .. ak k SÚP-PO-MEN đây đưa hai người về gặp TỔ TIÊN sớm k ???* tức giận * //// " thôi thôi khỏi cần " _ hấn và tg đồng thanh , cầm dép chạy "'Đúng là k nên động vào bà chằn kéo hậu quả k thể biết trước' _ tg nghĩ //// nó : CÁI J Á ??? //// tg : k , k * chạy lẹ*)

Reng reng ...

tiếng chuông báo hiệu tiết học kết thúc , cả lớp nó chạy thẳng xuống căn-tin , trong lớp chỉ còn lại nó và hấn (nó ngủ có biết trời ơi đất hỡi j đâu , còn hấn thì đang chơi game) . thấy cả lớp đi ra chỉ còn hấn và nó ở lại , hấn đi đến chỗ nó (ak quên chưa giới thiệu : nó và hấn ngồi đối diện vs nhau nha) khêu khêu cho nó dậy , nó tức giận ngồi dậy vì bị "ai đó " phá giấc ngủ .

-gi_ nó quay sang nhìn hấn tức giận nói

- ak k , mk là Lâm Hoàng Phong con trai tập đoàn "Lâm thị " , cũng là hotboy của trường và cũng là kiểu bạn trai mà nhiều đứa con gái mơ ước _ hấn nói như vậy nhằm làm cho nó phải nể vì chưa có 1 ai trong trường đi qua hấn mà k ngưỡng mộ hấn vs vẻ đẹp và gia thế , hấn thấy nó lúc sáng đi qua mk mà k thèm nhìn nên cảm thấy hơi bực

- thì sao _ nó lạnh lùng nói , k thèm nhìn hấn

- ak k , nếu có j k biết cứ hỏi mk _ hấn ngạc nhiên nói

- k cần _ nó đáp zùi đi thẳng ra khỏi lớp

Hấn ngạc nhiên nhìn nó đi ra ngoài , " một hotboy như mk đã hạ thấp danh dự để nói chuyện vs cô một con nhỏ xấu xí như vậy mà k biết điều , nhưng quả thật rất thú vị " _ hấn nghĩ , mở điện thoại lên gọi cho 1 người " điều tra cho ta về Nguyễn Ngọc VY" _ hấn nói rồi cười khê , bước ra khỏi lớp

P/S : trong lúc viết có j sai sót ...mong mọi người bỏ qua cho * viết vội nên k có xem lại ak **** gập người 90 độ để xl***

Chương 3

Nó sau khi đi ra khỏi lớp , nó đi xung quanh trường để tìm hiểu thêm về trường . Nó đi mà trong đầu chỉ nghĩ về hân " công nhận hân đẹp trai thật " _ nó nghĩ mà mặt thoáng đỏ , mặc dù mặt nó đc giấu sau một lớp phấn dày nhưng mà vẫn nhìn rõ ,nó vội lắc đầu rồi nhìn lại mk thấy rất xấu xí " chắc có sự nhầm lẫn nào rồi , trông mk xấu thế này mà lại đc 1 hotboy nói chuyện sao ? ?? k đâu ,chắc hân chỉ định trêu mk thôi " _ nó lại nghĩ rồi đi xem xét trường một lượt Vì nhà nó đầu tư rất nhiều vào cái trường này nên trường đã thay đổi rất nhiều so vs hồi trước . Sân trường rất rộng , có hẳn một sân bóng rổ , có phòng dạy bơi và các phòng dùng để thực hành của các môn : hóa ,nhạc ,sinh , mt....tất cả cơ sở vật chất đều đầy đủ . Nó đi một vòng rồi dừng lại trước căn-tin của trường , nó vào mua một cái bánh sandwich, 1 lon nước cam rồi đi đến cái bàn cạnh cửa sổ ngồi nhâm nhi lon nc .Mọi người trong căn-tin k ai thèm đếm xỉa tới nó vì nó rất xấu , từ đâu ả Thư đi tới chỗ nó cố ý hất thẳng ly nước trên tay vào áo nó , ả rất ghét nó (ak quên xin nói thêm ả Anh Thư k học cùng lớp vs nó nhé !!) vì khi ra chơi ả đi sang lớp hân để tìm hân thì thấy hân đang nói chuyện vs nó .Mọi ánh mắt của những con người ở đây đang nhìn nó ,Ả quay sang nhìn nó về mặt đắc ý nhìn nó

-xin lỗi, mk k cố ý _ả nói rồi trung bộ mặt xin lỗi ra bởi vì căn-tin là nơi đông người nhất của trường nên ả k muốn mất hình tượng thực nữ của mk

Nó k nói j chỉ quay sang nhìn ả khinh bỉ

- mk có thể làm j để xin lỗi vs bạn chuyện vừa nãy k ?? _ả nói

-cởi áo ra , đưa đây để mặc _ nó đứng dậy nhìn ả rồi nói tỉnh bơ

-Mày_ả tức giận nói k thành lời

Nó chẳng nói j nữa đi thẳng vào nhà vs để rửa bỏ vết nc dính trên áo rồi đi ra trước bao con mắt ngạc nhiên của mọi người nhìn về phía nó bởi k có ai dám nói vs Anh Thư như thế cả .Còn ả sau khi nó vào nhà vs thì đi ngay lập tức

Rengreng tiếng chuông định mệnh báo hiệu giờ học bắt đầu , tiết này bọn nó học thể dục nên tụi nó thấy bộ đồ thể dục rồi đi thẳng xuống sân

lớp nó xuống sân rồi tùm nãm tùm bầy ngồi tám chuyện . Từ cái vụ ở căn-tin đến giờ nó k ngừng nghe thấy những lời bàn tán về nó

-công nhận con nhỏ xấu xí kia gan nhĩ tụi bay , dám đối đầu vs Anh Thư _ học sinh 1 nói

-uk đúng đúng _ học sinh 2 lên tiếng

-kiểu j con nhỏ đấy chẳng bị đánh , sắp có kịch hay xem zùi tụi bay oi....._ học sinh 3

....bla.....bla vân vân và mây mây . tất cả những lời nói đó đều đc nó nghe thấy nhưng nó k nói j , chỉ im lặng mà nghe nhạc

- CÁC ANH, CÁC CHỊ VÀO HỌC CHƯA MÀ CÒN NGỒI ĐÓ NÓI CHUYỆN HẢ _ bỗng cô giáo đi ra lên tiếng

Cả bọn im bật k nói j xếp thành 2 hàng đứng im lặng ,còn nó thì đang nghe nhạc k quan tâm đến cô giáo , hân thì ngồi ung dung chơi game cả lớp thấy hân như thế thì k nói j bởi tất cả trường đều nề hân về gia thế và cũng một phần nhờ gia đình hân mà nhà trường mới đc như thế này . Cả lớp đều chuyển sang nhìn nó , cô giáo thấy thế thì tức giận quát :

-Cô kia , đến giờ hok rồi còn ngồi đó làm j đi ra xếp hàng MAU

Nó đi thẳng đến chỗ cô giáo thì thầm j đó làm cô giáo mặt tái mét (đại khái như là cô sẽ bị đuổi việc chẳng hạn con tụi chưa nghĩ ra dc j nữa nên chỉ nói qua thôi),cô k nói j chỉ ra hiệu cho nó ra ghế ngồi , thấy thế cả lớp ngạc nhiên nhìn nó (cả hân ngạc nhiên nhìn nó) . cô giáo thấy thế thì hít một hơi thật sâu quát làm cả lớp giật mk quay lại chú ý vào bài họcý nhằm chú ý nghe bài ca cái lương của cô . Cô giáo tuôn một tràng ra rồi phán " CÁ LỚP CHAY 10 VÒNG SÂN CHO TÔI , CHO CHỮA CÁI TỘI LẠM CHUYỆN " , nói xong cả lớp chạy quanh sân chạy dc một vòng đã mệt rồi

Reng, reng

cũng nhờ tiếng chuông mà bọn nó trong lớp mới đc giải thoát khỏi cái địa ngục này bọn lớp nó mệt nằm lê lết ngoài sân như mấy cái xác chết zậy ,còn về nó và hân thì ngồi chơi mỗi người 1 việc k ai nói j

Chương 4

Sau khi học xong tiết thể dục , nó đi vào lớp nằm ngủ hết 2 tiết còn lại

Reng ..rengcuối cùng cũng kết thúc buổi học , có một môi thờ dài (tg: có học đâu mà thờ dài vs thờ ngắn //// Nó : há mi vừa nói cái j ?? nói lại nghe coi ////tg : em vừa bảo chị “ có học đâu mà thờ dài vs thờ ngắn “ ..*cầm dép chạy lẹ*////Nó :đứng lại cho chị////tg: kh.....ông ngu j mà đứng lại* lêu lêu* ////Nó : chị mà gặp lại mày thì mày biết tay ...)

-----tua nhanh, tua nhanh-----

Buổi tối , tại nhà nó

- tiểu thư, tiểu thư mau dậy xuống ăn cơm đi ạ !!!_ quản gia Hà đang cố sức gọi nó dậy

Có lẽ ở nhà nó chỉ hay nói chuyện vs ba nó và quản gia Hà (ak mk nói thêm , nó thích ở riêng nên ba nó mới cho xây 1 ngôi biệt thự riêng cho nó ở nhưng cũng bảo bà quản gia Hà đến để tiện chăm sóc cho nó hơn, nên nói trong ngôi biệt thự này chỉ có nó ,bà quản gia và vai người giúp việc thui)

-hôm nay cháu có chút việc nên cháu k ăn đâu , bà và mọi người cứ ăn trước đi . _nó nói mà vẫn vui đùa vào chiếc gối thân yêu của nó

Quản gia Hà biết rất rõ tính nó nên cũng k nói thêm j mà đi xuống nhà

-----tua lại-----

10h 30'

Sau khi đi hok về , vào nhà mọi người nhìn nó k nhận ra nó là ai , các người giúp việc còn k cho nó vào vì sợ là người lạ (buổi sang nó đi hok từ rất sớm ,lúc đấy mấy chị giúp việc còn chưa đi làm nên có biết nó làm cho mk xấu đến thế đâu . Một tuần có 7 ngày thì người giúp việc và bà quản gia dc nghỉ 2 ngày cuối tuần nên có trong 2 ngày đấy có biết

chuyện j xảy ra vs nó đâu)

Nó chẳng nói j đi lên phòng để rửa bỏ lớp mặt nạ xấu xí kia ,còn ở dưới nhà mọi người bàn tán rôm rả

-k biết cô bé kia là ai nhỉ , tự nhiên vào nhà như k _ 1 người giúp việc nói

- Nhưng bảo vệ cho nó vào thì cũng có thể nói cô bé đấy cũng là người trong nhà này thui _ 1 người nữa lên tiếng

- tính cách , ngoại hình của cô bé xấu xí đó rất giống cô chủ , hay đó là cô chủ nhỉ _văn văn và mây mây những lời bàn tánbla...bla ...

nó bước xuống dưới nhà đi thẳng vào bếp vs bộ đồng phục học sinh thì mấy người giúp việc ngạc nhiên nhìn nó những rồi cũng hiểu ra gì đó dọn cơm lên bàn

Ăn cơm xong nó thay quần áo nằm trên giường mở laptop lên tìm hiểu thêm về Trần Minh Phú . Sau một hồi tìm hiểu nó cũng moi dc k ít những thông tin về công ty và gia đình nhà ông ta . Nó cũng tìm dc thông tin về đứa con gái của ông ta tên là Trần Anh Thư , học trường L.S cug trường vs nó và càng thú vị hơn khi nó biết cô ta cùng tuổi vs nó , một hồi điều tra nó cũng biết dc cô ta học lớp nào --- lớp cạnh nó.Nó lướt laptop đến tận 4h rưỡi mới thôi , hai mắt của nó mỏi kinh khủng và bây giờ nó chả có thời gian suy nghĩ j cả chỉ muốn làm một việc quan trọng đó là Ngủ

QUAY LẠI HIỆN TẠI

Nó dậy nhảy ngay vào wc làm vệ sinh rồi thay quần áo ,nó mặc một chiếc váy bó sát màu đen tôn lên dáng người chuẩn của nó , đi đôi bốt cổ cao , mái tóc dc nó buộc cao lên gọn gàng để lộ ra khuôn mặt xinh đẹp thần bí của nó (Chị Vy mặc một cây đen luôn đó nha) . Nó bước xuống nhà lấy xe mui trần của mk phóng ra đường vs tốc độ khủng khiếp làm ai cũng phải hoảng sợ . Nó phóng một mạch tới Bar XOXO một trong những bar nó mở do thẳng Minh quản lý ,thực ra nó k thích đến những nơi đông người lắm j nhưng hôm nay thẳng mình gọi điện báo bang Devil muốn gặp bang Angel để bàn chuyện nên nó mới đến .

" Kết " tiếng xe dừng lại tạo nên 1 âm thanh chói tai , bọn bảo vệ thấy thế ra xem thì thấy nó bước ra liền nói

-Chị hai ghé chơi

- Mở cửa _ nó nói

bốn người thấy nó nói thì nhanh chóng mở cửa cho nó vào .tiếng nhạc bên trong làm cho nó cảm thấy khó chịu , nó đi ngay vào phòng VIP 1 để gặp khách .

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5

Người nó chính là bang chủ bang Devil (là hấn đó mọi người), thấy nó đi vào hấn rất ngạc nhiên về vẻ đẹp của nó . Nó bước vào mà k mang mặt nạ bởi vì 2 lí do Thứ nhất nó nghĩ lần này nó gặp bang chủ bang devil sẽ có một mối làm ăn lâu dài , nếu làm ăn lâu ngày cùng nhau thì sớm muộn hấn cũng nhìn thấy mặt nó thôi nên nó cho hấn nhìn thấy mặt trước cũng k sao cả

Thứ hai là đeo mặt nạ vào nó thấy rất bận và nóng mặt đó

Nó khi thấy hấn cũng rất ngạc nhiên k ngờ hấn lại là bang chủ bang Devil , nhưng nó là người giỏi che giấu cảm xúc nên k thể hiện ra bên ngoài . Nó đi ra ghế sofa ngồi đối diện vs hấn , bầu k khí trong phòng có chút k dc tự nhiên , hấn lên tiếng phá vỡ bầu k khí đang bao trùm quanh 2 người

-Chắc hấn đây là bang chủ bang Angle , quả k hổ danh xinh đẹp như lời đồn

-quá khen ,tôi k nghĩ mk đẹp như lời đồn của ngài đây nghe đc đâu_ nó nói rồi nở một nụ cười khiến hấn phải ngây ngất nhìn

-Cứ gọi tôi là Ken , xin hỏi bí danh của cô là j

-gọi tôi là Ren đc zìi

-Vậy chúng ta vào vấn đề chính lun nhé _Hấn nói

-uk

-hôm nay tôi đến là để bàn về việc hợp tác hai bang lại thành một , xin hỏi cô có ý kiến j k ? _ hấn vừa nói vừa nhấp một ngụm rượu

-Tôi muốn biết tại sao anh lại muốn như vậy. _nó nói

-Rất đơn giản vì bây giờ bang Destroy đang dần tiêu diệt dần toàn bộ các bang thế giới ngầm , nếu chúng ta hợp lại sẽ thể đánh bại bang Destroy , chúng ta k hợp lại thì cũng có thể sẽ là một trong những bang bị bọn họ tiêu diệt _ Hấn nói vs vẻ mặt nghiêm túc

Nó biết nên hợp tác vs bang Devil nếu k cũng như hấn nói thôi vs lại hợp tác vs bên hấn thì có thể thực hiện kế hoạch trả thù của nó và cũng giúp bang có uy thế hơn trong thế giới ngầm này. Nó biết bang chủ bang Destroy là Trần Minh Phú (người mà nó rất ghét)

- Được , tôi đồng ý _ nó nói , tay cầm ly rượu giờ về phía trước .Hấn cũng biết điều nở một nụ cười rồi đưa ly rượu của mk ra đụng ly vs nó

Nó khi nhìn thấy nụ cười của hấn cảm thấy rất đẹp khiến tim nó đập nhanh hơn 1 nhịp,nó cũng nở một nụ cười đáp trả . Nói chuyện xong nó giờ tay ra trước mặt hấn tỏ ý bắt tay làm ăn , hấn cũng giờ tay về phía trước bắt tay vs nó nói

-Hợp tác vui vẻ

-Hợp tác vui vẻ _ nó nói rồi xin phép ra về trước

Trong phòng chỉ còn lại mk hấn , hấn ngồi nhâm nhi ly rượu trong tay nhủ thầm một câu " cô ta xinh thật"

Nó sau khi rời Bar đi lấy xe phóng thẳng về nhà . Về đến nhà nó đi thẳng lên phòng giờ laptop ra nhấn tin báo cho nhỏ Nhi biết vì nhỏ đang ở bên Mĩ du học cũng quản vài chi nhánh trong bang ở bên . xong xuôi nó đi tắm rồi nhảy lên giường ngủ đến sáng

Sáng sớm nó dậy làm VSCN , mặc quần áo đồng phục trường vào và cũng k quên làm cho mk xấu xí . Khi nó bước xuống nhà mọi người k ngạc nhiên cho lắm vì ai cũng biết cô bé xấu xí đó là ai zui , nó đi thẳng vào bếp ăn qua loa bữa sáng rồi đi bộ đi học

Nó bước thẳng vào vào trường vs những ánh mắt khinh bỉ nhìn nó nhưng nó k thêm để ý làm j . Nó bước vào lớp lại nghe rất nhiều lời bàn tán như hôm trước cùng vs đó là lời nói " hôm nay lớp mk hình như có 1 học sinh mới vs 1 người chuyển từ lớp bên cạnh sang thì phải" _ 1 đứa lè mấp nói

-k biết hs mới là nữ hay nam nhì

-Còn người chuyển đến thì hình như là nữ thì phải

...bla ...bla rất nhiều lời bàn tán vang lên . Bỗng nhiên bọn con gái đang nói tự nhiên im bất làm nó pai để ý đến , nó nhìn thấy bọn nó hướng hết mặt ra ngoài cửa vs con mắt hình trái tim ,thấy thế nó cũng ngẩng mặt lên thì thấy 2 khuôn mặt nhìn cũng "hơi đẹp trai" (đôi vs nó thôi) nó cũng k để lời điện thoại ra chơi game . bọn hấn đi qua , hấn k nói j còn Tuấn (thằng bạn thân của hấn) thấy nó k giống bọn con gái trong lớp thì hỏi hấn

-học sinh mới ak

-uk_hấn trả lời

-mấy hôm tao đi qua Mĩ mà lớp lại có học sinh mới cơ ak , k biết nhìn nó như thế nào ?(nó vừa đeo tai nghe vừa chơi game nên những lời Tuấn nói nó k nghe thấy vs lại nó gục mặt xuống chơi game nên tuần k nhìn rõ mặt nó đó)_tuấn nói rồi lấy tay khều khều vai nó

Nó thấy có người động vào vai nó , nó khó chịu ra ngẩng mặt lên nhìn

Tuấn nhìn thấy mặt nó vội rút tay lại nhảy ra xa kêu

-M....A ,MA

Hấn thấy thế vội đỡ thằng bạn thân nói

- k phải ma , bạn đấy là Vy hs mới

-trông xấu thế mà học trong trường này ak _tuấn nói

Nó cũng nghe đc vì nó bỏ tai nghe ra rồi nhưng nó cũng k nói j chỉ lạnh lùng lườm hấn và đưa bạn thân của hấn rồi lại cúi xuống chơi game

P/S: mọi người cho mk xin lỗi vì up chap muộn bởi vì hôm qua mk đang viết thì bị cúp điện mãi đến tối ms có ,nhưng tối mk lười up chap định để sang nay up sớm thì lại bị cúp điện (chỗ mk đang có mưa bão nên nó cứ cúp suốt thôi akức chế) mãi đến chiều mới có nên up mk up luôn ~~~~~ Xin lỗi ~~~~~mk thành thật đó và mk sẽ up chap mới nhanh nhất có thể

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Với góc độ nhìn từ trên xuống thì ai mà chả sợ ,nó bơi một lớp phấn đen lên mặt nên trong rấtkinh khủng lại còn làm cái nổi ruồi to tổ chạ lên gò má , đeo cái kính che hết gần khuôn mặtnên có thể nói Tuấn rất sợ khi nó bất thành linh ngẩng mặt lên . Tuấn thấy nó có thái độ như vậy thì cảm thấy tức vì trong lớp này k ai nhìn hấn như vậy (ý nói Tuấn đó),hấn lấy lại bình tĩnh đi đến bàn nó đập tay xuống bàn nói :- Cô là học sinh mới

- Đúng _nó lạnh lùng nói mà k thèm nhìn Tuấn một lần

Tuấn thấy thế thì tức giận ngay cái điện thoại nó đang chơi đập xuống bàn nói

-Cô biết tôi là ai k mà tỏ cái thái độ đó hả

-Không cần biết _nó ngẩng mặt lên nhìn Tuấn rồi lấy lại cái điện thoại

Cả lớp nhìn nó trong đầu đều nghĩ rằng " kiểu này thì con nhỏ đó chắc phải nghỉ học thôi hihihii". Tuấn thấy nó như thế càng tức hơn chỉ muốn đánh nó cho hả giận nhưng lại thôi vì đang ở trong lớp nên phải giữ hình tượng (anh coi trọng hình tượng gớm) - Côcô đc lắm _Tuấn nói đầy tức giận

-Bạn đấy mới đến nên k biết j nhiều về cậu , thôi cậu bỏ qua đi học mãi rồi cậu ấy biết cậu thôi _ hấn nói rồi lôi Tuấn về chỗ

Cả lớp ngạc nhiên nhìn hấn vì đây có thể nói là lần đầu tiên mọi người mới thấy hấn nói giúp 1 đứa con gái , mọi người nghĩ nếu hấn k nói thế thì con nhỏ xấu xí kia có lẽ sẽ bị đuổi học k . Tuấn sau khi về chỗ cất cặp thì đi đến ngay chỗ hấn hỏi :

-Sao mày lại nói giúp con nhỏ đấy , mày mà k nói thì tao có thể đuổi hok nó rồi nhìn mà ngứa mắt _Tuấn nói như thể trách hấn

- Thích thì giúp thôi _hấn nói

- CÁI J _Tuấn la lên làm mọi người quay lại nhìn , hấn vội nói "ak k có j cả mọi người cứ tiếp tục làm việc đi"

- Mày thay đổi khẩu vị từ bao giờ thế , nó k bằng một phần của Anh Thư đóbla.....bla.....con nhỏ đó xấu mà còn tỏ vẻ_Tuấn xỏ ra một

tràng mà k biết mk đang nói cho chính mk nghe vì hần đã đi xuống căn-tin mua nc uống rồi (Tuấn quay sang nhìn nó mà nói nên có biết hần đi lúc nào đâu)

Tuấn thấy hần k nói j thì mới quay sang nhìn thấy hần đeo tai nghe vừa nghe nhạc vừa uống lon coca, thấy lạ nên Tuấn lại hỏi

- Mày mua nước lúc nào thế ?

-Lúc này vừa về _ Hần trả lời

- Hà thế những j tao nói mày k nghe thấy ak

-K

-Trời ơi,.....

Rềng ...rềng, chuông báo hiệu giờ học bắt đầu. Cô giáo vào lớp thấy mấy đứa học sinh của cô nhao nhao như cái chợ vỡ, cô giáo cũng biết là bọn học sinh "yêu quái" của mk cũng biết sẽ có hs mới rồi nên cô k nói nhiều

-Hôm nay chúng ta có học sinh mới và có em chuyển từ lớp bên cạnh sang

-Học sinh mới là nam ha nữ ạ _bọn trong lớp cứ hỏi cô giáo

-là 2 bạn nữ _cô trả lời

-2 em vào đi _cô giáo gọi vào

Trước cửa lớp có 2 cô nàng trông rất xinh đẹp đang từ từ bước vào trước ánh mắt ngạc nhiên của cả lớp (nó và hần). Cả hai đứng trên bục giảng nhìn xuống cả lớp, nó cũng nhìn lên xem hs mới thì thấy nhỏ Nhi và người bên cạnh chính là cái đứa đã đổ nc lên áo nó. Nhỏ Nhi thì đang cười làm bọn con trai trong lớp mê mẩn còn ả thì đang nhìn mf hần (hần cũng nhìn ả rồi gục xuống bàn chơi game) ả thấy thế thì tức lắm nhưng khi thấy nó ngồi đối diện hần thì nhìn nó vs ánh mắt như tia lửa (nó cũng thấy nhưng làm ngơ như k có j rồi nhắm mắt lại nghe nhạc)

-Hai em giới thiệu về mk đi _cô giáo lên tiếng

-Xin chào mọi người mk tên là Nguyệt Hoàng Nhi. xin mọi người giúp đỡ nhiều hơn _nho nói kèm theo nụ cười khiến bọn con trai trong lớp như điên cả lên

- Xin chào mọi người cũng biết rồi nên mk cũng k nói nhiều, mk là Trần Anh Thư cũng mong mọi người giúp đỡ thêm _ả nói

Nó đang nghe nhạc nhưng vẫn nghe đc mọi người nói j, khi nghe thấy cái tên đó ả nói ra nó ngẩng đầu lên nhìn ả một lúc rồi mỉm cười "tôi cũng k phải tốn thời gian để tìm cô nữa" _nó nghĩ và nó cũng k biết nụ cười đó đã dc 1 ngườiif nhì thấy đó chính làhần

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Hần nhìn thấy nó cười, một nụ cười hình như hần đã thấy-Nhi em xuống ngồi cạnh bạn Tuấn nhé _Cô giáo nói, nhỏ gật đầu và cũng k biết Tuấn là ai nhưng khi cô giáo chỉ thì nó nhìn Tuấn vs ánh mắt tia lửa nhưng Tuấn k nhì thấy

-Em về chỗ ngồi đi __cô giáo nói

Còn về ả thì khi nhìn thấy hần thì đi xuống chỗ hần nói

-Thưa cô, em có thể ngồi chỗ này k ạ

-mk ngồi chỗ này nhé _ả nói nhìn sang hần, ả k để cô giáo và hần nói j thêm nữa liền ngồi ngay xuống bàn hần

(đây là sơ đồ chỗ ngồi của mấy nhân vật chính

/Tuấn-Nhi/

/Nó/ ---> / Phong-Thư/.....)

Ngồi cả tiết học nó thì ngủ , hần chơi game ,ả ngồi cạnh thì bôi phấn chất sòn.....ý lộn bôi son chất phấn còn nhỏ và Tuấn thì làm nhiệm vụ quan trọng hơn đó là "ĐẤU VÕ MỒM", mỗi người một việc ~~~~~(nội dung cuộc đấu võ mồm chắc mọi người muốn nghe lắm pải k ,để tg nói cho mà nghe)

- Chúng ta có duyên nhĩ _ Tuấn nói xong cười vs nó

- Duyên cái con khi nhà người ấy biến , biến_ nhỏ vừa nói vừa phất tay có ý đuổi đi

-Cô.....

- Sao đi đâu cũng gặp cái mặt thối nhà anh thế k biết _nhỏ nói

- Cô bảo tôi mặt thối thì cô thì cô mặt thom chắc _Tuấn nói lại

-Đúng , anh quá khen _nhỏ cũng k vừa

-Cô....._ Tuấn lại lép vế rất tức nhưng k nói j đc liền cúi xuống lấy điện thoại ra nhắn tin

Nhỏ cũng k nói j im lặng quan sát lớp ,ánh mắt nó liếc xuống bàn nó ,nhỏ nhìn nó thấy rất quen định ra làm quen thì thấy nó ngủ nên cũng k làm phiền liền quay lên chú ý bài giảng nhưng vẫn rất tò nó về nó liền quay nhìn hần định hỏi thì hần k quay mặt lên , nhỏ lấy tay định khều vào cổ tay hần (Tuấn đó) nào ngờ đúng lúc hần cho tay ra phía sau thì theo bản năng tay nhỏ đập thẳng xuống đùi Tuấn làm tuấn giật mk la lên

- Xâm sỡ

Nhỏ thấy thế vội rút tay lại , cả lớp đều nhìn về phía Tuấn hỏi

-Xâm sỡ ái , ái bị xâm sỡ vậy _mấy đứa trong lớp nói

Nhỏ thấy thế thì mặt đỏ đến mang tai , Tuấn nhìn nhỏ khẽ cười làm cả lớp nhìn theo thấy vậy Tuấn nói

-k , mk nói Sầm Sơn chắc các bạn nghe nhầm rồi , thôi chú ý mà học đi _ Nói xong Tuấn khẽ liếc nhìn nhỏ thấy nhỏ mặt vẫn đỏ

- Cá..m ON...._Nhỏ nói lấp bắp

- K có j , cô thấy tôi đẹp thì nói ra đi lại còn giờ trò _ Tuấn nói có ý cười

-Tôi k có chi tại lúc đấy anh cho tay ra sau nên theo đà tay tôi mới thế chứ _ khi nghe Tuấn nói thế nhỏ k còn cảm thấy xấu hổ nữa liền vênh mặt lên cãi

- Rõ là thế mà còn cãi ương _ Tuấn cũng k vừa nói ngay

- Tôi k có thật mà Tôi chỉ muốn hỏi anh xem ai ngồi sau tôi thôi

- k biết

- Anh học trong lớp mà bạn bè cũng k biết ..đúng là đồ mặt thối _nhỏ nói

- cô ... tôi k biết đây là lần đầu tôi thấy cô ta , mấy hôm trước tôi k đi học nên k biết _ Tuấn nói

Nhỏ suy nghĩ một lúc rồi nói -ak

Nó ngồi sau Nhỏ và Tuấn cũng nghe thấy hết cuộc trò chuyện của hai người bọn họ liền cười " cái tính của mày vẫn như trước nhĩ"_ nó nghĩ rồi cười

Từ khi ả xuống ngồi vs hần , hần k thêm nói j chỉ nghĩ đến nụ cười và ánh mắt màu tím của nó rất giống 1 người đó là Ren bang chủ bang Angle nhưng rồi hần nghĩ "hai người họ khác nhau 1 trời 1 vực mà làm j có thể ".Bỗng điện thoại có tin nhắn do người mà hần bảo điều tra về nó bảo k điều tra ra đc pải cần ảnh, hần thấy thế liền gửi cho người đó cái ảnh của nó mà hần chụp trộm khi nó ngủ hôm trước để tiện cho việc điều tra

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Au sẽ kể cho mọi người biết tại sao Tuấn nói là "chúng ta có duyên nhĩ "9h tại Thư viện lớn nhất ở Mĩ

Nhỏ đi quanh những giá sách trong thư viện để tìm sách đọc , nhỏ đi rồi dừng lại ở một cái kệ đưa mắt nhìn quyển The Whirlwind Girl (Thiếu nữ toàn phong) định lấy xuống đọc nhưng chiều cao khiêm tốn nhỏ phải nhảy lên lấy nhưng k đc bỗng có một bàn tay lấy quyển đó xuống, nhor thầm cảm ơn người đã lấy sách xuống nhưng nào ngờ người đó lấy xong bỏ đi luôn cùng quyển sách mà nó tìm(người đó chính là Tuấn). Nhỏ liền chạy theo để đòi lại , nhỏ vừa chạy vừa gọi

-ê cái cậu kia , dừng lại cho tôi

Tuấn sau khi nghe thấy thế dừng lại quay sang nói

-Tại sao tôi phải dừng

- Anh cầm quyển sách của tôi

-Trong thư viện này làm j có sách của cô , sách là của chung ai thích thì đọc hiểu chưa

(các chữ in đậm này là cuộc đối thoại = tiếng Anh nhé)- Cái đồ cướp sách của người khác lại còn bày đặt dạy đời _ nhỏ nói bằng tiếng việt vì nghĩ anh ta k biết tiếng việt- Cô vừa bảo cái j -Anh biết tiếng việt ak thế là đồng hương rồi vậy anh có thể nhường cho tôi quyển sách đấy k _ nhỏ nói - K , cô vừa nói tôi cướp sách của cô và còn bảo tôi dạy đời cô mà , TÔI K ĐUA- Thôi mà đằng nào mà chả là đồng hương , anh nhường tôi chút xui đi mà _ nhỏ nói về mặt năn nỉ- K là k _Tuấn nói về chắc nịch--Cái đồ khó ưa chuyên dạy đời người ta _nhỏ nói thầm nhưng cũng đủ để Tuấn nghe thấy-cô bảo tôi là cái j _ Tuấn hỏi cúi sát mặt nhìn nhỏNhỏ cũng k vừa liền đáp lại ngay - Anh là cái đồ khó ưa , đồ hay lên lớp , đồ khi ăn mắm tôm.....bla ..bla ..có mỗi quyển sách cũng k cho tôi mượn trước đc,..... _ nhỏ la lên Tuấn thấy thế liền lấy tay bịt miệng nó lại nói đủ để nó nghe thấy - Cô có uống nhầm thuốc k hả? cô k biết trong thư viện k đc nói lớn tiếng akNhỏ nghe thế liền im ngay -Cô muốn mọi người nhìn chúng ta như hai đứa bị điên cô mới chịu đc ak , cô xem mọi người đang nhìn cô và tôi kìa _ Tuấn nói có vẻ tức giận vì mọi người trong thư viện k biết tiếng Việt nên cứ ngỡ người ra nhìn hai người bọn họ như thể những đứa vừa trốn ra từ trung tâm thần kinh (tg hơi nói quá thì phải)-Xi.....nlỗi _ nhỏ nói vs Tuấn và mọi người xung quanh , nhỏ liền cúi đầu xuống vì mặt nhỏ bắt đầu đỏ lên làm cho "ai đó" cười cảm thấy nhỏ thật dễ thươngnhưng sau đó nhỏ liền nói một câu uy hiếp-Lần này tôi nhường cho anh nếu có lần sau thì anh chết vs tôi , ở đây đông người k tiện ra tay lần sau gặp lại anh lo mà chuẩn bị tìm đất chôn anh đi _ nhỏ nói xong liền đi thẳng làm cho Tuấn một phen rùng người Nhỏ tức tối đi ra rồi về thẳng nhà để chuẩn bị hành lý để mai về VN còn Tuấn cũng vậy vì đã giải quyết xong công việc 7 h sáng tại sân bay Nhỏ bước xuống xe làm bao nhiêu con mắt của bon đàn ông phải điên đảo , nhỏ mặc một chiếc áo côc trắng và khác chiếc áo da lừng bên ngoài, mặc một chiếc quần jean đi đôi giày thể thao rồi nhỏ bước thẳng vào trong sân bay . Cùng lúc đó Tuấn bước vào trong vs bộ đồ thể thao sành điệu .Sau khi nó đưa vé và ngồi an tọa trong máy bay thì thấy người ngồi cạnh rất quen, nó tò mò nhướng người về phía trước để nhìn kĩ hơn mà k để ý đến lời nói của cô tiếp viên máy bay sắp cất cánh nên thất dạy an toàn vào , nhỏ nhìn rồi cũng nhận ra người bên cạnh là Tuấn (Tuấn đang nhắm máy k biết nhỏ nhìn) và cũng đúng lúc máy bay cất cánh làm nhỏ mất thăng bằng ngã nhào về phía Tuấn thế là nhỏ đầu nhỏ nằm trọn trong ngực hân . Thấy thế Tuấn mở mắt xem ai đang nằm trong ngực mk thì hơi ngạc nhiên là nhỏ *cười thầm* , nhỏ thấy thế liền đứng dậy cúi mặt xuống xin lỗi rồi rit- Xin lỗi, tôi k có ý chỉ tai.....- Cô nên cảm ơn tôi đi , nếu tôi k ngồi đây thì cô có cục u trên đầu rồi _Tuấn nói , nhìn nó - Tôi k có ý rồi mà _ nhỏ nói - Cũng phải cảm ơn tôi đi vì tôi đỡ cô đấy -K _ nói rồi nhỏ ngồi xuống lấy bịt mắt đeo vào rồi ngủ còn Tuấn thấy thế cũng k đời co nhiều và cũng ngủSau mấy tiếng ngồi trên máy bay nhỏ đi xuống , Tuấn cũng xuống làm mọi người trong sân bay điên đảo -Ôi anh kia đẹp trai thật _ 1 đứa con gái nó -tao sẽ ra xin số điện thoại _1 đứa nữa cũng nói và thế là Tuấn bị một đám người bu quanhThấy thế nhỏ nghĩ nên cứu Tuấn vì cứ ngỡ trên máy bay tuần đã đỡ nó (tg : Bà nhĩ nhà k thấy là tại bà ngã vào người ta ak , còn bảo người ta đỡ nữa chứđúng là hết nói nổi) và thế là Nhỏ liền ra tay cứu giúp-Anh ak chúng ta đi thôi , còn đứng đó làm j _ nhỏ đi sang chỗ Tuấn nói làm cả bon con gái chết đứng vì ngỡ hân chưa có người yêuTuấn lúc đầu hơi ngạc nhiên nhưng lúc sau cũng cùng nó phối hợp và thế là anh Tuấn nhà ta thoát nạn , nhỏ xong thì đi luôn-Cô làm j mà vừa nãy xưng anh anh em em vs tôi hả ? _Tuấn vội nói - Tôi vừa cứu anh đấy vậy bây h k ai nợ aiOk_ nhỏ nói - Cảm ơn hẹn gặp lại _ nói rồi Tuấn đi luônNhỏ cũng đi , Tuấn thấy nhỏ đi theo liền nói -sao cô cứ đi theo tôi thế -K đi đường này thì đi đường nào có mỗi cái đường này thôi-Cô thấy tôi đẹp quá ak mà vừa đi vừa nhìn tôi thế - Uk công nhận đẹp thật y nhu con Mực nhà tôi-con Mực sao là mực - Ys tôi là con dog Mực tôi nuôi mới chết hôm kia _nhỏ nói rồi nhìn Tuấn cười và cũng bỏ chạy luônTuấn thấy thế tức k có từ nào tả nổi liền đuổi theo nhỏ ~~~~~ Đây là tại sao Tuấn bảo có duyên vs nhỏ đó~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Sau khi học xong tiết đầu , nhỏ quay xuống làm quen vs nó - hi bạn , chào bạn

-..._ nhỏ nhìn liếc qua nhỏ khẽ mỉm cười

- Mk tên Nhi , chúng ta là bạn nhé _ nhỏ nói , nhìn nó mỉm cười

Nó thấy thế liền cúi đầu nhỏ nói -Bạn thân rồi thì làm quen cái gì nữa

-Bạn_nhỏ lục lại trí nhớ của mk rồi nói

-Sao mình k nhớ đã là bạn thân của bạn nhỉ , thế bạn tên gì zậy

-Vy_nó nói

Nhỏ sau một hồi ngồi nghĩ cuối cùng la lên -" trời ơi , sao nhìn bà khiếp vậy? bà sao thay đổi thế hả ? , sao bà thành ra thế này hả?bla....bla " nhỏ hỏi

-Từ Từ thôi _nó nói

-Hay chúng ta xuống căn -tin nói chuyện đi _nhỏ k để nó nói gì nữa liền kéo tay nó chạy xuống căn-tin của trường

Nhỏ bước vào , mọi người trong đó đều nhìn nhỏ thần phục có , ngưỡng mộ có , ghen tỵ có và nhiều nhất là những con mắt hình trái tim của bọn con trai.....nhưng khi thấy nó đi cùng thì mọi người bắt đầu bàn tán

- Con nhỏ kia xinh thế mà lại đi chơi vs con nhỏ xấu nhất trường này nhỉ_1 đứa lên tiếng

-uk khác nhau một trời một vực

-Tao thấy con nhỏ xấu xí kia k đáng chơi để nó chơi cùngbla.....bla_Những tiếng bàn tán ngày càng nhiều và ngày càng to , nó nghe thấy nhưng k nói gì định kéo nhỏ lại cái bàn nó hay ngồi nhưng chưa đi nhỏ đã nói nhỏ vs nó

-Bọn họ đang nói xấu bà kìa

-Kệ bọn họ nói chán thì thôi mà _ nó nói , làm nhỏ tức thay cho nó nhỏ tức vì nhỏ thấy có người nói xấu nó mà còn nói trước mặt nhỏ làm nhỏ tức k tả nổi liền đập tay vào cái bàn cạnh nhỏ nói ta

-Tôi chơi vs ai thì kệ tôi , k cần mấy người xía vô chuyện của tôi _nhỏ nói , sát khí xung quanh nhỏ làm mọi người cảm thấy lạnh sống lưng rồi im bật

-Còn nữa từ nay ai mà dám nói xấu về Vy nữa thì hãy coi chừng k thì như cái bàn này thôi-nói xong nhỏ đập tay vào cái bàn làm cái bàn gỗ đấy vỡ làm đôi, mọi người thấy thế k nói gì chỉ cặm cùi vào phần ăn của mk còn nó đã quá quen vs việc này chỉ đứng một bên xem kịch hay của nhỏ

Không để nhỏ làm thiệt hại cái gì nữa nó liền kéo nhỏ đi mua nước rồi tới cái bàn ở góc khuất . Ngồi xuống nhỏ liền hỏi

- Sao bà k lên tiếng mà để bọn họ nói thế hả ? _nhỏ vẫn tức giận nói

-..._nó k nói gì chỉ nhìn qua cửa sổ

-Tôi hỏi sao bà k trả lời _nhỏ lại nói

- Sao bà lại về đây , k học ở bên đó nữa ak -nó nói

- K tui thấy nhớ bà quá nên về thôi , tui cũng k muốn đi học đâu "đã học hết rồi mà còn phải đi học , chán chết "

-k thích thế sao lại đi

- Ba tui cứ bắt đi đấy chứ ...ak mà sao trông bà kì zậy_nhỏ thắc mắc hỏi

-...

- Tui thấy bà dễ bình thường nhìn rất đẹp zùi , sao lại làm mình xấu thế -nhỏ lại hỏi

- Tôi k thích làm tâm điểm chú ý như bà đâu _nó nói , có ý cười

- Bởi vì tui đẹp nên mới thế , ai bảo ông trời cứ thích cho tui đẹp làm gì _nhỏ nói "tự đắc" về vẻ đẹp thiên phú của mình

Nó nhìn mà chỉ ngồi cười , nhỏ thấy thế liền nói

-Trông bà cười rất đẹp , tui rất ít khi thấy bà cười đó

Nó nghe thế liền trở về dáng vẻ lạnh lùng như trước , nó nói

-Tôi đã tìm ra ông ta rồi , ông ta là bang chủ bang Destroy _nó nói với vẻ mặt nghiêm túc nhìn nhỏ

-Ông ta ak.....CÁI GIỀ _nhỏ

- Đúng là ông ta _nó nói

- thế bà có kế hoạch gì chưa _ nhỏ

-Hiện tại tui đã hợp tác vs bang Devil và cũng đang tìm đứa con của ông ta zùi

-Là ai vậy , con của ông ta đó

- Trần Anh Thư _nó nói

-Là con nhỏ hôm nay vào lớp ak _nhỏ

-uk

Reng Reng chuông báo giờ học đến nhưng vì có tiếng trống hợp nên tiết này bọn nó k có ai dạy

Nó và nhỏ cùng bước vào lớp , đang yên vị ở chỗ ngồi thì

-Ê , con nhỏ kia mau dọn sạch đồng rác trong bàn tao đi _ Tiếng nói văng vẳng của ả phả vào tai nó

-Tao biểu mày k nghe ak , mày biết tao là ai k hả_ ả lại nói nhưng nó k nói gì chỉ nhìn ả

-Tao là hotgirl của trường cũng là người có quyền trong trường nên mày phải làm những gì tao nói _ ả lại nói

-Đúng đấy , mày k làm theo thì đừng trách tui tao k nương tay _ nhưng đứa con gái đi sau ả cũng lên mặt nói

Nó k nói gì chỉ lườm bọn họ một cái đầy sát khí làm bọn họ sợ nhưng đc ả bảo kê nên vẫn lên mặt

-Mau làm đi cái loại xấu xí ,chắc nhà mày toàn những người ăn ở k ra gì nên đẻ ra mày xấu hết chỗ nói nhi bon bay .hahahaha....._ ả nói

Nhỏ ngồi trên nghe thấy thế liền quay xuống định làm cho ra lẽ thì thấy ánh mắt nó đầy sát khí nên nghĩ cứ để yên cho nó ra tay , Tuấn cũng nhìn xuống thấy người nó tỏa ra luồng sát khí làm anh cũng thấy lạnh sống lưng , cả lớp cũng quay xuống chỗ nó nhìn còn hần thì vừa bước vào cửa lớp thấy thế cũng hiểu ả đang bắt nạt kẻ khác anh định ra giúp nhưng anh lại muốn thấy nó sẽ làm gì trong hoàn cảnh này nên đứng ở một chỗ xem kịch hay(tg :Toàn những đứa vô nhân đạo , thấy người gặp nạn mà k giúp lại còn bảo xem kịch hay nữa /////Hần , nhỏ , Tuấn : ai nghĩ ra cái kịch bản này hả , lại còn trách người ta _ cả bọn đồng thanh//////tg : ẻm nghĩ ra * về mặt ngay ngo , vô (số) tội /////Hần : THẾ BẢO AI VÔ NHÂN ĐẠO HẢ , CON TÁC GIẢ KIA _gần từng chữ nói /////tg :.*cầm dép chuẩn lẹ*///// đứng lại , tui bay nó chạy rồi đuổi theo _ hần , nhỏ ,Tuấn chạy đuổi con tg tội nghiệp này đây)

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10

Ả si nhục ba mẹ nó nó rất tức, nó k cho phép ai nói ba mẹ nó thế . Nó đứng dậy nói thẳng vào mặt ả

-BIẾN _ nó nói , sát khí tỏa đầy người làm ai cũng sợ (kể cả ả)

Ả có chút sợ hãi nhìn nó nhưng vì lòng tự kiêu của mình mà ả cũng k vừa nói

- Tức rồi hả , tao tưởng mày là đứa k có cảm xúc , bố mẹ mày cũng...

*Chát*_ ả chưa nói xong đã bị nó tát một cái đau điếng ,tay ả ôm mặt liếc nó

- BIẾN _nó nhắc lại

-Mày đc lắm_nói xong ả giơ tay lên định tát nó nhưng đã bị nó giữ cánh tay đang giơ lên của nk , nó hất tay ả ra vẫn tiếp tục lặp lại câu nói

-BIẾN _nó bây giờ chỉ muốn cho ả mấy cái bạt tay nhưng vì bây giờ đang ở trong lớp ,có rất nhiều người đang nhìn nó

Hần nhìn nó cười thầm nghĩ “ cô thú vị hơn tôi nghĩ nhiều đấy “.Ả đc một phen bẽ mặt lại còn bị những đứa nhiều chuyện trong lớp quay video cảnh ả bị đánh ,cũng đúng lúc thầy giáo bước vào cả lớp ai cũng về chỗ ngồi còn ả thì ngồi xuống đất ăn tay ôm mặt khóc

-Em sao vậy Thư _ Thầy thấy thế hỏi ả

Những đứa con gái đi sau ả vội lạnh chanh lên tiếng

-Thưa thầy bạn Thư bị tát ả

-Ai làm _thầy giáo thấy thế tức giận nói vì trường nghiêm cấm k đc đánh nhau nếu đánh nhau hình phạt rất nghiêm khắc có thể bị đuổi học

-Ban Vy thưa thầy _một đứa khác lên tiếng

-Vy đâu đi lên phòng hiệu trưởng nhanh _thầy nói

Nhỏ thấy thế cười mím làm Tuấn vs hấn thấy lạ, cả lớp có người lo cho nó, có đứa vui khi thấy nó bị thế ,rất nhiều cảm xúc trong lớp hiện nay .Nó thấy thế đứng dậy đi qua ả nói “phải giờ cả cái thủ đoạn như thế này ư “ còn ả thì đang cười mím nhưng vẫn trưng bộ mặt *đáng ghét*.Nó đi thẳng lên phòng hiệu trưởng, khi nó đi khỏi cùng thầy giáo thì ả đi thẳng về chỗ ngồi gọi điện ,Tuấn vs hấn liền quay lại chỗ nhỏ hỏi

-Bạn cô bị thế mà còn cười đc ak_ Tuấn hỏi, hấn quay sang nhìn nhỏ

- K sao đâu, kể bà đi _nhỏ nói rồi cúi đầu vào điện thoại chơi game để lại cho hấn và Tuấn một cái dấu hỏi to đùng trên đầu

Còn cả lớp bàn tán về nó nào là

-K biết con nhỏ đó có bị phạt nặng k nhỉ

-Tao muốn nó bị đuổi học đi, cho đỡ vướng mắt

-Còn những bạn tốt bụng hơn thì đang lo cho nó, tuy nó k chơi vs bọn họ nhưng bọn họ cũng biết đúng hay sai mà đâu có bị mù đâu, bọn họ biết ả làm sai nhưng k dám nói vs thầy vì bọn họ sợ ả đánh ngồi im k

Còn nó sau khi vào trong phòng hiệu trưởng thì thầy nói

-Em k biết trong trường có quy định k đánh nhau à

- K biết _nó lạnh lùng nói

- Em, ai cho em ăn nói thế hả _hiệu trưởng tức giận quát

Nó lấy trong túi áo ra một sấp ảnh, trong ảnh là ông đang ôm ấp một đứa con gái trong Bar đưa cho ông xem làm ông xanh mặt lại và cũng tự biết điều bảo nó k có gì cả về lớp (Chị thật cao tay, bái phục bái phục).Nó đi thẳng vào lớp, cả lớp tưởng nó đi vào lấy cặp đi về nào ngờ nó đi xuống chỗ ngồi lôi đt ra nghe nhạc và ngủ làm ai trong lớp cũng ngạc nhiên (Trừ nhỏ),còn riêng ả thì tức k nói nghiêng rằng nói “cô đc lắm, tôi sẽ trả lại những gì cô đã làm vs tôi hôm nay “ _ả nói rồi lờm nó. Nó vẫn rất bình thản mà ngủ làm cả lớp trên đầu ai cũng có cái dấu hỏi to đùng trên đầu (cẩn thận gây cổ đẩy mọi người, cái dấu đó to lắm đó)

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Nó về lớp ngủ hết 2 tiết, tiết cuối cùng nó k học lên sân thượng ngồi .gió nhẹ thổi lên mái tóc làm nó như cảm nhận đc mẹ nó bên cạnh

- Mẹ _nó khẽ nói, kí ức của về nó về mẹ mình như đoạn phim quay chậm trong đầu nó, cảnh nó và mẹ cùng chơi đùa, cảnh nó khóc mẹ nó dỗ dành nócòn cảnh mà nó muốn quên nhất, cái cảnh mẹ nó nằm trên vũng máu và một người đàn ông đang cầm súng giờ lên về phía nó

- K _nó k kìm đc nước mắt, nước mắt nó cứ thế chảy dài trên khuôn mặt của nó, thực sự nó đã rất nhớ mẹ nó tự hứa vs bản thân mk phải trả thù cho mẹ. Nó cứ ngồi trên sân thượng nhìn vào khoảng không vô định mà nước mắt cứ chảy ra .Ai cũng bảo nó k có cảm xúc, lạnh lùng khó gần nhưng lại k biết nó rất yếu đuối, mỗi lần nhớ đến mẹ là nước mắt nó k thể kìm nén đc nữa mà cứ thế trào ra, nó nào biết những hình ảnh vừa rồi đã có người nhìn thấy hếtđó chính là hấn (Hấn đã lên sân thượng từ tiết trước, trên đây k gian yên tĩnh dễ dàng để ngủ)

Khi hấn biết ả Thư đang có ý định phục thù lại nó thì hấn đã lên đây rồi, hấn muốn hít thở k khí trong lành thì thấy nó lên nên đứng một góc khuất và cũng lần đầu tiên một đứa lạnh lùng như nó yếu đuối làm hấn cũng rất ngạc nhiên

-Bà sao vậy ? _ một tiếng nói đã kéo nó ra khỏi những kí ức, nó quay lại thì thấy nhỏ nên vội quệt nước trên mặt nói cho nhỏ khỏi lo lắng

- K sao _ nó

Nhỏ là bạn thân của nó nên cũng rất hiểu nó , nhỏ biết nó đang nghĩ về mẹ nó nên nhỏ nói

- Đi xuống đi , bà k định học à _ nhỏ nói , k để nó nói thêm câu gì nữa đã vội kéo nó đi về lớp . Lúc nó và nhỏ đi , hần mới đi ra khỏi chỗ nắp cũng đi về lớp

Nó đi về chỗ ngồi thì thấy có một mảnh giấy nhỏ kẹp trong vở của nó “ RA VỀ , RA SÂN SAU ĐỘI TAO “ k phải hỏi nó cũng biết tờ giấy ai ghi , nó cũng biết ả đang định làm gì

Ra về nhỏ vội chạy đến chỗ nó nói

- Chúng ta cùng Đi về đi

- Bà về trước đi , tui bận _ nó nói xong đi thẳng ra khỏi lớp , nhỏ thấy thế thì cũng định đi theo nhưng vừa nãy nó có điện thoại bố nhỏ bảo nhỏ về sớm có việc nên nhỏ cũng đành ngậm ngùi đi về

Nó đi thẳng ra sân sau thì thấy ả đang đứng đợi

-Mày cũng đc lắm hôm nay làm tao bề mặt _ a nói rồi bảo

- Lên đi tụi bay _ Từ đằng sau ả có khoảng 20 tên trông cũng đồ con lao về phía nó tay đều cầm gậy

-Hừ _ nó hừ lạnh một tiếng rồi vụt cặp sang một bên đánh nhau vs bọn chúng , hần thì sau khi tan học cũng đi theo nó cũng thấy nó đánh nhau đang định ra giúp thì thấy nó đã đánh cho bọn chúng nằm la liệt trên mặt đất

- Đứng lên hết cho tao , tao tốn tiền thuê bọn mày thì bọn mày phải hoàn thành nhiệm vụ tao giao cho chứ _ ả nói khi thấy bọn người của ả đang nằm la liệt trên nền đất

Nó đánh nhau xong phui bụi bám trên quần áo và đi thẳng đến chỗ ả đứng nói

- Đừng gây sự nếu k muốn gia đình mày TAN NÁT _ nó nói cố nhấn mạnh chữ cuối cùng rồi đi

Ả sau khi đứng tiêu hóa hết những gì nó nói thì cảm thấy sợ nhưng nó đi cũng đc một đoạn thì ả gân cổ lên nói

- Mày nghĩ mày là ai mà ăn nói như thế

-Bọn bay đánh nó cho tao _ ả vẫn nói nhưng khi k thấy ai lên đánh nó thì mới chú ý hóa ra bọn chúng sợ nên đã chạy đi từ lúc nào

- Hừ _ nó quay lại hừ một tiếng rồi đi , thấy thế ả cũng đi luôn và nghĩ phải tìm thêm đồng minh

Nó đi thẳng về nhà còn hần vẫn đang nghĩ k biết nó thuộc loại người nào khi hần thấy tính cách nó rất bất thường

Mấy ngày sau , nó vẫn đến trường và cũng vẫn lag tâm điểm chú ý nhất khi trong trường chỉ có mình nó dám đánh ả Thư nhưng nó cũng k quan tâm .Hôm nay lớp nó có tiết học bơi nên ai cũng háo hức còn nó cũng như mấy lần trước cứ học bơi là nó đều lên sân thượng nó k muốn học vì nếu học thì lớp trang điểm trên mặt sẽ k cánh mà bay

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Hôm nay cũng vậy , vừa vào lớp mọi tiếng xì xầm về nó làm nó cảm thấy bức tức , nó quang cặp cái * bộp * một tiếng làm cả lớp im bật . Ả từ lúc bị bọn làm chuyện trong trường đăng video lên mạng thì bề mặt k đi học (nghỉ liền mấy hôm) nên lớp nó k ai dám gây sự vs nó , tự nhiên nhỏ ở đâu bay ra trước mặt nó nói

-Hay nha , vụ của bà bây giờ là tâm điểm chú ý của trường rồi đó

-“....”

- Vẫn còn sớm , đi xuống căn-tin đi ?_ nhỏ hỏi cũng thừa k cho nó nói thêm câu gì đã kéo nó đi zùi

Xuống căn-tin đang bực náy còn bực thêm nó nghĩ “ đây là cái trường hay là cái chợ vậy , có mỗi một chuyện mà tám ngang tám dọc “ . Nó và nhỏ mua nước uống xong

-Đi _ nó nói trong bực bội

-Đi đâu , chẳng phải xuống đây rồi sao ? _ nhỏ hỏi nhưng rồi thấy thái độ của nó có vẻ tức giận nên cũng lặng lẽ đi theo , nhỏ k muốn là vật thí nghiệm cho nó bất cứ lúc nào cả (nhỏ biết một khi nó tức thì rất khủng khiếp). Nó và nhỏ đi lên sân thượng , nó nói

-Nói

- Nói gì _ nhỏ hỏi

- Bà có việc gì cần tôi giúp pải k

- Khô.....ng ...ak... mà ...cũng... có _nhỏ nói áp ứng

-Nói

- Ủ' ...thì bà có thể cho tôi ở nhà bà đc k _ nhỏ

- Sao _ nó vừa uống lon nước cam vừa nói

- Tại ông bà nhà tui đó , quãng tui ở nhà để đi bù đắp tình cảm lại còn bày đặt đi ra nước ngoài nữa chứ _ nhỏ âm ỉ nói

- Vs cả tui ở nhà một nk cảm thấy chán nên muốn sang ở cùng bà _ nhỏ lại nói

- ,ở bao nhiêu ngày ?- Hi hi 1 tháng ..., đc k

- Để xem _ nói rồi nó đứng dậy đi về lớp còn nhỏ vẫn lờ đờ đi đằng sau

Reng... Reng

Vào lớp nhỏ vẫn k buông tha cho nó , nhỏ chạy xuống ngồi cạnh nó hỏi :

- Đc k ? đi ...đi mà _ nhỏ làm nũng với nó và đã đc hứng trọn một cái cốc đầu , nhỏ bị cốc đầu thì tức lắm quay ngang quay ngửa tìm thủ phạm thì lại bị cốc thêm cái nữa

- Quay gì mà quay _ nghe đc có tiếng nói trên đầu nó ngẩng đầu lên thì thấy Tuấn

- Tôi quay kệ tôi , liên quan gì tới nền kinh tế nhà anh _ nhỏ cãi lại

- K liên quan đến nhà tôi nhưng liên quan tới lớp , hiểu chưa _ Tuấn nói (nhà trường có phong trào thi đua nội quy trong lớp nên nhỏ mắc lỗi : đòi chỗ khi k đc cô cho phép)

- Tại sao ? _ nhỏ vẫn cứ hỏi

Tuấn lôi ra tờ giấy đưa ra trước mặt nhỏ có tựa đề : Nội quy phong trào thi đua của lớp , nhỏ nhìn thấy thì mới buông tha cho nó mà đi về chỗ ngồi . Vừa ngồi xuống , nhỏ liền lôi em điện thoại thân yêu của nk ra để thực hiện nhiệm vụ quan trọng đó là Chửi Tuấn qua tin nhắn (vì trong bản nội quy có yêu cầu k nói chuyện trong lớp , à mà còn vụ đánh nhau của nó thì trong bản nội quy k nhắc đến việc đánh nhau nên chuyện đó k tính vào phong trào) . Nhỏ vs Tuấn cứ chửi nhau mãi nhưng dù có tức thì vẫn k thể nói ra mà (thừa tiền điện thoại quá ak)

Cô giáo bước vào lớp , cô nhắc

- Đợt thi đua của tháng này chỉ hết hôm nay là xong , các em làm rất tốt

- ÔÔ _ cả lớp vui sướng reo lên vì đã tuần nay k đc tám chuyện trong giờ khi nghe cô giáo nói thế thì có thể nói đã thoát khỏi cái địa ngục của bản “ nội quy”

Nhỏ và Tuấn nghe cô giáo nói thế thì nhìn nhau cười * nụ cười gian tà * vì có thể chửi đối phương mà k cần pải thông qua cái điện thoại nữa . Nhỏ đang định chúc hết mọi uất ức của nk ra để nói Tuấn thì cô nói

- Hôm nay lớp ta có bạn mới

Nhỏ cũng tò mò nên hỏi luôn cô :- Bạn trai hay gái ạ

- Cô cũng có hứng vs bạn mới ak _ Tuấn nói

- Tất nhiên , ai mà chả thế _ nhỏ nói lại làm ai đó đang tức muốn chết , nếu học sinh mới là con trai thì Tuấn chỉ muốn bầm nó thành trăm mảnh

- Là bạn gái _ cô giáo nói

- Cô thất vọng phải k ? _ Khi nghe cô giáo nói thì con giận của Tuấn cũng nguôi ngoai nên lại có ý trêu ghẹo nhỏ

- Em vào đi _ cô giáo nói

Từ ngoài cửa một cô gái bước vào , cô bước vào làm cả lớp - Ồ_ bọn con trai reo lên

-Chào các bạn , mk tên Phan Gia Linh mong các bạn giúp đỡ mk _ Linh cười rồi nói

Tuấn sau khi nghe thấy tên thì vội nhìn lên thì thấy Linh , Tuấn không khỏi ngỡ ngàng nhìn cô .

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13

Linh sau khi thấy Tuấn thì nói

- Mk là bạn gái cũng là vị hôn thê của Tuấn sau này , mong mọi người giúp đỡ mk nhiều hơn

Cả lớp nghe thấy thì rất ngạc nhiên , nhỏ nghe thấy thế thì cảm thấy buồn K cảm giác rất lạ còn Tuấn thì cứ như k có chuyện gì xảy ra cả vẫn chơi game và nghe nhạc

- Em tìm xem có bàn nào trống thì ngồi nhé _ cô giáo nói

Linh đi thẳng tới bàn của nhỏ đang ngồi

-Mk có thể ngồi chỗ này k ? _ Linh hỏi

- Anh , em ngồi đây nhé _ Linh hỏi Tuấn bên cạnh nhưng Tuấn k bảo gì cả

- Không _ nhỏ đáp dứt khoát

- Tại sao ? _ Linh có hỏi vặn lại

- Bạn đến sau thì bạn tự đi tìm chỗ ngồi đi , đừng chiếm chỗ của người khác _ nhỏ nói làm ai đó bên cạnh cười mỉm (nói là nghe nhạc thôi chứ đâu có bật nhạc chỉ cấm tai nghe vào thôi)

- Nhưng mk thích chỗ này _ Linh

- Thích thì kệ bạn , mk ngồi đây trước rồi , bạn đi mà tìm chỗ mới _ nhỏ

- Anh_Linh làm nũng vs Tuấn nhưng Tuấn cũng làm ngơ như k nhìn thấy gì hết

- Nhi , thôi em nhường chỗ cho bạn đi _ cô giáo nói

- Em chuyển xuống ngồi cạnh bạn Vy nhé , cô có chút việc các em lấy sách vở ra đọc trước đi _ cô giáo nói xong đi thẳng ra khỏi lớp làm nhỏ k nói thêm dc câu nào khác đành ngậm ngùi đi xuống chỗ nó

- Bạn nghe cô giáo nói gì chưa, bây giờ bạn có thể đi chỗ khác tùy thích , còn bây giờ chỗ này là của mk nhé , bye _ Linh nói xong ngồi ngay vào chỗ nhỏ

Tuấn khi thấy nhỏ chuyển đi chỗ khác thì cảm thấy như mk vừa mất đi thứ gì đó rất quan trọng , Tuấn k thể nào lý giải cho cái cảm xúc này là gì nữa ,đang miên man suy nghĩ thì Linh giật phắt cái tai nghe ra nói

- Anh

- Có chuyện gì ak mà sao về sớm vậy ?

- Em nhớ anh nên mới về đó

-“....”

- Bố mẹ em và anh đã quyết định để chúng ta là một đôi rồi đó , anh thấy vui k ?

-“....” _ Tuấn không nói gì vì Tuấn k có tình cảm vs Linh nhưng vì bà mẹ nói “ Linh nó bị bệnh tim k biết sống đc bao lâu , con bé nó yêu con thì con cũng phải đáp trả chứ , con cứ coi đây là ước nguyện cuối đời của nó đi , hãy thực hiện vì con bé “ vì thế nên Linh mới là bạn gái của Tuấn

- Em khỏi bệnh chưa? _ Tuấn hỏi

- Em cũng cảm thấy đỡ rồi , k sao đâu _ Linh

Những lời nói mà Tuấn nói vs Linh đã đc ai đó nghe hết , k cố tình nghe họ tình tứ đâu nhưng nó cứ đập vào tai của nhỏ làm nhỏ cảm thấy buồn buồn . Cô giáo vào lớp , màn tình tứ của họ cũng chấm dứt , nhỏ cảm thấy nhẹ nhõm hẳn hơn

Reng ... reng ...

Hôm nay trường có việc nên bọn học sinh chỉ học có 2 tiết đầu thôi , tiết 1 trôi qua cũng k có gì quá khó khăn vs nhỏ

- Đi ăn thôi _ nhỏ nói vs nó

- Nhỏ và nó đi thẳng xuống cái căn-tin yêu dấu , đập vào mắt nhỏ là Tuấn đang đút thức ăn cho Linh trông rất tình cảm . Nhỏ lần này quyết định k dây dưa nhiều nữa mua nhanh 2 cái bánh rồi nhỏ và nó đi thẳng ra cái bàn trống cạnh đó ngồi ăn và tám chuyện (nói thể thôi chứ nhỏ nói thì nó à ừ cho qua chuyện)

Reng ...reng

Nó và nhỏ tiết này đều nằm ngủ ., kết thúc tiết nhỏ vội nói vs nó

- Đi về _ nói xong nhỏ kéo nó đi về luôn

Ra đến cổng nó nói

- Về nhà bà

-Làm gì _ nhỏ hỏi

- Quần áo _ nó nói

- Thôi k cần về nhà bà luôn đi , tôi cho người mang hành lý đến nhà bà hết rồi _ nhỏ nói làm mặt nó tức hằm hằm

-Thôi k sao , tôi biết bà sẽ cho tôi ở mà nên dọn trước cho nó nhanhhìhìhì....thôi mà _ nhỏ

- Vậy hôm nay tôi đưa bà đi chơi _ nhỏ nói rồi kéo nó đi về

Mặt nó vẫn còn tỏa ra sát khí nhưng vì nhỏ là bạn thân của nó nên nó k thể nào giận lâu đc nên cũng cùng nhỏ đi về

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Nhỏ kéo nó đi một đoạn đột nhiên nhỏ dừng lại , thấy thế nó cũng ngược lên nhìn nhỏ hỏi

- Sao thế ?

- Hì hì_ nhỏ

-Sao ? _ nó hơi cau mày nhìn nhỏ

- Tôi ...Tôihình nhưđi lạc rồi hay sao ý _ nhỏ nói vs về hồi lỗi (tg : Ai bảo k biết đường lại còn ra về //// Nhỏ : Ai cho ta vào hoàn cảnh này thể hả ? * Tức giận * ///// tg : Ak quên , em k nói vs chị nữa đâu * Cầm dép chạy lẹ * em phải viết tiếp zùibye chị * chạy vs tốc độ bàn thờ * ///// Nhỏ : con này láo chưa trả lời đã chạyhaizzz ... CẦN THẬN Ở ĐÂY CÓ CÁI HỒ NGƯỜI TA VỪA MỚI ĐÀO ĐẦY * nói vọng ra * ///// Rầm ... Tg : sao k nói trước làm người ta ngã zùi mới nói hừ..)

-Tôi quên địa chỉ nhà bà rồi , tại sáng nay vội đưa cho tài xế tờ giấy ghi nhà bà để chuyển đồ sangHiHi ... _ nhỏ nói và k ngưng nịnh nó

- Haizzz ... đi _ nó nói rồi kéo nhỏ đi

Một lúc sau

-Woa ... đẹp thật _ nhỏ nói mà không ngừng nghịch những bông hoa trước cổng

-Đi _ nó nói rồi đi thẳng vào nhà , nhỏ cũng lẻo đẻo đi đằng sau

- Cô chủ về rồi ạ , chào tiểu thư _ Bà quản gia cung kính bước ra chào

- Vâng, đừng gọi cháu là tiểu thư nữa cứ gọi cháu là Nhi ạ _ nhỏ vội nói

- Vâng

Nó thì đi lên phòng mình thay đồ , nhỏ cùng bà quản gia thì đi đến phòng nhỏ . Phòng nhỏ ngay cạnh phòng nó . Nhỏ chạy qua phòng nó rủ nó đi ăn , nó cũng không từ chối đi xuống nhà cùng nhỏ

- Trưa nay bọn cháu k ăn cơm nhà đâu bà ạ _ nhỏ vội nói vs bà quản gia rồi lôi nó đi thẳng ra ngoài

Nó đi lấy chiếc xe mui trần của mk cùng nhỏ đến một quán ăn cạnh đó . Nó và nhỏ đang ngồi ăn thì nhỏ nói

- Tí nữa đi chỗ này vui lắm

- Chỗ nào _ nó nhí nhỏ nói

-Đi rồi khác biết _ nhỏ nói về mặt bí ẩn

Ăn xong nhỏ lấy xe chở nó đến một nơi vui oi là vui công viên giải trí Nó thực sự không thích những nơi ồn ào như ở công viên này

-Đi về _ nó nói

-Thui đằng nào chả đến rồi vào chơi đi _ nhỏ nói lôi lun nó đi vào

Công viên hôm nay cũng rất đông người , rất náo nhiệt , nhỏ kéo nó đi chơi tàu lượn , vòng quay ,.... và một nơi nhỏ rất thích đó là ...Nhà ma ...nó k thích nên kéo nhỏ đi chỗ khác (Chỗ ấy sợ thì có). Nhỏ kéo nó đi chơi đủ trò hết buổi chiều

-----ta là rải phân cách -----

Nhỏ và nó đi chơi cả chiều , đến xế chiều hai đứa đi về , nó mệt nên nằm dài trên giường ngủ một giấc đến 7h

- Dậy đi ,dậy đi xuống ăn cơm _ nhỏ chạy lại giường gọi nó dậy

- Gì ... _ nó nói rồi cũng đi vsen

Ăn xong nó định đi lên lầu để ngủ thì nhỏ nói

- Bà thay quần áo đi

- Đi đâu ak _ nó hỏi

- Đi chơi chứ đi đâu , tôi đã nói rồi mà

- Chơi cả chiều không đã ak _ nó nói

- Tôi bảo bà thay quần áo đi mà _ nhỏ vừa nói vừa lôi nó về phòng

Sau một hồi nhỏ chọn quần áo cho mk thì nó đã ở dưới nhà ngủ đc một giấc rồi (ta chém , ta chém thấy ít gió quá ấy mà) . Nó cũng biết nhỏ đang định đi đâu rồi nên cngx nghe lời nhỏ , nó mặc một chiếc áo phông đen , quần jean lửng , lúc này nó tẩy trang rồi nên trông rất xinh và lạnh lùng Còn nhỏ thì ngược lại mặc một chiếc áo phông trắng , váy đen . Hai người đi lấy xe , nhỏ lái xe rất nhanh làm ai cũng sợ (trừ nó)

Kitss tiếng phanh xe của nhỏ dừng lại trước một quán Bar (Bar của nó và nhỏ)

Nó và nhỏ bước vào trước con mắt thèm muốn của bọn con trai trông Bar , nó và nhỏ đi thẳng đến phòng Vip dành cho nó . Minh biết nó đến nên đã chuẩn bị phòng cho nó , mình bước vào

- Hai chị uống gì ạ

- Như cũ đi _ nhỏ nói

Minh ra một lúc rồi bước vào vs hai ly rượu trên tay , nó nhâm nhi ly rượu trên tay nói

-Chuyện trong bang thế nào rồi

- Dạ\$##@#@#@#@\$@#%#@# _ Minh báo cáo hết những chuyện cần báo rồi mang một tập giấy tờ trong bang ra cho nó . Nó nhìn rồi bảo Minh lui ra , trong phòng còn nó và nhỏ nó đang xem xét thì nhỏ nói

-Tôi bảo bà đến đây là để chơi chứ không phải để làm _ nhỏ tức giận nói

- Biết sao đc _ nó vẫn cầm cúi vào đồng giấy tờ trên bàn

- Làm đi , nhị bang chủ muốn tốt cho bang thì lo mà làm xong đồng này đi _ nó nói , cười mỉm

Nhỏ tức lắm nhưng cũng làm cho nó , hai người làm cho đến 11h kém thì xong nó và nhỏ kéo nhau về nhà “ Từ nay mk sẽ không đi chơi cùng nó nữa , haizz bị nó hành hạ cả ngày chết mệt “ _ nó nghĩ rồi đưa nhỏ về phòng (bà này là bà ngủ quên) rồi mới đi về phòng thay đồ , làm vệ sinh rồi đi ngủ

~~~~~ Một ngày ở cùng nhỏ đó ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

Hôm sau nó và nhỏ vác bộ mặt mệt mỏi đến lớp , vừa vào lớp nó đã thấy cái cảnh tình cảm của ả vs hấn trông rất .... Ngửa mặt còn nhỏ thì đi thẳng về chỗ ngồi của mk mà gục xuống ngủ lấy ngủ để

- Bạn gì ơi bạn ngồi nhầm chỗ hay sao vậy , chỗ này là của mk rồi _ Linh khoác tay Tuấn nói

Nhỏ lúc này mới để ý là mk đang ngồi chỗ cũ của mk (ngồi mãi quen nên thành thói quen ấy mà) , nhỏ ngược thì thấy cảnh Linh vs Tuấn tay trong tay , nhỏ cảm thấy khó chịu nên đi thẳng xuống bàn nó . Nó k muốn thấy cái cảnh ông ẻo của ả trước mặt hấn nên lôi điện thoại ra chơi game

Reng ....reng

Cả lớp đang nhốn nháo nhưng cũng phải im lặng ngay khi cô giáo vào lớp

- Tuần này trường chúng ta tổ chức cuộc thi thể thao như hằng năm _ cô giáo nói

- Tất cả lớp đều phải tham gia , năm nay tổ chức # năm ngoái , cô sẽ phân chia đội theo ngẫu nhiên 20 người trong đội cổ vũ , 25 người đi thi tất nhiên là ngẫu nhiên nên dù muốn hay k các em đều phải đi hết _ cô giáo nói

- Mọi năm chỉ cần yêu cầu các bạn trai đi thi thôi , sao năm nay lại có cả các bạn gái nữa ạ _ một đứa hỏi

- Nhà trường yêu cầu , năm nay cũng không chỉ thi các môn : bóng rổ , chạy , ... năm nay có các môn các bạn nữ có thể tham gia _ cô giáo

- Thế năm nay thi những môn gì ạ _ 1 đứa nữa hỏi

- Đúng đấy cô

- Cũng nhiều môn lắm : chạy , bơi , kéo co và năm nay còn có cả cuộc thi tìm ra người học giỏi nhất lớp nữa đấy , cuộc thi đấu trí ... tất cả nam và nữ có thể thi _ cô nói rồi lôi ra một cái hộp lớn bên trong là những mảnh giấy nhỏ đề cập đến các môn thi cô bảo từng người lên nhúp xem mk sẽ thi hay vào đội cổ vũ

- Bà muốn thi hay đi cổ vũ _ nhỏ hỏi nó

- “....”

- Tôi thì tôi thích ở nhà thì hơn _ nhỏ nói rồi thở dài

Cả lớp lần lượt lên , cô giáo liệt kê xong rồi đưa danh sách cho lớp trưởng đọc . Linh và ả thì đi vào trong đội cổ vũ , Tuấn thì bóng rổ vs thi những cái gì đó trên mạng (cái này là con tg chưa nghĩ ra tên nên gọi thế , mọi người thông cảm) , Hấn thì chạy và thi đấu trí , Nó cũng giống hấn còn nhỏ thì bóng chuyền và thi cái gì đó giống Tuấn . Cô giáo cho một tuần để có thể chuẩn bị cho cuộc thi

Trong khoảng thời gian một tuần bọn phải đi thi trong lớp nó ra sức tập luyện đến 6 giờ tối mới về (kể cả nhỏ và nó) còn bọn đi cổ vũ chỉ đi xem và khích lệ tinh thần cho mọi người thôi nên k có làm gì cả . Nó thật sự k thích ở lại nhưng đây là do cô giáo yêu cầu , nói là ở lại tập luyện chứ nó và nhỏ chỉ ngồi chơi xem mọi người tập (bật mí nhé : nhỏ và nó nhúp trứng môn tù của mk nên k phải lo)

- Hai em k ra mà tập luyện đi ak _ cô giáo nói

-“....”

-Các bạn tập luyện cực khổ thế mà em vẫn còn ngồi đây chơi đi _ bà cô tức giận nói vì vừa nãy nó k trả lời , thấy thế mọi người quay qua nhìn nó và nhỏ

-“...”

- Tôi nói sao k trả lời , ít ra các cô cũng phải noi gương các bạn mà tập luyện đi chứ...bla..bla _ cô giáo xỏ một tràng trước sự ngỡ ngàng của cả lớp

- Cô thích thì cô tập _ nó nói

- Cô cứ noi gương các bạn ấy tập đi “mk k làm thì thôi đừng có lên mặt vs người khác “ _ nhỏ nói thêm câu vào làm cô giáo tức điên lên

- Em nói cho cẩn thận , coi chừng tôi k cho các em đi thi nữa đâu _ cô nói có ý đe dọa

- Càng tốt _ nhỏ nói làm ai cũng ngỡ ngàng theo < k có ai dám cãi tay đôi vs bà cô này đâu>

- Em ... _ nói rồi cô giáo tức đi thẳng lên phòng hiệu trưởng để lấy lại danh sách thi nhưng ông hiệu trưởng phán một câu

- Nộp rồi k lấy lại nữa _ thế là bà cô ngậm ngùi đi ra và cũng thế là nhỏ và nó phải đi thi

Chẳng mấy chốc , 1 tuần trôi qua và hôm nay là hôm mà bọn trong trường phải đi thi . Hôm nay trường rất náo nhiệt , mọi người bu quanh cái bảng thông tin của trường để xem lịch thi thế nào ? Nó và hấn thi như nhau nên thi vào buổi chiều còn Tuấn và nhỏ thi vào buổi sáng . Cụ thể hơn là con trai thi trước , con gái thi sau trừ thi trên mạng và thi đấu trí thì là cùng nhau thi để phân thắng bại

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Tiếng thầy giáo kiêm MC vang lên

- Chào mừng các em đã đến tham gia cũng như cổ vũ cho cuộc thi này , thể lệ cuộc thi đã đi nhà trường và các thầy cô thông báo cho các em rồi phải không ?

- Vâng ạ , thưa thầy sao năm nay các bạn nữ cũng phải thi ạ _ một đứa con trai lên tiếng phát biểu

- Mọi năm các bạn trai tham dự k thôi nên năm nay nhà trường muốn thay đổi không khí ấy mà , nếu cả trường tham gia chẳng phải sẽ vui hơn sao ? _ ông thầy lại nói

- Một phần cũng là vì năm nay nhà trường muốn tìm ra người giỏi nhất để đi thi nên cả trường tham gia ấy mà , cũng sẽ có những cuộc thi thử trí thông minh k liên quan đến cuộc thi thể thao nên mong các em hãy vui vẻ và thể hiện hết sức mk nhé !!! _ Ông thầy lại lên tiếng

- ak , ê mày muốn đi thi không _ h/s 1

- K đi gì cho chết mệt ra _ h/s 2

- Đúng thế , đi cũng chẳng có lợi lộc gì cả , chỉ chuốc họa vào thân thôi _ tiếng xi xào to nhỏ trong sân trường vang lên

- *E hèm* nếu lớp nào có người dành giải nhất cuộc thi thể thao này (kèm theo thi về trí thông minh) thì nhà trường sẽ thưởng cho toàn bộ lớp .....
thôi bí mật _ thầy đang nói thì dừng lại

- Thường gì ạ thầy _ nghe thấy từ “ thưởng “ của thầy mà mắt của mấy đứa học sinh long lanh như vừa thấy một mỏ vàng vậy

- Đúng đây thưởng gì ạ thầy _ tất cả đều nhao nhao lên như cái chợ vỡ

-%#@#\$\$\$@%\$\$_ trước sự tra tấn màng nhĩ của mk bởi bọn học sinh thì thầy giáo cũng cầm mic lên nói

- Các em giữ trật tự cho tôi

- Tôi nói k được à _ thầy giáo quát vào cái mic tạo nên một trận động đất “ rung đùi nổ lớp “ ý lộn “ rung trời lở đất “ cuối cùng cũng làm cho cái chợ kia im lặng

- Thầy phải nói thưởng cái gì đi ạ thì bọn em mới cố gắng phấn đấu _ một đứa dưng cảm nói

- Các anh , các chị từ lúc nào bắt đầu biết giao điều kiện cho tôi thế ? _ ông thầy đang giận lại nghe cái câu nói của đứa học trò của thầy thì còn tức giận hơn

Từ xa xa có người bước lên phía thầy nói nhỏ vào tai thầy Thuận (người cầm mic đó) “ hiệu trưởng có việc gọi ông , việc ở đây cứ giao cho tôi “ thấy thế ông thầy cũng bước xuống , thầy giáo dạy môn sinh cũng nói

- Tôi bật mí cho các em thì các em phải cố gắng hơn cho tôi

- Vâng _ cả lũ đồng thanh

- Phần thưởng là .....là .....là... _ thầy nói lưng chừng làm ai cũng phải nín thở nghe thầy nói

- Là một chuyến đi biển trong một tuần cho lớp giành giải nhất , tất nhiên mọi chi tiêu sinh hoạt của các em trong tuần đó nhà trường sẽ lo hết

- Woa ... vui ghê _ mọi h/s đều vui sướng khi nghe phần thưởng hấp dẫn này vì trường này có thể nói nổi tiếng ki bo nhưng đây lại là một sự thay đổi chóng mặt của ngôi trường danh giá này

- Có thể mà cũng làm như bắt đc vàng không bằng _ nhỏ từ đâu nói

- Cái gì

- Có mỗi chuyện đấy mà các bạn làm như hay lắm k bằng đấy , cậu có thấy thế không _ nhỏ nói rồi quay sang nó hỏi

- Ừm _ nó cũng trả lời đại cho qua chuyện vì còn đang dán mắt vào điện thoại

- Có giỏi thì 2 bạn làm cho bọn này thấy đi , giành cái phần thưởng kia cho cả lớp _ ả từ đâu đi đến nói vs nhỏ và nó

- Đúng đây , coi bộ bọn mày tự tin ghê , cẩn thận k thì rớt thảm hại dưới tay mấy hotboy của lớp _ một đứa trong đám người của ả cũng vênh mặt lên nói

- Nói rất hay , mọi người nghĩ xem một con nhỏ xấu xí thi đấu vs những hotboy thì thế nào nhĩ ? nếu thua thì k có cái lỗi nào cho bọn bay chui đâu .....
hahahaha ... _ bọn người của ả cứ mỗi người thêm câu , thêm từ vào nói nó và nhỏ . Nhỏ thì như quả bom nổ chậm , có thể nổ bất cứ lúc nào thấy thế nó quay sang nhìn nhỏ nói

- Đc , chúng tôi sẽ thi _ nói rồi nó kéo nhỏ đi thẳng

Thầy giáo thấy thế rồi nhìn cả trường rồi *khụ , khụ* vài tiếng để gây sự chú ý thầy nói

- Bây giờ thầy sẽ nói lại thể lệ cuộc thi , các em chú ý lên đây nghe tôi nói _ thầy quát làm h/s đều quay lên chú ý nhìn thầy và khi thấy thầy mang một tập giấy dày cộp lên để chuẩn bị đọc bài diễn văn của mk thì bọn h/s thân yêu của thầy gần như ngã lăn quay ra sân trường (chuẩn bị cho cuộc tra tấn lỗ tai cũng như chiến đấu vs con buồn ngủ khi những lời thầy đọc y như một bài hát ru)

~~ đạo này mk phải đi học nên k up truyện thường xuyên cho mọi người đc , mong mọi người thông cảm * cúi gập người *~~

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Sau khi kết thúc cái bài hát du định mệnh thầy dành cho bạn h/s của mk thì gần như sân trường k một bóng người, lúc đó có vài người dọn vệ sinh sân trường thôi. Các bạn đang thắc mắc bạn h/s thân yêu kia ở đâu phải không?... bạn nó ở sân vận động của trường đang chuẩn bị cho cuộc thi (cứ mặc kệ cho ông thầy kia “một mk nói, một mk nghe”). Bạn nó cũng biết rõ thời gian thi đấu nên cũng k cần đợi cái ông thầy thích đọc kia nhắc nhở mà tự giác đi chuẩn bị. Mọi người ai cũng háo hức và quyết tâm giành đc cái giải thưởng hấp dẫn kia. Buổi sáng là nhỏ và Tuấn thì nên hai người cũng rất bận rộn cho việc luyện tập cũng như cho cái danh dự của mk (nhỏ đó). Tuấn đứng đằng xa trông thấy nhỏ tập rất chăm chỉ nên cũng lại gần xem xét, hôm nay nhỏ mặc một chiếc áo cộc tay kết hợp vs chiếc quần cộc để lộ ra phần cánh tay và chân thon gọn của mk, tóc đc cột cao theo kiểu đuôi ngựa trông rất xinh làm Tuấn đơ người một lúc

- Nhìn gì mà ghê vậy _ tiếng nhỏ nói đã kéo Tuấn về thực tại

- Xem cô có biết chơi bóng k thôi

- Hừ, anh nghĩ tôi là ai hả, sao tôi lại k biết chơi chứ _ nhỏ nói, thực ra nhỏ rất vui khi thấy Tuấn vì cũng một thời gian rồi nhỏ k tiếp xúc nhiều vs Tuấn

- Cô là cô chứ k lẽ cô là tôi chắc – Tuấn nói có ý trọc ghẹo nhỏ

- Anh k lo tập đi à

- Trông anh hôm nay cũng bảnh đấy _ nhỏ lấy chai nc bên cạnh tu một hơi rồi nói, thực ra hôm nay Tuấn trông rất đẹp trai trong bộ quần áo cầu thủ bóng rổ của trường

Tuấn đang hơi lảng lảng khi thấy nhỏ khen mk nhưng niềm vui bỗng vụt tắt bởi câu nói: -Nhưng k bằng con cún tôi nuôi _ nhỏ nói, thực sự nhỏ rất vui khi trọc ghẹo Tuấn

- Cô .._ Tuấn tức giận nói nhưng rồi cũng cười như không cười vì Tuấn cũng thấy vui khi cùng nhỏ “đấu võ mồm” mà thường người thắng vẫn là nhỏ

- Tôi thì sao? tôi biết tôi xinh, tôi đẹp, tôi có quyền .... Tôi biết rồi anh k cần phải khen

- K có, lo mà thi tốt vào _ nói rồi Tuấn quay đi

- Tôi biết rồi, anh cũng lo mà thi cho tốt vào, k đc thì đừng trách tôi vô tình _ nhỏ nói như đang đe dọa Tuấn nhưng đối vs Tuấn đó là một lời chúc, khẽ mỉm cười

Nhỏ cũng cười vì thấy Tuấn cũng lo cho mk nên rất vui. Sau khi cái ông thầy kia lải nhải một hồi rồi cũng bị thầy hiệu trưởng tổng cổ xuống, thầy hiệu trưởng cầm mic đồng dục nói

- Các em đã chuẩn bị tốt chưa, buổi sáng hôm nay chúng ta sẽ thi các môn: @#^\$%#\$\$#@\$. .... các em hãy cố gắng nhé, sau 15 phút nữa sẽ bắt đầu _ nói rồi ông hiệu trưởng đi quan sát một lượt các dụng cụ cũng như sân thi của từng môn

15 phút trôi qua, ông thầy lại đồng dục nói

- 15 phút chuẩn bị đã kết thúc, mời các em trong đội bóng rổ của các lớp ra sân bóng để chuẩn bị thi _ nói rồi ông hiệu trưởng cầm mic dẫn trước ra sân bóng

- Sau đây mời lớp 11A1 và 10A1 chuẩn bị đội hình thi đấu _ nói xong đồng loạt các học sinh đi lại đội hình thi đấu, mọi người đứng ngoài theo dõi còn bọn đi cổ vũ thì đc ưu tiên đứng hiên ngang cổ vũ cho lớp

Huýt ... tiếng còi của thầy vang lên, trận đấu bắt đầu

===== ta tua nhanh thời gian thi đấu =====

Đội cổ vũ k ngừng hét lên cổ vũ k ngoại trừ Linh, còn nhỏ, nó, hẳn thì đứng xem (à thì đi đâu k biết nữa)

Vì nhỏ đứng gần Linh nên trong thời gian thi đấu Tuấn cứ thi thoảng liếc nhìn nhỏ, nhỏ cũng biết nên cười rồi đưa ngón cái lên ra hiệu là làm rất tốt (Tuấn luôn dẫn đầu và cho bóng vào rổ rất đẹp), cứ mỗi lần thế Tuấn lại cười vs nhỏ mặc dù k hiểu sao lại như thế làm nhỏ cảm thấy rất vui nhưng cũng chỉ có ai đó hiểu làm là: Linh cứ ngỡ Tuấn nhìn mk nên giả vờ ngại ngùng (có ai nhìn đâu, thật khổ người thì xinh nhưng sao mắc chứng hoang tưởng vậy nè ..... khổ thân ....*hahaha*). Kết thúc trận đấu Linh đã cảm vội chai nước và khăn ra chỗ Tuấn lau lấy lau để mồ hôi trên mặt Tuấn

-Anh hôm nay chơi tốt lắm, nhớ giữ sức cho mấy lần thi sau _ Linh nói

- _ Tuấn cũng k nói nhiều- Thi đấu anh phải chú tâm vào, cẩn thận kẻo bị người ta chơi đều, đừng nhìn em trong khi thi đấu như vậy .... Em ngại _ Linh

nói

phụt (âm thanh nghe thật vui tai) , Tuấn ho lấy ho để vì bị sặc nước do câu nói của Linh

- Anh bị sao k ? _Linh vừa nói vừa vỗ nhẹ vào lưng Tuấn

- K sao _ lấy lại bình tĩnh , Tuấn nói

- Sao anh bị sặc zậy

- K có gì _ Tuấn nói , Tuấn cũng biết là Linh đã hiểu lầm rằng mk nhìn Linh nhưng thôi cũng k cần pải giải thích nhiều làm gì, Tuấn vẫn ngồi đấy mặc cho Linh lải nhải bên cạnh chỉ ậm ừ cho qua chuyện

Thầy hiệu trưởng nói lớp 10A1 dành chiến thắng trong trận này và cũng thi đấu vs lớp khác để giành giải nhất môn bóng. Sau một hồi thi đấu tranh giải nhất nhì thì giải nhất môn bóng rõ thuộc về lớp 10A1

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Đội cổ vũ của lớp nó rất vui vì biết đc giải nhất môn bóng rổ , lớp nó không ngừng cố gắng tập luyện để đc cái giải thưởng hấp dẫn của trường

- Các em chuẩn bị thi bóng chuyền nữ thì đi ra sân bóng ngay đi _ thầy hiệu trưởng nói

Vì không muốn tốn nhiều thời gian nên các môn thi khác cũng bắt đầu, nên sân bóng chuyền nữ cũng không đông cho lắm (mọi người đi xem các môn thi khác rồi). Nhỏ sau khi cùng các bạn trong đội đứng vào vị trí thì

huyết tiếng còi của thầy giáo cùng các thầy cô giáo chấm thi ở những môn khác vang lên. Nhỏ cùng mọi người trong lớp phối hợp rất ăn ý , nhỏ cũng không ngừng ghi điểm cho đội (giữ lời hứa)

-Chơi tốt lắm cổ lên _ Máy người đứng xem hô to

- Cổ lên , vì cả lớp _ mấy người cổ vũ của lớp nó hô to(trừ Linh vì nó k thích Nhì)

Mọi người đứng xem như chết lặng bởi họ không thể tin đc nhỏ lại chơi bóng tốt đến vậy , mọi động tác : nhảy lên , đỡ bóng , tung bóng .... Của nhỏ đều rất chính xác và mê người . Tuấn và hấn cũng phải kinh ngạc k kém vì họ k thấy nhỏ tập bao giờ trừ có hôm nay , nó thì ung dung ngồi ghế đá lỏm đt ra chơi game (chỉ này nghiện game quá ak). Thời gian trôi qua rất nhanh vì ai cũng chú ý đến nhỏ (người chơi bóng đẹp nhất đó ạ)nên k xem giờ . Nó đứng dậy đến chỗ ông thầy đang đưa mắt vs những đường bóng đẹp của nhỏ thì nó lên tiếng

- Hết giờ rồi

Ông thầy thấy thế vội quay mặt lại thì thấy nó _ người có thể uy hiếp ông , thấy thế ông vội bước ra xa cách nó 5 bước rồi thông báo trận đấu kết thúc . Nhỏ thi đấu xong mệt đang ngồi trên ghế đá nghỉ ngơi thì Tuấn đến đưa nhỏ chai nc mát , nhỏ nhận lấy

- Cảm ơn _ nói xong nhỏ tu một hơi

- Không có gì

- Sao anh tự dưng tốt vs tôi thế , hay là ngưỡng mộ tôi rồi phải không ? _nhỏ nói

- Cô nghĩ cô là ai ? _Tuấn nói

- Là tôi _nhỏ nói

Tuấn k nói gì , ngồi xuống ghế cạnh nhỏ lấy chai nước ra uống, một sự im lặng bao trùm lấy nhỏ và Tuấn

- Hôm nay anh chơi rất tốt , cảm ơn anh về chai nước –nhỏ lên tiếng phá tan sự im lặng nãy giờ

- Cô cũng chơi rất tốt _Tuấn nói

- Tất nhiên , tôi mà lỳ _ nhỏ vênh mặt lên nói
- Bóng chuyền là môn thể thao tôi thích nhất nên cũng có thể nói tôi rất giỏi về môn này ...bla...bla ..vân vân và mây mây _ nhỏ nói
- Cô rất có năng khiếu ...thôi đi nói cô cũng k hiểu đâu _ Tuấn nói rồi quay sang nhỏ cười
- Tôi biết tôi có năng khiếu chơi bóng rồi , khỏi cần anh nói
- K, tôi có bảo thế đâu? Đừng mơ tưởng _ Tuấn
- Anh ... hay là anh muốn làm đồ đệ của tôi , k sao “sư phụ” sẽ dạy cho gọi “sư phụ” “đi ? _nhỏ nói
- Cô .... _ đang định nói thì Linh đi đến , ngồi xuống giữa nhỏ và Tuấn nói
- Anh sao anh đi đâu lâu vậy , em tìm anh mãi _ Linh nói rồi ôm cánh tay Tuấn nhì sang chỗ nhỏ vs ánh mắt thách thức “ khôn hồn thì tránh xa anh ấy ra “ , nhỏ nhìn thấy nhưng cũng dùng ánh mắt đối đáp vs Linh “ Tôi k quan tâm , lo mà giữ cho chặt vào “ thực sự thấy cảnh này nhỏ cảm thấy tim mk nhói đau , k hiểu tại sao lại có cảm giác này nữa . Nhỏ đứng dậy đi ra sân để chuẩn bị cho những lần đấu tiếp theo

_____ thời gian trôi nhanh _____

Các trận đấu bóng chuyền nữ đã có kết quả lớp chiến thắng là lớp 10A1 , mọi người cũng rất vui vì đã có hai giải nhất nhưng cũng buồn vì các môn khác đều thi k đạt “nhưng k sao , 2 giải nhất rồi “ _mọi người nghĩ

- Tất cả cổ lên vì cả lớp đẩy _ 1 đũa hô to
- Đứng đấy cổ lên , còn thi trên mạng nữa thôi đấy cổ gắng lên _ Một đũa nữa nói lớn

Sau một hồi 8 chuyện cùng cổ vũ cho bọn đi thi thi đội cổ vũ cũng giải tán , lần thi này quyết định ai giỏi nhất lớp nên những người cùng lớp sẽ thi . Nhỏ và Tuấn hiện giờ đang ngồi yên vị trên chiếc ghế của phòng tin học , mặt đối mặt vs chiếc máy tính mà 2 người bọn họ lại còn ngồi cạnh nhau nữa chứ , nhỏ cảm thấy tim hơi đập nhanh . Nhỏ cố coi Tuấn như không khí để làm bài tốt hơn , bài thi cũng rất đơn giản (đối vs nhỏ và Tuấn) . Nhỏ đánh máy rất nhanh và giải hết tất cả những vùng bị khóa trên máy tính làm Tuấn rất ngạc nhiên “ con nhỏ này làm cứ như biết trước k bằng “ _ tuần nghĩ (sở trường của chị ấy mà anh)nói rồi anh cũng làm xong , rồi cùng nhỏ bước ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19

- Cô làm tôi ngạc nhiên thật _Tuấn nhìn nhỏ nói
- Sao lại ngạc nhiên _nhỏ vẫn vô tư nói
- Thì tôi k ngờ cô giỏi về công nghệ thông tin đấy
- Tôi còn giỏi nhiều thứ anh chưa biết hết đấy _ nhỏ nói rồi khẽ cười
- Ai tin cô đc , trừ khi tôi tận mắt thấy _tuấn
- Anh k tin thì thôi , ai cần anh tin _nhỏ vênh mặt lên nói

Nhỏ và Tuấn vẫn đấu võ mồm cho tới khi ra đến cổng thấy nó đợi mk thì nói vs Tuấn

- Anh giỏi hơn tôi nghĩ nhiều , chiều gặp lại
- Chi ? _ Tuấn nói
- Thì đi xem Vy vs Phong thi chứ còn gì , thế mà cũng hỏi ... đồ mặt thúi _nhỏ nói cười rất tinh nghịch làm cho “ai đó” bên cạnh đơ người vài giây và chưa tiêu hóa hết lời nói của nhỏ
- Ukm

- Chiều nay anh sẽ phải rất bất ngờ cho xem _nhỏ nhướn chân lên nói nhỏ vào tai Tuấn hơi thở của nhỏ phả vào vành tai làm cho anh Tuấn nhà ta mặt đỏ gay , tình hình là nhìn nó và Tuấn rất ...rất mờ ám à nha !!. Đúng lúc Linh đi ra thấy cái cảnh này thì vô cùng tức vội chạy lại chỗ Tuấn

- Anhhhhhhhhhh _Linh chạy ra khoác tay Tuấn rồi kéo ra xa chỗ nhỏ đứng

đồ phá đám _Tuấn nghĩ

Lúc này Tuấn mới hoàn toàn trở lại vẻ mặt như trước – Sao _ Tuấn nói vs Linh

-Chúng ta đi ăn đi

- Cô hãy tránh xa anh Tuấn ra _ Linh đi qua chỗ nhỏ đứng nói nhỏ nhưng cũng đủ để nhỏ và Tuấn nghe thấy

- Tùy cô , cô nghĩ tôi vs Tuấn thế nào thì tùy _nhỏ nói , Linh nghe ông thì tức anh ách còn Tuấn thì khe mỉm cười

- Bye , tôi đi trước _nhỏ nói rồi chạy ngay đến chỗ nó và hiện tại nó cũng k biết gì cả chỉ cúi gằm mặt vào đt chơi game (chị này nghiện game thật rồi , có khi còn coi cái điện thoại như sinh mạng của mk nữa chứ .... Ôi k)

Nhỏ và nó đi bộ về nhà , trên đường đi nhỏ k ngừng nói chuyện trên trời dưới đất cho nó nghe nhưng nó k nói gì dù hi một câu làm nhỏ tức

- Ê k nghe tôi nói à _nhỏ quát khi thấy nó vẫn đang chăm chú vào chiếc điện thoại

- “...”_im lặng

- Tôi nói bà nghe à

-“...”_vẫn im lặng , chỉ nghe thấy tiếng xe cộ ngoài đường

- Đây ...

- “...”_nó vẫn thực hiện nhiệm vụ của mk “im lặng là thượng sách”

- NÀY BÀ CÓ NGHE TÔI NÓI K HẢ _ nhỏ giục cái điện thoại của nó , quát âm lên

Lúc này nó chịu k đc nữa cũng k vừa quát lại nhỏ

- BÀ IM ĐC CHƯA , TẠI BÀ CỨ LÈO NHIỄU BÊN TAI TÔI MÀ CON BOSS CỦA TÔI NÓ THUA RỒI ĐẤY _ cũng có thể nói đầu là lần đầu tiên nó tức mà phải quát nhiều như thế

- Ô tôi đã giúp bà phá ki lục rồi đấy , lần đầu tiên tôi thấy bà quát nhiều như vậy _nhỏ k những k sợ mà còn hí ha hí hửng cười như con .. đười ươi

- Đưa điện thoại đây _nó nói về mặt sát khí

- K , tôi k đưa trừ phi bà nói chuyện vs tôi

- Đưa _nó gằn từng chữ vì tức giận tại nhỏ mà nó bị thua

- Kkkkkk _nhỏ vẫn ương ngạnh k chịu đưa

Nó thấy nhỏ k chịu đưa và cũng biết tính nhỏ làm cái gì cũng phải đc mới thôi nên cũng tạm nhịn con tức giận xuống nói

- Đc _nó nói , nhỏ đưa cho nó cái đt rồi lại bắt đầu 8 và 8 vs nó mặc dù nó nói rất ít .

Về đến nhà hai người mỗi người một phòng lên thay đồ rồi xuống ăn cơm , ăn xong thì ai có phòng người đấy về . Nhỏ sau một buổi sáng thi đấu mệt là người thì nằm ì ra giường mà đánh một giấc còn nó cũng vậy chỉ khác là cả ngày chơi game nên mỏi mắt và bây giờ chỉ muốn ngủ . Thường ngày bọn nó đc nghỉ chiều nên sân trường rất vắng chỉ lác đác vài người đi học thêm nhưng hôm nay rất náo nhiệt , vừa bước vào đã thấy cái cảnh người trên kẻ dưới ngồi tám chuyện

- Các em đã chuẩn bị tinh thần cho các phần thi tiếp theo chưa _tiếng thầy hiệu trưởng vang lên đồng loạt trên bục

- Rồi ạ _bọn h/s đồng thanh

- Vậy các em đi thay quần áo rồi chuẩn bị ra sân sau của trường nghe , phần thi đầu tiên là thi chạy nam

Nghe thấy thế tất cả mọi người rời khỏi chỗ ngồi mà đi thẳng ra sân sau. Thầy giáo cho 15 phút chuẩn bị , nó cũng chuẩn bị xong : nó mặc một chiếc áo cộc trắng có logo của trường và chiếc quần dài đến đầu gối (bộ đồ thể dục của trường) , tóc đc buộc cao để lộ cái khuôn mặt người k ra người , quỳ k ra quỳ ...trông rất khủng khiếp ||||| ta chém , ta chém cho có tí gió ||||| nhưng ai cũng biết nó xấu nên cũng k nói nhiều gì cả. Phải nói thế nào nhỉ cái sân sau của trường rất dài và rộng đây đúng là một nơi lí tưởng để chạy

15 phút trôi qua

- Các bạn nam chuẩn bị vào đường chạy _giọng nói của thầy vang lên

Tất cả người thi đều đã đứng vào vạch và đường chạy của mk

huyết tiếng còi vang lên , tất cả xông lên như đang tranh giành một miếng mồi lớn. Hiện tại người dẫn đầu là hấn , nếu cứ theo đà này thì hấn sẽ về đích trước tiên

- Cố lên , cố lên _đội cổ vũ k ngừng hô to

- Lâm Hoàng Phong cố lên , 10A1 cố lên _ hầu như tất cả mọi người đều cổ vũ cho hấn (mấy người đó là nữ hết ak , lại nổi cái tính mê giai đẹp mà quên mất người thân của mk – ý nói bọn họ thích Phong *đẹp trai* mà quên mất k cổ vũ cho lớp mk đó)

Thời gian trôi qua và người về nhất là hấn , mọi người đều vui mừng tột độ , dù k phải là hấn mà là một thành viên trong lớp thì cũng đc vì cũng đc giải nhất . Hấn chạy xong thì mệt , rất mệt thấy thế ả vội chạy ra cầm chai nước khoáng ra chỗ hấn đang ngồi nghỉ

- Anh , anh uống nước đi cho đỡ khát _à ông ẻo nói

- , cảm ơn – hấn cầm chai nước lên uống còn ả không ngừng dấm bóp cho hấn Sau một hồi chạy mồ hôi của hấn chảy xuống ướt đẫm vùng bụng làm lộ ra thân hình chuẩn body của mk làm k ít người phải ngáy ngật , ả lấy khăn lau mồ hôi cho hấn và cũng nhân cơ hội sờ vào cơ bắp của hấn hấn cũng chẳng làm gì kệ ả , người ngoài nhìn vào cảm thấy họ rất tình tứ vs nhau (chắc mọi người tò mò phải k : vì ả là hotgirl của trường và hấn là hotboy của trường nên 2 người đc mọi người coi là một cặp đó ||| hấn cũng đồng ý trở thành một cặp vs ả ||||)

~~~~ tg đăng bù cho mọi người đọc ~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Nhỏ thấy cái cảnh tình cảm đầy thì buồn nôn , nó thấy thế cũng không khả quan cho lẩn nó cảm thấy tức tức trong lồng ngực nhưng nó vẫn là người giỏi che dấu cảm xúc nên k ai có thể nhìn thấy tâm trạng của nó hiện nay . Tuấn từ đằng xa chạy lại vỗ vai nhỏ nói

- Sao vậy ???

Nhỏ k nói gì chỉ chỉ tay ra chỗ ghế đá có một người đang diễn phim tình cảm còn một người thì k ngừng uống nước

- Bọn họ thế nào sao _Tuấn hỏi

- Cái gì mà thế nào ..phải là quá thế nào chứ ??_nhỏ nói

- Đây là cái trường chứ k phải hậu trường diễn phim tình cảm hàn quốc đâu nha , hai bọn họ quá lố rồi phải không Vy _ nhỏ quay sang nó nói

-“...”_nó k nói gì chỉ im lặng .

Ban đầu Tuấn rất ghét nó “xấu mà còn bày đặt kiêu “_đây chính là suy nghĩ ban đầu của Tuấn về nó nhưng từ khi ngồi vs nhỏ thì nhỏ k ngừng nói ba hoa đủ điều trên trời ,dưới đất cho Tuấn và cũng k ngoại lệ khi nói ra con người thật của nó vs Tuấn nên Tuấn có phần nào k ghét nó nữa

- Có cần làm quá như vậy không ? Trông 2 bọn họ cũng hợp đấy chứ _ Tuấn nói

- Hợp cái đầu mi đấy _nói rồi nhỏ cốc đầu Tuấn

Sau một giây đơ người trước hành động quá ư là bạo lực của nhỏ thì

- Cô .._tuấn nói rồi rượt đuổi theo nhỏ Quanh sân

“hết thuốc chữa “_nó nhìn 2 người bọn họ nghĩ thầm rồi quay sang bên ghế đá thì k thấy 2 bọn họ đâu nữa nó cũng thấy nhẹ lòng hơn

Sau một hồi chạy đuổi nhỏ và Tuấn kiệt sức ngồi bệt xuống gốc cây cạnh đấy ,chợt nhỏ cảm thấy thiếu thiếu gì đó hỏi Tuấn

- Hình như...học...học...thiếu cái gì...học...thì phải? _nhỏ vừa nói vừa cố hít lấy hít để không khí

- Thiếu gì là thiếu gì? _Tuấn có vẻ k hề mệt nói

- Người đó đó _nhỏ nói

- Ai?

- Thì cái người hai bím theo anh đấy

- Ak, Linh hả? hôm nay nhà cô ấy có việc nên cô ấy phải ở nhà...rảnh nợ

- Sao, tôi thấy anh vs cô ta rất tình cảm mà _nhỏ tò mò hỏi

- K, tôi k thích Linh, tôi thích một người khác rồi _Tuấn dựa người vào gốc cây nhắm mắt nói

- Anh k thích sao k nói cho cô ta biết?

- Cô ấy bị bệnh tim

Suy nghĩ một lúc nhỏ cũng nói - nên anh mới làm thế?

- Đúng, ba mẹ muốn tôi thực hiện nốt điều mà Linh muốn trước khi đi _Tuấn vẫn bình thản nói

- Ak _nghe thế nhỏ k còn cảm thấy hơi vui vui chỉ ít Tuấn k có tình cảm vs Linh “cô ta chả giống bị bệnh tí nào, da dẻ hồng hào, bôi son chút phần như **** mà bảo là bệnh tim, kỳ lạ” _nhỏ nghĩ

Nhỏ quay lại phía sân chạy thì thấy mọi người đang chuẩn bị chạy, hóa ra mãi nói chuyện nên nhỏ k nghe thấy thông báo của thầy giáo

huýt tiếng còi vang lên, bọn con gái lao nhanh như tên bắn về phía trước chỉ còn nó chạy vs tốc độ chậm không chậm mà nhanh cũng k nhanh làm ai cũng ngỡ ngàng như con nai tơ

Chạy đc gần nửa đường thì bọn họ mệt, rất mệt là đằng # nên tốc độ chạy bị giảm sút nghiêm trọng, nhân cơ hội nó chạy như bay về đích và cuối cùng người về đích lại là nó (người mà ai cũng ngỡ nó sẽ về bết trường). Nó sử dụng chiến thuật có 102, ban đầu chạy bình thường để giữ sức đến khi bọn họ đuối sức thì nó sẽ chạy nhanh lên và rồi nó cũng k tốn mấy sức cả...||||| cái này con tác giả nghĩ bậy ‘mọi người thông cảm |||||

Mọi người vẫn đang ngỡ ngàng vs phần thắng trong gang tấc của nó, thầy hiệu trưởng tuyên bố người thắng cuộc thi chạy bộ nữ chính là nó...cả lớp nó vang lên tràng vỗ tay vì đã dành đc nhiều giải nhất còn à thì mặt mũi tối đen k ngừng mong sao cho nhỏ thua. Nó sau khi thi xong thì ngồi nhâm nhi chai nước suối và cầm điện thoại lên chơi tiếp

- Cô là giỏi lắm _hắn chạy lại chỗ nó nói

- Cảm ơn _nó nói nhưng vẫn cúi gầm mặt xuống để che đi vài vệt đỏ trên mặt *ngượng*

Hắn k nói gì chỉ thản nhiên ngồi bên cạnh cũng móc điện thoại ra nghe nhạc. nhỏ và Tuấn chạy lại

- Bà làm tốt lắm

- Tôi k ngờ cô có thể giành đc giải nhất trong gang tấc đó _Tuấn nói, có vẻ ngưỡng mộ

- “...”_nó lại thực hiện cái gọi “im lặng là vàng”

Tuấn bị nhỏ kéo đi xem tất cả các môn thi # mà mỗi rã rời chân, hắn ngồi đc một lúc thì đứng dậy đi luôn còn lại một mk nó

Thời gian trôi qua thật lâu thầy giáo lên tiếng

- Các bạn có thời gian 15 phút để chuẩn bị cho phần thi trí tuệ tiếp _nói rồi ông khẽ cười

15 phút trôi qua nó k có gì thay đổi đi thẳng về chỗ ngồi của mk để chuẩn bị thi

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 21

Nó chuẩn bị xong thì đi thẳng đến chỗ ngồi thi , nó chọn cái bàn cuối phòng hần cũng vậy . Hôm nay hiệu trưởng sẽ làm giám thị để kiểm tra học lực ngẫu nhiên của học sinh nên lấy cớ là đi thi đấy chứ cũng chả có cuộc thi nào cả

- *e hèm* các em chuẩn bị tốt chứ _ thầy nói

- V..â..n...g _ cả lũ một môi đồng thanh vì k ai thích đi thi cả

- Sao vậy , các em hãy phát huy tất cả đã học mà làm tốt bài thi nhe , phần thưởng đang chờ đó _ thầy nói

- Vâng ạ _ cả bọn khi nghĩ đến chuyện đi thi rất hào hứng

Ông thầy đi từng dãy phát cho mọi người mỗi người một tập đề <2 , 3 trang gì đấy >

- Trời , làm gì mà nhiều thế _1 đứa nói

- Nhìn thôi cũng hoa mắt rồi , làm sao làm hết đây _1 đứa nữa cũng kêu lên

- Làm xong đồng này chắc tao vào 3TK* mất , tao quên gần hết rồi

- tao cũng thế _ cả lớp nhao nhao lên (còn nó và hần thì đang chú tâm vào làm bài)- Các em k nói gì nữa , chú tâm vào làm bài đi , thời gian 120 phút _thầy giáo nói

- V..â..n.g...ạ -thế là cả phòng thi im lặng , mọi người đang suy nghĩ làm bài bằng những gì mk còn nhớ

Im lặng im lặngvà Im lặng đến đáng sợ chỉ nghe thấy tiếng giấy bút , hơi thở của mọi người . khoảng tầm chưa đầy 30 phút thì nó đứng dậy (cả phòng nhìn nó k hiểu nó làm gì , hần cũng vậy) nó đi thẳng lên bàn giáo viên nộp đồng bài rồi đi ra ngoài

- Cô ta làm gì mà nhanh vậy ? _một đứa nói

- ukm , chắc làm xong rồi ấy mà

- Sai cho phát nhì , hết cả phần thưởng ...ha ha ha

-hahaha _ cả bọn đồng thanh

* quái cô ta làm gì mà nhanh thế * _hần nghĩ thế là hần cũng nhanh tay làm nốt đồng bài

- Các em im lặng , lo mà làm bài đi _ông thầy nói xong cúi xuống bàn chấm điểm cho nó và k ngờ nó làm đúng tất cả . Hần cũng làm xong đem lên nộp rồi đi ra ngoài

Nhỏ và Tuấn thì đi chơi hết chỗ này đến chỗ kia khi thấy nó đi ra thì

- làm tốt chứ ? _nhỏ hí ha hí hửng nhìn nó nói

- Đc _Nó nói

- Sao cô làm nhanh thế chưa đến 30 phút mà , đề đâu đưa tôi xem _Tuấn ngạc nhiên nói

Nó k nói gì đưa tập đề cho Tuấn xem. Nhỏ và Tuấn nhìn mà kêu lên

- Trời ơi _nhỏ kêu

- Thế chắc Phong cũng sẽ ra bây giờ đó , đề dễ thế mà _Tuấn cảm tập đề nói

Vừa nói xong thì đúng lúc hần ra

- Đây tôi nói đúng chưa ? _ Tuấn nói

- , anh làm thầy bói chắc đc lắm _ nhỏ vừa nói vừa tưởng tượng ra Tuấn trong bộ đồ thầy bói vs chiếc kính tròn đen trông rất Xấu trai và buồn cười và thế là nhỏ cười ha hả ra làm Tuấn ngơ ngác Nó k nói gì kéo tay nhỏ đi , để lại Tuấn còn ngơ ngác nhìn theo ,hần đi ra vở vai Tuấn nói

- Sao vậy

- Cô ta k đc bình thường _Tuấn nói chỉ tay về phía nhỏ vẫn còn đang cười như con đười ươi
- Chắc thế _hấn nói
- Ông bạn tôi k chắc lần này ông dành đc giải nhất đâu _Tuấn quay sang nói vs hấn
- Sao ??
- Tôi thấy Vy nó ra trước ông mà trông vẻ rất tự tin nên nghĩ cô ta chắc rất chắc chắn mk là người thắng đấy _ Tuấn nói vỗ vai ông bạn
- K sao ?_ hấn nhìn theo nó mà k ngừng suy nghĩ * cô ta giỏi như thế ư ?*

Nó kéo nhỏ đi đến căng tin ngồi buồn đưa lê bán đưa chuột và người buồn thường là nhỏ , hấn và Tuấn ra sân bóng rổ chơi để câu thời gian chờ kết quả .thời gian trôi nhanh và giờ đã có kết quả

- Sau một hồi thảo luận , lớp năm nay chiến thắng đó là 10A1 xin chúc mừng _thầy giáo nói

*bóp , bóp *_tiếng vỗ tay vang lên , mọi người rất vui - ả

- Thầy sẽ đọc ra danh sách những em chiến thắng cũng như lớp chiến thắng của từng môn thi

- Bơi lội :...

Nhảy cao :.....

.....

.....

Bóng rổ :10A1

.....

.....

.....

Bóng chuyền nữ : 10A1

.....

.....

Thi trên mạng : Vũ Minh Tuấn và Nguyệt Hoàng Nhi lớp 10A1

.....

Chạy nam : 10A1 (Lâm Hoàng Phong)

Chạy nữ : 10A1 (Nguyễn Ngọc Vy)

Trí tuệ : Lâm Hoàng Phong và Nguyễn Ngọc Vy lớp 10A1

Vì các em thi ngang điểm nhau nên có thể nóibla ...bla_Thầy giáo vẫn nói

Nghe xong kết quả thì nhỏ cười nhìn sang chỗ ả khẽ nhếch lên một nụ cười mãn nguyện , ả thì tức k có gì để tả. Nó kéo nhỏ đi thẳng ra cổng để về thì

- 2 bạn ở lại chút đã , 2 bạn làm tốt lắm ở lại đây để mọi người chúc mừng đã _nhỏ lớp trưởng nhìn 2 bạn nó nói
- Thôi k cần đâu _nhỏ nói , nó quay lại nhìn vs ánh mắt lạnh hơn cả đá làm nhỏ lớp trưởng khẽ run
- thôi bọn mk về đây _nhỏ nói
- Ặk ...ukm _nhỏ lớp trưởng vẫn cảm thấy rét lạnh sống lưng khi nhìn 2 người bạn nó đi ra khỏi trường

Chương 22

Buổi tối nó đang mần mê cái ipad thì điện thoại của nó đổ chuông , nó thực sự rất mệt vì cả ngày phải vận động nhưng người gọi cho nó là Minh và thường thì có chuyện quan trọng thì Minh mới gọi cho nó

- “.....”_nó bắt máy nhưng k nói gì , Minh cũng biết điều mà tự lên tiếng trước

- Đại tỷ , trong bang có chuyện cần tỷ giải quyết

- Sao _nó nghe xong khẽ nhủ mày nói

- Trong bang có tay trong _Minh nói

- ‘...’

- Có người đang phản bội lại chúng ta , tỷ mau đến đi ạ _Minh

- Đc _nó nói rồi cúp máy

Nó thật sự rất khó chịu nhưng cũng vì chuyện của cả bang nên cũng đành đi thay đồ mà xuống nhà. Nó vận một chiếc áo phông trắng khoác ngoài là chiếc áo da ngắn , quần bò bó hơi xước nơi gối và đùi , khuôn mặt trang điểm nhẹ để che đi vẻ mệt mỏi của nó và tóc đã dc nó búi cao lộ ra cái cổ trắng nõn của mình => trông nó rất đẹp và quyến rũ. Nó đi xuống , thấy thế nhỏ hỏi

- Bà đi đâu thế ? Ăn mặc rất có phong cách _nhỏ vừa nói vừa lấy tay xoa cằm trông rất làthi sĩ

Nó thấy nhỏ làm vẻ mặt đầy thì khẽ mỉm cười nói :- Đến bang , đi k ?

- Ukm thì hiện tại

- Bây giờ ở đây chỉ có tôi và anh , anh hãy nói thật cho tôi biết đi “giữa tôi và cô ta anh chọn ai ? “ _ tiếng nhân vật chính trong phim mà nhỏ xem lên tiếng ----- nguyên văn là nhỏ đang xem phim “tình cảm Hàn Quốc”

- Phim sẽ dc chiếu lại sau ít phút quảng cáo _tiếng tivi

- Chán !!!đang hay , đến cảnh hay nhất thì lại quảng cáo Thôi bà đi đi tôi k đi đâu , ở nhà xem nốt phim đang hay ..._ nhỏ nhìn nó nói sau đó nằm lăn ra sofa

Nó k nói gì cả , nó cũng thừa biết tính nhỏ “ đã k muốn thì k ai có thể nói dc nhỏ phải để nhỏ tự nguyện sẽ hay hơn “ nên nó đi ra gara lấy con xe mui trần của mk ra mà phóng vs tốc độ * bàn thờ * đến quán bar. Vừa bước vào trong thì Minh chạy lại ngay nói

- Đại tỷ đã đến , phòng em đã chuẩn bị rồi

Tiếng nhạc át hết tiếng nói của Minh làm nó cảm thấy khó chịu , nó cũng k nói gì đi thẳng đến phòng Minh đã chuẩn bị . Nó ngồi xuống ghế nói

- Chuyện gì ?

- Tỷ cứ từ từ , còn đợi người nữa đến thì cùng giải quyết cho nhanh _Minh nói

- Ai ?_nó khẽ nhủ mày

- Thì bang chủ bang Devil ạ , mình cùng hợp tác vs họ mà _Minh nói

- Chị uống đi _Minh vừa nói vừa đưa cho nó ly rượu trên tay, nó cũng k nói gì thêm cầm ly rượu lên nhấp nhấp

Tầm khoảng 5 phút sau cửa phòng bật mở , hần bước vào. Thấy thế Minh cũng chạy ra đón khách , nó cũng ngừng uống mà nhìn hần. nó phải công nhận rằng hần hôm nay rất đẹp trai , trên người mặc chiếc áo sơ mi xắn tay vs chiếc quần jean đen xước gối trông rất phong cách . Hần ngồi xuống đối diện vs nó , hần giờ tay ra nó cũng giờ tay ra bắt tay vs hần

- Chào , rất vui dc gặp lại cô _Hần nói

Nó khẽ gật đầu nói :- Tôi cũng vậy , chúng ta gặp nhau rất nhiều rồi mà

- Thật sao ??_ hấn ngỡ ngàng trước câu nói của nó

- Tôi nghĩ thế , anh nghĩ thế nào thì tùy _nó nói kèm theo một nụ cười

Hấn nhìn nó cười mà đơ người trong mấy giây , Minh đi đến trên tay cũng kèm theo một ly rượu đưa ra mời hấn , hấn cũng quay lại cầm

- Chuyện trong bang chắc anh cũng nghe Minh nói rồi phải k ? _nó hỏi

- Tôi nghe Minh nói qua rồi , tôi và cô đến đây cùng mục đích mà _ Hấn nói vs vẻ mặt rất nghiêm túc

- Đúng , tôi cũng như anh muốn tìm ra kẻ phản bội trong bang _nó nói rồi nhìn sang Minh

Minh không hện mà nói :

- Đại tỷ theo như em điều tra đc thì trong bang có một số người đã đem bán thông tin mật cho những bang khác _Minh cũng nghiêm túc nói

- Đã tìm ra ai chưa ? _Hấn hỏi

- Vẫn chưa, nhưng bây giờ chúng ta cũng đang gặp rắc rối lớn _nói đến đây Minh k dám nói nữa vì sợ nó và hấn nổi giận

- Sao ? _nó cũng mất hết kiên nhẫn mà nghe Minh trình bày sự việc

- Rắc rối gì ? _hấn cũng giống như nó mất hết kiên nhẫn

Đối diện 2 người đẹp toàn diện mà khuôn mặt *khủng bố * thì coi như mọi gánh nặng đè hết lên người Minh . Minh cố gắng lắm mới nói đc

- Dạ... các bang khác đang lấn le sang châu thổ bang mk , em đã có chuẩn bị hết rồi nhưng mọi kế hoạch bọn họ đều biết hết nên chúng ta đang bị dồn vào đường cùng _Minh hít một hơi rồi nói ra

Nghe xong hấn và nó đều rất tức giận , Minh biết nếu mk còn ở đây thì chắc chắn sẽ bị làm thịt bởi hai con người đang tức giận cực đỉnh nên cũng khôn khéo mà đưa ra một đồng giấy tờ đặt lên trên bàn nói :

- Mọi chuyện em đã nói hết rồi , còn đây là những gì em đã điều tra đc. _nói xong Minh đi ra ngoài để lại nó và hấn

Trong không gian yên tĩnh hai con người hai suy nghĩ , mỗi người đều đang theo đuổi suy nghĩ riêng của mình

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

- Chuyện này chúng ta cần phải giải quyết nhanh _hấn nói tay vẫn đang vờ về ly rượu trong tay

- ‘.....’ _nó k nói gì mà chỉ lặng lẽ cười , một nụ cười trông rất thâm hiểm đến hấn nhìn còn thấy sợ chút chút

Hấn và nó cùng nhau thảo luận một số vấn đề trong bang và cũng giải quyết một vài giấy tờ quan trọng

11h... nó thực sự rất mệt mỏi . Nó mới bước vào nhà và đập ngay vào mắt nó là cái cảnh rất chi là bá đạo của nhỏ . Phải nói là nhỏ tạo cái dáng ngồi rất chi là bá đạo ,phải miêu tả thế nào nhỉ : một chân trên ghế , chân còn lại gác rất thoải maise trên thành ghế ... trông nhí rất trẻ con . Nó lấy điện thoại của nhỏ ra chụp vài tấm rồi hí hoái trên điện thoại của nhỏ một hồi rồi đi ra đỡ nhỏ về phòng rồi mới về phòng mình .

Sáng 6h

- Aaaaaaaaa..... _tiếng hét trong một buổi sáng 5thanh bình

Văng chủ nhân của tiếng hét đó chính là nhỏ và nhỏ hét lên cũng có nguyên nhân cả. Thấy thế nó chạy sang phòng nhỏ thì thấy nhỏ cầm chiếc điện thoại , mắt nhìn nó như ăn tươi nuốt sống nó , nó cũng biết nguyên nhân nhưng lại vờ như k biết hỏi

- Sao

- Sao chẳng gì giờ này nữa hả , bà có phải bà k ?

- “....”

- Bà chơi ác nó vừa thôi , nhớ ai thấy thì sao hả ? _nhỏ tức giận hét lên rồi mở điện thoại lên đưa ra cho nó coi

Nó cầm điện thoại của nhỏ lên mà bất giác cười , một nụ cười trông rất thân thiện nhưng đối vs nhỏ nụ cười đấy là nụ cười đều nhất Màn hình điện thoại của nhỏ hiện lên cái dáng người rất bá đạo của nhỏ tối qua và thủ phạm làm ra cái chuyện này là nó , nó đã chụp ảnh và cài ảnh đấy làm màn hình khóa cho cái điện thoại của nhỏ và khi cái điện thoại báo thức thì đập vào mắt nhỏ là cái hình

- K sao ? _nó thân nhiên nói

- Bà ...

- Để hình đấy cho cái điện thoại nó thêm cá tính hơn _nó nói đùa

Nhỏ rất ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên thấy nhỏ nói đùa mọi tức giận cũng theo đó mà bay đi , nhỏ nói

- Hôm nay mặt trời mọc đằng Tây hay sao ý _nhỏ lầm bầm nói

- Chuẩn bị đi _nó nói

- Đi đâu ? _nhỏ hỏi

- Đến trường , hôm nay phải đi sớm _nó cũng k nói nhiều đi luôn

- Đến trường gì mà sớm thếak _nói rồi nhỏ chạy vội vào phòng vệ sinh cá nhân rồi quay ra chuẩn bị vài bộ quần áo cho việc đi chơi cùng lớp

Nó và nhỏ đi đến trường , cũng vừa lúc thầy giáo báo ra đăng kí đi . Nhỏ kéo nó đi nhưng nó nói

- Tôi k đi

- Sao vậy ? _nhỏ hỏi vì nếu nó k đi thì mất vui

- Có việc _nó nói

- Việc gì?

- Trong bang đang xảy ra chuyện k hay , cần có người ở lại để giải quyết

- Có Minh rồi còn gì _nhỏ nói

- Minh k đc _nó nói

- Vậy tôi k đi nữa , chúng ta về _nhỏ kéo vội nó về

Về đến nhà nhỏ bắt nó kể chuyện trong bang cho nhỏ nghe , nó cũng k nói nhiều những câu nói ngắn gọn nhưng súc tích làm nhỏ cũng hiểu đc phần nào vấn đề

- Có trò vui mà k để cho người ta chơi cùng , bà keo kiệt vừa thôi _nhỏ nói

- Thích thì tham gia –nó nói

- Vậy khi nào mới đc “vận động” vậy ngứa tay lắm rồi _nhỏ nói trên mặt nở nụ cười rất thâm độc và căn bản là nhỏ cũng rất thích oánh nhau nên cũng thấy vui vui

- Ngày kia _nó nói rồi đi thẳng lên lầu

Vì cả lớp nó đi chơi 1 tuần nên những người k đi sẽ đc nghỉ 1 tuần và nó vs nhỏ cũng có một tuần để nghỉ ngơi cũng như lo việc trong bang

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Nó nói xong thì đi thẳng lên lầu nơi vọng xuống

- Lên chuẩn bị đi _nó nói như ra lệnh

Nhỏ cũng lật đật đi lên , cũng k hiểu nó bảo chuẩn bị gì nên đi thẳng đến phòng nó

Cốc ...cốc

-Bà bảo tôi chuẩn bị gì ? _nhỏ hỏi vọng vào

- Quần áo –nó cũng k mở cửa nói

- Làm gì ?

-_im lặng

Nhỏ k thấy nó trả lời thì cũng kệ đi thẳng về phòng mà làm như lời nó nói

15 phút sau

Nó đi xuống nhà , phải công nhận rằng “người đẹp mặc gì cũng đẹp “, trông nó rất đẹp. Nó mặc một chiếc áo phông gần như loại bó sát màu đen tôn lên dáng người chuẩn của nó , khoác ngoài vs chiếc áo bò kết hợp vs chiếc quần bò bó sát xước và đôi giày cao gót màu đen , mái tóc để buông xõa tự nhiên trông rất phong cách. Đợi một lúc thì nhỏ đi xuống , nhỏ thì mặc một chiếc áo phông chiếc kết hợp vs yếm jean bò dài , đôi dây Nike màu trắng và tóc để buộc cao tôn lên vẻ cá tính , có chút trẻ con của nhỏ nhưng cũng rất hợp vs tính cách. Nó đi ra lấy chiếc xe mui trần của mình ra , nhỏ vẫn còn thắc mắc hỏi

- Đi đâu thế , cũng phải để tôi biết chứ

- Đến bang _nó nói

- Để làm gì ?

- Giải quyết công việc trong bang

- Vẫn chưa xong à ?

- Lên _nó nói bảo nhỏ lên xe

Nhỏ vừa ngồi lên thì nó đã phóng xe cái vèo làm nhỏ tưởng tim mình sắp rớt ra ngoài rồi mai mà nhỏ kịp cài dây an toàn k thì đi * châu diêm vương * rồi. Mặc dù là bạn vs nó lâu rồi nhưng nhỏ vẫn chưa thích nghi vs cái kiểu lái xe bất cần đời của nó , dù nhỏ lái xe cũng ngang ngửa nó .Gió mát lạnh tạt vào mặt nó và nhỏ (xe mui trần mà) làm nó cảm thấy rất thích nên cho xe lái nhanh hơn nữa , nhỏ ngồi cạnh mà cảm thấy lo cho sự an toàn của mình nên nói

- Bà đi chậm thôi

- ‘.....’ _nó k nói gì và căn bản là gió tạt vào tai nghe ù ù nên nó cũng k nghe thấy nhỏ nói

- BÀ ĐI CHẬM THÔI _nhỏ hét

Nó nghe thoang thoảng thấy hình như nhỏ đang nói gì thì phải nên cũng giảm tốc độ mà đi chậm lại

- Sao?

- Bà có định giết người k cần dao kéo à _nhỏ lấy tay vuốt vuốt ngực (chỗ tim ấy) để cùng cố nhịp tim của mk cho

Nó thì k hiểu nhỏ đang nói gì nên im lặng

- Tôi k muốn ngấm gà khóa thân, ngửi nhang khói mà sống đâu _nhỏ nói

Thấy nó vẫn không hiểu nên nhỏ nói tiếp

- Tôi còn muốn sống chưa muốn chết , cũng phải nói cho tôi biết là đi luôn chứ vừa ngồi chưa yên đã đi bay như chim rồi _nhỏ nói có ý chêu chọc

Nó k nói gì , khẽ nhếch môi lên cười rồi cho xe đi vs tốc độ*rùa bò*. Thấy nó tự dung đi chậm lại , nhỏ cảm thấy kì kì nên lại hỏi

- Sao đi chậm thế , thế này thì bao giờ mới đến nơi
- Ai bảo đi chậm lại _ nó hỏi ngược lại
- Tôi _ nhỏ cũng trả lời theo phản xạ
- Thì đi chậm thôi
- Hà ?????

Nhỏ mắt chữ A mồm chữ O k nói nên lời , ừ thì cũng đúng nhỏ bảo đi chậm lại nên nó cũng chỉ làm theo ý nhỏ mà đi chậm lại thôi

- Thôi đi nhanh lên ,tôi lại muốn thử cái cảm giác mạnh vừa nãy rồi _ nhỏ nói
- Đi

Vừa nó xong nó cũng phóng xe đi như bay , ai trên đường cũng thấy hốt mà cũng nhường đường cho chiếc xe của nó đi qua. Nhỏ ngồi k ngừng hét

- AAAAAA Mất quá _ lần này đc nó nhắc trước khi phóng nên nhỏ cũng k cảm thấy sợ sợ nữa mà thoải mái hét lên làm người đi đường nhìn cứ tưởngcon điên trôn trại

- Mà bà đến bang giải quyết gì thế , sao tôi cũng phải đi ? _nhỏ thắc mắc hỏi
- Họp bang , bà có phải người trong bang k ? _nó nói xong cũng hỏi
- Tất nhiên tôi là nhị bang chủ mà lại _nhỏ tự đắc nói
- Thế mà vừa rồi lại hỏi cái câu đấyhỏi ngu _ nó nói một câu làm nhỏ tức xì khói
- Sao bảo tôi thế _nhỏ tức mà nói
- Thế nhị bang chủ nên có nên quan tâm đến bang k ? _nó lại hỏi
- Có
- Thế mà tôi thấy bà có quan tâm đâu , suốt ngày phim hàn quốc _nó nói
- Kệ tôi , hình như hôm nay tôi thấy bà kì kì sao ấy _nhỏ

-“....”

- Nói nhiều hơn mọi hôm , đang có chuyện vui à _nhỏ hỏi
- Người ta sinh ra có cái miệng để làm gì ?
- Nói
- Thì đấy _nó nói khẽ cười , nó cũng cảm thấy thế ở cùng nhỏ nó cảm thấy mình sống đúng vs con người thực của mình hơn

Nhỏ cũng thích nó như thế này , k còn lạnh lùng ít nói , nhỏ cũng biết chỉ khi nói chuyện vs mình thì hầu như nó trở thành con người khác con người thực của nó : vui vẻ hơn , cười nói nhiều hơn. Nhỏ rất vui , nhỏ cũng thầm nghĩ sẽ giúp nó trở lại con người thực của chính mình. Nhỏ đang mãi suy nghĩ mà k biết đã đến nơi , k còn cảm thấy mất nữa nhỏ mới chú ý thì ra đã đến nơi rồi , định quay lại nói nó tại sao k bảo mình đến nơi rồi thì thấy nó đã đi ra đến chỗ đỗ xe rồi nên nhỏ vội chạy ra nói

- Đợi vs

Nó cũng dừng lại đợi nhỏ. Nhỏ đi đến nói

- Sao k bảo tôi đến nơi rồi _nhỏ trách móc

- Bảo rồi nhưng k nghe _nó nói rồi đưa cho nhỏ cái mặt nạ , nhỏ cũng biết ý cầm mặt nạ lên đeo vào. Chiếc mặt nạ này chỉ che từ sống mũi đến lông mày hầu như chỉ che đi đôi mắt của nhỏ (kiểu như mặt nạ đi tham dự các bữa tiệc hóa trang ấy , tác giả cũng k biết miêu tả thế nào nữa) xung quanh viền mắt đc trang trí bằng những viên đá quý lấp lánh rất đẹp. nó và nhỏ bước vào trong bar , tuy là buổi sáng nhưng trong bar vẫn rất đông k kém gì tối , mọi ánh mắt đều đổ dồn về sự xuất hiện của hai cô gái xinh đẹp. Minh thấy nó đến thì vội chạy ra chào đón

- Đại tỷ , nhị tỷ
- Chuẩn bị đến đâu rồi _nhỏ nói mặc dù cũng k biết gì

- Chúng ta đến phòng họp rồi nói tiếp đây k tiện _Minh nói rồi cùng nhỏ và nó đi đến phòng họp

THÔNG BÁO

Tác giả thật sự xin lỗi về sự chậm trễ này nhưng cũng có lý do cảchuyện riêng k nói đc mọi người thông cảm . Chap này mk đăng nhiều hơn coi như tạ lỗi

Quên tác giả xin thông báo sẽ tạm thời nghỉ viết trong 3 ngày tới

* thật sự xin lỗi nhiều *

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Hi , tác giả đã quay về

Quay lại vs hấn

Buổi tối hôm trước

- “ Mai tao k đi đâu , mày đi đi , xin phép cho tào nghỉ “ _nội dung tin nhắn của hấn cho Tuấn
- “ Sao k đi , đi vui mà “ _Tuấn
- “ Có chuyện ...bạn “
- “ Có chuyện gì mà quan trọng thế , tao là bạn mày mày k nói cho tao biết đc à ? _Tuấn
- “ Trong bang có chuyện , mai bạn k đi đc , đc chưa “
- “ Cái gì , sao mày k nói cho tao biết cái thằng này ít ra tao cũng có quyền đc biết chuyện này chứ “
- “ Tao quên “
- “Mày nói quên là đc à , mai tao k đi nữa , mai đến đón tao tao đi vs màyHiểu chưa”
- “ Rồi ... mai “

Hiện tại

Và thế là hôm nay hấn và Tuấn k đi đến trường , có hai người đang hôn hờ ngồi trên xe cho đến khi thầy giáo thông báo các bạn nghỉ thì ...hai cái mặt bốc khói ngùn ngụt nhưng có làm gì đâu xe chạy rồi nên ngoan ngoãn ngồi imchắc các bạn biết rồi chứ đó là Linh và Thư

Nó và nhỏ bước vào phòng họp dành riêng cho những thành viên trong bang , mọi đàn em của hai người đều nhìn nó và nhỏ mà cảm thán _’Đại tỷ và nhị tỷ đẹp thật !!!”

“ nghe nói bọn họ đi ra nước ngoài vào hôm nay mà , tại sao lại vẫn cong ở lại đây “ _đó cũng là câu hỏi phổ biến , ai cũng nghĩ nó sẽ đi sanh bên Anh nào ngờ ..

Đng ngồi nhâm nhi ly rượu trên tay cánh cửa phòng bật mở , xuất hiện hai dáng người quen thuộc là hấn và Tuấn. Hôm nay hấn vẫn mặc theo phong cách cũ và người bên cạnh Tuấn thì mặc một chiếc áo phông in hình đầu lâu trước và khoác ngoài là chiếc áo da đen bóng , quần bò xước gối. Nhỏ khi thấy thế thì không khỏi ngạc nhiên , thấy thế Minh vội chạy ra nói

- Hai người đã tới , mời vào đại tỷ và nhị tỷ đang đợi hai người

- Nhị tỷ ? _Hắn hỏi

- Vâng , mời _Minh nói rồi dẫn hai người vào

Nhỏ nhìn Minh và nó thắc mắc nên nói

- Hai người đây là

- Chắc nhị tỷ k biết , đây là đại bang chủ và thiếu bang chủ của bang Devill mà chúng ta đang hợp tác _k để nhỏ nói hết câu , Minh đã giới thiệu vs nhỏ

- Vậy à , chào _nói rồi nhỏ đưa tay về phía hắn chào và cũng k quên bắt tay vs Tuấn

- Chào

- Cứ gọi tôi là Rin _nhỏ nói

- Tôi là Ken còn đây là Kevil _hắn giới thiệu về hắn và Tuấn

Tuấn vẫn đang dờ người trước nụ cười của nhỏ , nụ cười rất quen thuộcnhưng k thể nào? Thấy thế nhỏ vội huých tay nó ra hiệu nó bắt chuyện cứu chữa cho mình , thấy thế nó khẽ cười rồi quay sang nói

-Bây giờ mọi người cũng biết nhau cả rồi , chúng ta vào vấn đề chính thôi _nó nói để cứu chữa cho nhỏ trước cái nhìn nghi hoặc của Tuấn

Bây giờ Tuấn mới chú ý đến người bên cạnh , rất đẹp ... Tuấn nói

- Đây là ...

- Quên chưa giới thiệu vs thiếu bang chủ đây là đại tỷ của chúng tôi , chị ấy là Ren _chưa nói hết câu Minh đã nhảy vào miệng Tuấn nói (kẻ phá đám)

Tuấn cũng như hiểu ra nên gật đầu

- Đc rồi , báo cáo đi _nó nói

- Đại tỷ theo như điều tra cận kề những người trong bang em đã tìm ra một số ...1@!##@#@##\$%^5_Tuấn nói một tràng liến thoắng rồi xin lui ra ngoài để mọi người giải quyết

- Hừ !! _nó nói lại mân mê ly rượu trên tay

Không gian trở nên im lặng đến đáng sợ , chỉ còn nghe thấy tiếng thở của mọi người trong phòng , nhỏ từ nãy giờ im lặng bây giờ mới lên tiếng

- Hôm nay chúng ta bàn về kế hoạch tác chiến mọi người có kế hoạch gì chưa ?

- Đã chuẩn bị hết rồi chỉ chờ cộp sa vào bẫy nữa thôi _Nó nói rồi nhìn hắn cười , đúng hôm trước nó và hắn cũng đã bàn kế hoạch thực hiện hết rồi chỉ còn chờ đợi nữa thôi .

Hai người nhìn nhau nở nụ cười đắc thắng để lại hai con người bên cạnh như người ngoài hành tinh vs đồng dẫu hỏi trên đầu . Bỗng cửa phòng bật mở , Minh chạy vào nói nhỏ vs nó làm nụ cười trên môi nó càng trở nên đáng sợ hơn

- Đến rồi |_nó nói vs bọn họ

- Đến rồi , sớm vậy ? _Hắn nói

- Đúng , sớm hơn dự kiến _nói rồi nó đứng dậy đi ra , hắn theo sau để lại hai con người chậm tiêu hóa ở lại , lúc sau thì nhỏ và Tuấn cũng chạy vội theo

Nó đi ra giữa quán Bar thì thế một tên cầm đầu tóc xanh , tóc đỏ nhìn thôi cũng đã mất cảm tính rồi và hiện giờ thì đang ngồi bắt nạt những người khác . Mồm oang oang ra

-Con bang chủ của bọn mày đâu rồi , ra đây xem nào ? k có ở đây chứ hả vậy thì bọn bay lo mà thu dọn hành ký đi là vừa và cút khỏi cái bang này ngay lập tức k thì đừng trách .

_nói rồi tên làm màu kia đập vỡ ly rượu trong tay rồi nói tiếp làm mọi người hốt hoảng mà tránh đi ra chỗ chỗ khác

- Bây giờ bang này là của tui tao , bọn bay cuốn gói đi đi

Nó đứng nghe mà cảm thấy tức giận , khuôn mặt đã lạnh bây giờ còn lạnh xuống vài lần nữa

Chương 26

- Cảm mờm _Minh đi ra lên tiếng , nghe thấy bọn làm màu kia nói bang mình k tức mới lạ. Khuôn mặt lạnh đi gần từng chữ nói

- Cút ngay.nơi đây k hoan nghênh bọn mày

Nghe thấy tiếng nói thì tên “làm màu” kia quay lại nhìn khuôn mặt lạnh của Minh cũng có phần khiếp sợ nhưng vẫn tỏ ra “ta đây anh hùng , k sợ “ nên mạnh miệng nói

-hahaha bọn bay còn mạnh miệng nói , bọn bay bây giờ chỉ là những đũa vô chủ mà thôi hahaha , xem lại mình điphải không tụi bay hahaha _tên đó vừa nói vừa hời bọn đàn em đi sau mà cười

- Cảm mờm _Minh tức chỉ muốn xông ra mà cắn xé à nhằm mà đâm đánh tên đó nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của nó như nói “chưa đến lúc hành động “ nên đành nén cơn giận xuống

- Còn mạnh miệng , bang chủ của bọn mày đâu mau ra đây à mà hình như đang đã bỏ bang rồi còn gìmau cút xéo khỏi đây đi , bây giờ ta mới là chủ của nơi này hahaha k biết gì mà còn mạnh miệng “

- Bọn bay lên hết cho ta mau , cho nó một trận để có thể biết ai mới là người có quyền nhất ở nơi này _tên làm màu ra lệnh nói cả bọn đàn em đang định xông lên thì một âm thanh lạnh lùng vang lên

- Dừng tay _nó nói

Cả bọn đàn em tên làm màu quay lại nhìn thì đơ người ra làm tên làm màu cảm thấy tức nên định quay lại quát nhưng khi thấy nó thì tên đó cũng đơ ra trong vài giây . Thực sự trông nó rất bí ẩn , khuôn mặt đen gấu sao một chiếc mặt nạ che đi nửa khuôn mặt theo kiểu bỏ dọc để lộ ra một bên chỉ cần nhìn như vậy thôi đã làm nhiều người phải điêu đứng mà hình dung cả khuôn mặt nó. Cái cách mà tên làm màu đáng ghét đó nhìn nó mà hấn cảm thấy khó chịu

Nó đi đến chỗ tên kia mà cười nhẹ làm tên đó đơ nay còn đơ hơn , lấy lại tinh thần mà cười cười vs nó nói

- Đây k phải việc của cô em

- Là việc của tôi hay k , cũng k liên quan đến hạng người như anh _Nó nói

- Đừng tỏ thái độ đấy vs tôi, cô em nên biết điều một chút đi , k đừng để anh phải động tay động chân vs cô em xinh đẹp đây _tên đó nói rồi định sờ vào mặt nó thì đã bị nó cho một đòn bẻ tay làm tên đó đau mà kêu lên

- Đừng có hòng mà động vào Minh, và cả cái bang này , khôn hồn mà biến nhanh _nó nói vs giọng lạnh k gì lạnh hơn nhưng có vẻ tên đó k biết sợ mà vẫn ra hiệu cho cả bọn nhảy lên đánh nó . Bọn đàn em của tên đó cáo về k muốn đánh nó , một người đẹp như vậy mà bị đánh thìvà lại nó cũng là con gái nhưng vs khẩu lệnh kia thì k lên k được nên cả bọn đành xông lên , lúc này Minh mới lên tiếng

- Đại tỷ , bọn nhóc con này tỷ cứ giao cho em _Minh nói là cả bọn sửng sốt vì k ngờ người con gái trước mặt mình lại chính là đại tỷ của Minh cũng như bang . Nhỏ từ đâu nhảy nói

- Có đc k vậy , chị đây vẫn k tin cho lắm _nhỏ nói rồi nhìn Minh

- Nhị tỷthật là _Minh nói rồi thờ dai vẩy tay lên cả bọn đàn em của nó đi ra đánh đánh , đâm đâm thế là chỉ trong nháy mắt cả lũ nhóc con kia nằm dài trên đất chỉ còn cái tên làm màu vẫn đứng trơ mắt ếch ra mà nhìn , hoàn hồn rồi thì rút con dao trên người ra đi từ đằng sau mà ngoắc vào cổ của nó (nó đang bận xem phim hàng động nên k chú ý)nên bất thành linh cảm thấy shoanгр hốt

Hắn , Tuấn nhìn thấy thế thì k khỏi lo lắng còn nhỏ thì vẫn hơn hờ xem phim hành động vì hôm nay hắn và Tuấn k mang theo mặt nạ nên k tiện ra tay (Hắn và Tuấn cũng như nó và nhỏ rất ít người biết dc khuôn mặt thật của cả hai). Chỉ nhìn nó vs ánh mắt đầy lo lắng , nó gần như cảm thấy sự lo lắng của hắn qua đôi mắt đang quan sát mọi hành động của mọi người trong bõn tối nơi khuất nhất trang quán. Nhỏ nhìn thấy thế còn háo hức hơn nữa nói một câu

- Tội nghiệp thằng bé , bé thế mà khổ _một câu nói k rõ nghĩa làm bọn hắn nhăn mặt khó hiểu

- Là sao ? _Tuấn hỏi

Nhỏ k nói mà chỉ tay ra chỗ nó đang đứng và đẩy vào mắt của hấn và Tuấn là hình ảnh đầy nữ hiệp khi nó đang đánh tên làm màu lên bờ xuống ruộng

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Vì hôm nay nó đi giày cao gót nên cũng bất tiện cho việc đánh nhau và ...nó bị ngã và chèo chân , tên làm màu thấy thế thì nhân cơ hội nó k đứng lên đc thì cầm dao chạy lại định bắt nó làm con tin thì

bóp

Con dao trên tay của tên đó rơi xuống đất và tên đó thì đang bịt mắt cánh tay chịu một lực rất lớnHắn khi thấy nó ngã xuống đất thì k chân chừ mà lao ra đá tên đó một cái , hấn cũng k hiểu tại sao khi thấy nó thế thì cảm thấy tức giận mà lao ra đấm đấm đánh đánh tên đó nằm ôm hôn đất một cách thảm thiết thì mới dừng tay nói

- Việc còn lại giao cho cậu và mọi người tùy ý sử lý _Hấn nói vs Minh

- Ak... vâng _Minh đang xem phim hành động (ý nói hấn đánh nhau) khi nghe thấy tên mình thì có phản nói lấp bắp

Nói rồi hấn chạy đến chỗ nó thấy snos đang cố gắng đứng lên , cái chân đau của nó đang biểu tình dữ dội làm nó nhúu mày và mắt thẳng băng cả người nó đang rơi tự do thì có một cánh tay vòng qua eo nó mà đỡ nó ...là hấn . Hiện giờ nó và hấn đang mặt đối , bây giờ đây đang có hai trái tim đều lồi một nhịp mọi hoạt động dường như tạm ngừng

Quay lại nhỏ và Tuấn ột chút , sau khi thấy nó đang gặp nguy hiểm thì Tuấn cũng định chạy ra giúp nó thì bị nhỏ cản

- Đây k phải việc của chúng ta , tốt nhất đừng động vào để bọn họ xử lý _nhỏ nói

- Bọn họ , ai ? _Tuấn hỏi vì hiện tại một mk nó đang đối phó vs tên làm màu còn Minh vẫn đang xử mấy tên còn lại

- Đúng _nói rồi nhỏ chỉ tay ra chỗ nó ý bảo Tuấn xem xét rồi đi ra một cái bàn cạnh đấy mà nhâm nhi ly rượu . Tuấn cũng nhìn theo hướng tay cuat Nhỏ thì thấy hấn đang đánh nhau vội quay lại tìm hấn bên cạnh thì k thấy đâu nên cũng lắc đầu ngán ngẫm mà đi đến chỗ nhỏ ngồi

- Bọn họ rất đẹp đôi ? _nhỏ vừa nói vừa nhâm nhi ly rượu và cũng k quên dán mắt vào chú ý đến nó

- Đúng , “trai tài gái sắc”_Tuấn trả lời

- Cho tôi hỏi , Cô và Ren bao nhiêu tuổi , điều này tôi cũng rất thắc mắc _Tuấn lại lên tiếng

- Bằng tuổi anh , chúng ta như nhau thôi _Nhỏ

- “.....” Tuấn ngạc nhiên nhìn nhỏ nhưng thấy mình nhìn người khác như thế thì mất lịch sự quá nên quay ra xem phim hành động (đánh nhau)thì thấy cái cảnh rất chi là mờ ám của nó và hấn . Tuấn và nhỏ không ai hẹn ai cũng rút điện thoại ra màchụp hình để làm cái uy hiếp nếu bọn họ bất nạt

Nó và hấn cảm thấy mình là tâm điểm của sự chú ý nên cũng vội buông ra , nó sau khi đứng không vững và dc hấn bế đến cái ghế và được hấn nặn chân cũng như giúp nó đỡ đau hơn mà không biết những cử chỉ vừa rồi đã dc hai “thợ săn ảnh”(nhỏ và Tuấn) ghi hình theo một góc độ tuyệt đẹp

Sau khi cảm thấy chân mình đã bớt đau rồi thì nó nói

- Cảm ơn _nói rồi nó đi ra chỗ nhỏ và Tuấn đang sấm se cái điện thoại

- Làm gì đấy ?_nó hỏi

Nhỏ sau khi nghe thấy tiếng nó vội hoàn hồn nói

- Đang chơi _nói xong nhỏ quay sang chỗ Tuấn trách móc

- Chúng ta chơi lại đi , lần này tôi nhất định k thể thua đâu _nhỏ nói rồi huých nhẹ vào tay Tuấn ra hiệu “diễn cho tốt vào k thì cả hai tiêu luôn” Tuấn hình như cũng hiểu dc ý nên cũng diễn rất tốt qua mặt nó

Hấn từ đâu đi đến ngồi xuống mà ung dung rót rượu ra uống , Tuấn và nhỏ thắc mắc hỏi

- Chuyện này là sao , còn chuyện trong bang nữa _Tuấn hỏi
- Đúng đấy , chuyện này là sao hả ? _nhỏ quay sang hỏi nó
- Tìm đc người phản bội trong bang rồi , đây là một kế hoạch đã đc thống nhất _nó nhàn nhạt trả lời

~~~~~

Tác giả đang bí ý tưởng nên dạo này chương nó hơn ngắn

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Nó nằm bệt trên giường mà cứ nghĩ đến cảnh nó và hân trong bar mà khẽ nhếch môi mỉm cười , nụ cười vui . Đang nghĩ ngợi tiếng gõ cửa đã kéo nó về hiện tại , nó đi ra mở cửa

- Làm gì thế , bận k ? _nhỏ nói
- Không , làm gì ? _nó hỏi lại

Nhỏ k nói gì chỉ cười , một nụ cười nham hiểm nhìn nó là nó có dự cảm k tốt đẹp cho mấy đối vs nhỏ

- Đi , đi theo tôi _nhỏ nói rồi kéo vội nó xuống nhà dưới , nó cũng k nói gì mặc kệ cho nhỏ kéo đi mặc dù biết sẽ chẳng có gì tốt đẹp cả

Nhỏ để nó ngồi trên sofa còn mình thì đi vào bếp chuẩn bị. .... (người giúp việc trong nhà đều đc nó cho nghỉ ngơi 1 tuần nên k có ở nhà nos). Nhỏ bước ra trên tay cầm một túi bắp rang bơ vs hai ly nước cam đã nhờ người chuẩn bị sẵn từ trước (nhỏ hay xem phim nên chuẩn bị rất nhiều cho việc vừa ăn vừa xem), nhìn nhỏ như thế thì nó cũng đoán đc nhỏ định làm gì ,.....còn gì nữa làm xem phim đó mấy thím. Nhỏ đi đến chỗ nó ngồi bật tivi lên , nó hỏi

- Xem phim thì xem một mình đi , gọi tôi xuống làm gì ? vừa giải quyết việc trong bang xong , mệt lắm _nó nói vs cái giọng mệt mỏi
- Hay lắm , tôi tìm trên phòng mãi mới thấy đấy , hay lắm _nhỏ nói

Đúng nhỏ có sở thích hay thu thập đĩa DVD về ccas bộ phim hay để xem lại và đặc biệt hơn là phòng nhỏ để hẳn một cái giá sách ta , nói là giá sách cũng k phải thực sự đầy là cái giá sách nhưng nhỏ k để sách mà để những đĩa DVD gồm những phim mà nhỏ thích xem : phim hài , phim kiếm hiệp (con gái con đũa ai lại đi mê kiếm hiệp chứ ?) cô trang cũng có ...nhưng những phim này chỉ chiếm một phần trên cái giá sách to kia thôi. Còn chủ yếu là phim tình cảm Hàn Quốc , phim kinh dị và phim ma .....ôi trời sở thích oái oăm người ta còn nghĩ chắc gì nhỏ là con gái ấy chứ , ai con gái lại thích xem phim kiếm hiệp , kinh dị và phim ma ....ấy mà có đấy là Nhi

Nó ngồi ngán ngẩm nhìn nhỏ nghĩ kiểu gì nhỏ chẳng xem mấy cái phim tình cảm....

- Haizzz. ... _nó thở dài

Nhưng đấy là những gì nó nghĩ chứ thực sự là nhỏ xem phim .....Ma. Nhìn nó lạnh lùng luôn tỏ ra mạnh mẽ là thế nhưng bây giờ thì

- AAAAAAAAAA _nó hét lên sợ hãi .....đúng vậy nó sợ ma

Ngược lại vs cảm giác sợ hãi của nó thì nhỏ ngồi cạnh mà cứ tìm tìm cười , nhìn nó bây giờ chả khác gì một đứa trẻ núp sau lưng mẹ mà sợ hãi , cái vô bực của nó cũng biến mất. Nhỏ k cảm thấy sợ hãi gì cả vì đây cũng chính là thể loại phim mà nhỏ thích và cũng đã xem nhiều rồi. Tivi nhà nó là lại siêu mỏng màn hình to hình ảnh con ma hiện lên đã chiếm hết màn hình vs một người sợ ma như nó thế thì đương nhiên bây giờ đang nhắm tịt mắt lại mà quát

- Tắt , tắt nhanh cho tôi _nó nhắm tịt mắt hét lên

Nhỏ vẫn cứ làm ngơ nhưng k nghe thấy mà ngồi ung dung xem phim ăn bông mặc kệ nó. Nó thấy nhỏ như thế thì không khỏi tức giận mà đứng phắt dậy định đi thẳng lên lầu thì nhỏ nói

- Lên cần thận , có ma thì tôi k chịu trách nhiệm đâu _

Nó đang đi thì cũng dừng lại nhìn lên trên lầu tối om đến phát sợ làm nó lại nghĩ đến hình ảnh con ma mà rùng mình một cái đi lại chỗ nhỏ mà ngồi xuống k ngừng đầu tranh nội tâm nên lên hay ở dưới này thì tiếng nhỏ vang lên

- Ê nhìn kia hay lắm

Theo phản xạ thì nó cũng nhìn lên đập vào mắt nó là hình ảnh con ma mắt xanh mắt đỏ đang nhìn nó chăm chăm (chị ý cứ suy nghĩ thể cơ) nhưng thực ra nó ngồi thẳng tivi mà trên màn hình hiện lên hình ảnh con ma nên nó cứ nghĩ là con ma đang nhìn mình mà ra sức lấy tay tìm điều khiển để tắt. Nhỏ bên cạnh thấy nó nhắm tịt mắt đang mò mẫm tìm điều khiển làm nhỏ phải phì cười nhưng nghĩ lại “chắc nó sợ lắm” nên có lòng tốt mà tắt tivi nói

- Thôi muộn rồi đi ngủ đi _nhỏ nói vs nó

- Tắt nhanh , tắt chưa _nó vẫn nhắm tịt mắt mà nói

- Rồi _nhỏ nói rồi lại kéo nó đi lên lầu

Nhỏ kéo nó vào phòng nhỏ , lúc này nó mở mắt và

- TỪ NAY TÔI SẼ KHÔNG XEM PHIM VS BÀ NỮA _Nó hét lên , tức giận mà đi về phòng

Đúng nó cảm thấy nhỏ quá đáng , biết nó sợ mà còn cho nó xem. Nhỏ trong phòng cũng cảm thấy có lỗi vs nó biết nó sợ mà còn chêu và còn cười trên sự sợ hãi của nó nên cũng vội vàng chạy sang phòng nó để xin lỗi

côc , côC

- Tôi vào đc k ? _nhỏ nói

- “.....” _im lặng

- Tôi vào nhé ? _nhỏ nói

-“....

- Tôi biết bà đang giận tôi , nhưng cũng cho tôi vào chứ _nhỏ

- “...” _im lặng

- Bà không ra là tôi đập cửa đó _nhỏ

-“.....” _im lặng

Nhỏ không còn đủ kiên nhẫn định đập cửa vào thì thấy cửa không khóa nên cũng tự ý mà vào , nó không có trong phòng , tiếng nước chảy trong nhà tắm làm nhỏ chú ý mà nghĩ mình thật ngu ngốc nó đang tắm thì nghe thấy gì cơ chứ.Nó bước ra thấy nhỏ đang ngồi trên giường nhưng tỏ vẻ không nhìn thấy mà làm ngơ , nhỏ thấy nó ra thì vội vàng lên tiếng

- Xin lỗi , tôi không cố ý mà _nhỏ nói

-“....”+_im lặng

- Tôi xin lỗi ,tha lỗi cho tôi đi _nhỏ

-“.....” _im lặng

- Đi mà , tôi cũng chỉ muốn bà thay đổi chút chút thôi , k muốn nhìn bà cứ lạnh lùng như vậy nữa nên tôi ..... _nhỏ nói lấy tay lắc lắc tay nó để nó chú ý

- Mới làm như vậy thôi _câu này nó nói rất nhỏ nhưng nó cũng nghe thấy mà quay lại nhìn nhỏ , nhỏ làm khuôn mặt biết lỗi nhìn nó làm nó mùi lòng mà tha lỗi cho nhỏ .

Nhỏ đc nó tha lỗi mà hớn hờ quay về phòng lấy một cái đĩa phim hài và ít bắp sang phòng nó xem (phòng nào cũng có một chiếc tivi). Hai đứa ngồi trên giường vừa ăn bỏng vừa xem phim mà k ngừng cười và người cười to nhất là nhỏ còn nó chỉ khẽ cười k phải vì phim hay mà nhìn nhỏ lúc này đây trông rất đáng yêu , hồn nhiên như một đứa trẻ vậy

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 29

Vì tối hôm trước nó và nhỏ xem phim đến tận 2h mới đi ngủ và cũng do hôm nay đc nghỉ nên hôm nay bọn nó tự thưởng cho mình , ngủ nướng...

10h sáng

She got a body like an hourglass, but I can give it to you all the time

She got a booty like a Cadillac, but I can send you into overdrive (oh)

(You've been waiting for that, step on up, swing your bat)

See anybody could be bad to you,

You need a good girl to blow your mind, yeah

Bang bang into the room (I know you want it)

Bang bang all over you (I'll let you have it)

Wait a minute let me take you there (ah)

Wait a minute 'til ya (ah)

Bang bang there goes your heart (I know you want it)

Back, back seat of my car (I'll let you have it)

Wait a minute let me take you there (ah)

Wait a minute 'til ya (ah).....

(bang bang)

Chiếc điện thoại yêu quý của nó reo , nó lười biếng mở mắt cứ lấy máy lên nghe mà không xem ai đã gọi đến

- Alo

- “Vỵ à , hôm nay bạn không con ?”_ người bên kia nói

- Ba ạ , hôm nay con không bận , sạo ạ ?_nó hỏi

- Thế chiều nay con về nhà đi , ba có chuyện muốn nói

- Chuyện gì ạ

- Vẻ sớm sớm chút nhé , _ ba nó nói xong k để nó ậm ừ thêm câu nào nữa mà chủ động dập máy

Từ khi mẹ nó mất , ba nó quyết định không đi bước nữa mà quyết xây dựng công ty và cũng muốn chăm sóc nó thay mẹ nó. Nhưng chỉ tiếc là từ khi đó mà nó trở nên lạnh lùng , ít nói hơn , nhưng nó vẫn rất quan tâm đến ba nó vì nó cũng biết ba rất buồn vì chuyện của mẹ mình. Nó dậy đi vào phòng tắm vscn rồi đi xuống dưới nhà định chuẩn bị bữa sáng thì nhỏ cũng vừa dậy đi xuống nói

- Đói quá!

- Bà nấu cái gì ăn chưa ? _nhỏ hỏi

- Chưa _nó nói

- Thế thì tốt , chúng ta đi ăn quán .... Đi lên thay đồ đi _nhỏ nói rồi cũng chạy vào phòng để thay đồ , nó cũng vậy

Sau khoảng 10 phút nó đi xuống dưới nhà ngồi sofa đợi nhỏ nữa là cùng đi. Nó mặc một chiếc áo sơ mi trắng vs chiếc quần jean đen và đôi giày thể thao , nó đánh một lớp phấn nhẹ tóc đc buộc gọn. Sau khi ngồi đợi một lúc lâu oi là lâu thì nhỏ cũng bước xuống , nhỏ mặc ,một chiếc váy màu hồng nhạt , trang điểm nhẹ , tóc xõa ngang vai trông rất đáng yêu. Nó và nhỏ đi vào một nhà hàng ăn trông rất sang trọng , mọi người đều nhìn mà trầm trồ khen ngợi. sau khi gọi các món ăn xong thì bọn nó cùng ăn , nhỏ cứ luyên thuyên đủ thứ trên trời dưới đất cho nó nghe , nó thỉnh thoảng cũng bình luận vài câu cho có

- Chiều nay đi chơi đi _nhỏ nói
- Chiều bận rồi , tôi phải về nhà _ nó nói
- Có chuyện gì à ?
- Không biết ,cũng có thể tối nay tôi không về bà cứ ăn cơm rồi ngủ trước đi _nó nói
- , bác trai bảo về phải không -Uk _nó

Nó và nhỏ xử lý đồng đồ ăn rồi cùng nhau đi dạo , đi đến đâu thì những lời bàn tán nổi lên ở đó bọn nó mặc kệ. Sau khi đi dạo chán chê thì bọn nó đi về Buổi chiều

- Ba , ba gọi con về có chuyện gì ạ _nó về nhà đi thẳng đến chỗ ba nó mà hỏi
- Đến rồi à , con đợi một chút _ba nó nhìn nó nói rồi lại quay lại đọc quyển sách trên tay

Nó cũng k nói gì ngồi xuống đợi. Không phải đợi lâu , có hai chuyên viên trang điểm đi vào nhìn chiếc hộp mà bọn họ mang theo cũng đủ biết bọn họ định làm gì rồi

- Con đi theo họ lên phòng đi , hôm nay con cùng ba đi dự tiệc , nhanh lên kéo trễ

Nó k nói gì cũng đi theo hai người kia trang điểm , nó rất thương ba nó nên nó k bao giờ cãi lại ba

Sau khoảng thời gian ngồi trang điểm , hai người kia không ngừng khen ngợi nó đẹp , rất đẹp. trang điểm làm đẹp xong , nó cùng ba nó đi đến buổi tiệc

- Tiệc gì vậy ba ? _nó thắc mắc hỏi
- Hai người bạn của ba từ nước ngoài trở về nên mở tiệc _ba nó nói
- Vậy tại sao con phải đi _nó
- Thì .....chuyện này nói sau đi

Chiếc xe chở hai người dừng lại trước một căn biệt thự to và đẹp lộng lẫy , đối vs người ngoài thì nghĩ vậy còn nó thì khác ngôi biệt thự này có vẻ to như biệt thự nhà nó , khách khứa ra vào tấp nập nhưng ai cũng để ý đến nó mà khen ngợi

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30

Nó cùng ba bước vào trong , không gian trong này rất náo nhiệt người ra kẻ vào cũng rất đông nên cũng có thể gia đình này rất có tiếng trong giới kinh doanh. Mọi người ai cũng nhìn nó vs ánh mắt ngưỡng mộ lẫn tò mò . Nó cũng đi dự nhiều bữa tiệc rồi (nó dù muốn hay k cũng đi vì nó không muốn ba mình buồn) nên cũng có thể nói nó luôn xuất hiện cùng ba nó trong các bữa tiệc lớn và hôm nay cũng không ngoại lệ

- Chào chủ tịch Nguyễn _ một người đàn ông trông cũng có vẻ tầm 40 tuổi đi ra chào ba nó , đây có lẽ là đối tác làm ăn mới của công ty nhà nó. Người đàn ông nói rồi chìa tay tỏ ý bắt tay

Ba nó khẽ gật đầu thay cho lời chào rồi cũng bắt tay vs người đó

- Đây là.....
- Là con gái tôi _ba nó nói khi thấy người đàn ông kia quay qua nhìn nó đầy thắc mắc

Nó khẽ cúi chào

- Thiếu thư đây trông rất xinh _ông ta nói

- Cảm ơn bác qua khen _nó nói rồi khẽ cười một nụ cười gượng gạo rồi quay sang nói vs ba mình

- Con ra kia đi tham quan một chút , nơi đây hình như rất đẹp

- Con xin phép _nó nói khéo rồi đi ra ngoài vườn ngắm cảnh

Ở một nơi khác chính xác hơn là trên lầu 3 của ngôi biệt thự

- Ba mẹ à , con lớn rồi con sẽ tự lo chuyện tình cảm của con , ba mẹ k cần phải lo đâu vs cả bây giờ con còn đang đi học mà _tiếng nói của một người thanh niên vang lên k ai khác chính là hấn – Lâm Hoàng Phong (lâu lâu k gọi tên nhân vật , hôm nay mình gọi tên nhân vật cho nó đỡ quên ấy mà)

- Con đừng nghĩ mẹ không biết gì đấy nhé đi học như con mà cũng nói , chỉ toàn chơi chứ học cái gì chuẩn bị lo mà điều hành công ty đi _mẹ nó nói

- Nhưng chuyện này là chuyện riêng của con , con không muốn _ hấn nhất quyết không đồng ý

- Ba, ba nói gì đi , sao ba bắt con đính hôn vs người con không quen biết chứ , con k biết người ta như thế nào nữa mà _ba hấn thấy hấn quay sang mình nói như cầu cứu thì bỏ quyển sách xuống (ở nhà thì hấn cùng ba hấn là cùng ở một phe nên có thể nói hấn và ba hấn là “cùng hội cùng thuyền “)nói vs hấn

- Chuyện đã định từ trước rồi con nên nghe lời mẹ đi _ba nó ôn tồn nói

- Ba ..... con không muốn _nói rồi hấn đi thẳng ra chỗ cửa sổ đứng nhìn xuống dưới vs ánh mắt chán nản biết thế hấn không về nhà còn hơn (hấn ở riêng)

Ba mẹ hấn vừa từ nước ngoài về thăm hấn cũng như báo trước cho hấn tin vui này

Hấn đang đưa mắt nhìn xuống khoảng vườn nhà mình thì thấy một bóng người trông rất quen và hiện giờ hấn đang chăm chú nhìn người con gái phía dưới vườn nhà mình

-Con đồng ý chứ _mẹ hấn(Tô Diệp) lên tiếng

-..._Im lặng vì hiện giờ hấn đang mãi ngắm gái

Ba hấn bị sự im lặng làm cho tò mò nên bỏ quyển sách xuống nhìn hấn , rồi hai ông bà k hện mà nhìn nhau cười một cách nham hiểm

- Con đồng ý rồi nhé , chuẩn bị đồ đi tí xuống gặp vợ tương lai của con , mẹ đi trước _mẹ hấn nhân cơ hội nói rồi đi thẳng ra ngoài

Hấn sau khi tiêu hóa hết lời nói của mẹ nói thì cũng không *ngắm gái* nữa mà quay sang định nói thì k thấy mẹ đâu. Hấn hỏi ba

- Sao ba k nói giúp con , ba định để con lấy một người mà con k hề quen biết sao ?

- Uk

- Con gặp rồi sẽ thích con bé thôi , con bé rất xinh _Ông nói rồi đi ra ngoài

Quay lại nó

Sau khi đi xem chán chê thì nó cũng đi vào thấy ba mình đang ngồi nói chuyện rất vui vẻ vs hai người nữa trông rất quen nhưng hiện giờ nó chưa nhớ

- Vy đây à lại đây con _người phụ nữ ngồi nói chuyện vs ba nó lên tiếng , trông bà rất sang trọng và quý phái

Nó nhất thời không nhớ người đó là ai mà cảm thấy rất quen, nó đi lại gần thì mới sự nhớ ra

- Cô Diệp , chú Sơn hai người mới về ạ _nó nói trong bất ngờ

- Ukm cô chú mới về hồi sáng _bà Diệp lên tiếng

- Cháu có vẻ xinh đẹp hơn xưa đấy _Ông Sơn cũng lên tiếng nói

Nó quen vs hai người họ , họ là bạn thân của mẹ cũng như ba nó nên nó cũng biết hai người

---

GTNV

Nguyễn Minh Khang : chủ tịch tập đoàn "Nguyễn Thị" cũng chính là ba nó

Lâm Hoàng Sơn : chủ tịch tập đoàn "Lâm Thị" là ba hấn và cũng là bạn thân của ba mẹ nó

Tô Diệp : phu nhân tập đoàn "Lâm Thị" là mẹ hần và là bạn thân của ba mẹ nó

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31

- Con ngồi xuống đây , lâu lắm rồi chúng ta không nhìn thấy con , công nhận con xinh hơn rất nhiều đây _ Bà Tô Diệp vừa nói vừa kéo nó ngồi cạnh mình

Nó không nói gì chỉ cười nhẹ thay lời cảm ơn. Nó quen biết bọn họ cũng lâu rồi , nó cũng rất quý bọn họ nhưng vì công ty bên Mỹ có trục trặc nên họ phải sang để giải quyết công việc nên từ đây nó không gặp bọn họ thường xuyên đc nữa

- Con trai hai người vẫn khỏe chứ , cháu nó có đến đây không ? _ba nó lên tiếng hỏi

- Nó vẫn khỏe lắm tôi cũng nói chuyện này cho nó biết rồi , ông bạn không phải lo đâu ? _ Ba hần lên tiếng trả lời

- Con trai ??? _nó thắc mắc hỏi

- Ủ , cô chú có một đứa con trai _ bà Diệp nói

- Chắc con cũng chưa gặp nó lần nào đâu nhĩ , hồi trước nó ở bên Mỹ cùng ông bà ngoại bên đấy , nó cũng về đây cũng được vài năm rồi đấy _ Ông Sơn nói

- Vâng _nó khẽ đáp rồi cầm ly nước cam lên uống

- Cô chú định trở về đây luôn ạ _nó hỏi bà Diệp , còn ba nó và ông Sơn thì đang ngồi nói chuyện

- Không , cô vs chú định về đây thông báo chuyện quan trọng thôi , cũng tầm ở lại 1 tuần rồi lại bay sang bên kia _ Bà Diệp trả lời

- Sao hai người không về đây ở luôn ? _nó

- Bên ấy còn ông bà , ông bà cũng già lắm rồi cũng cần có người chăm sóc chứ ? _ bà diệp nói

- Cô chú cũng phải lo công việc bên ấy , ở đây sẽ do con trai cô đảm nhiệm _ bà Diệp nói tiếp

Mọi người trò chuyện một lúc đến khi tiếng MC vang lên

- Xin chào mọi người , rất vui khi mọi người đến bữa tiệc chào mừng chủ tịch Lâm cùng phu nhân về nước

Tất cả vỗ tay hưởng ứng

- Sau đây xin mời hai nhân vật chính trong bữa tiệc _Mc nói

Hai người đứng dậy đi đến chỗ MC và chào hỏi mọi người

- Bà đi gọi con nó xuống đây đi _Ông Sơn nói nhỏ vào tai vợ mình

Nghe xong bà cũng đi thẳng lên lầu để một mình ông Sơn tiếp khách nói chuyện phiếm vs ba nó vì cũng lâu rồi hai người mới gặp nhau còn nó xin phép đi ra ngoài vườn

cốc , cốc _tiếng gõ cửa vang lên

cốc , cốc

Sau một hồi gõ cửa đến đâu cả tay cuối cùng bà Diệp cũng lên tiếng

- Con không mở cửa thì mẹ tự vào đó

-.....

Thấy không có ai ra mở vs cả cửa cũng không khóa nên bà Diệp mở cửa đi vào. Cảnh trước mắt làm bà tức không nói lên lời ... đứng hẩn có trong phòng mà không mở cửa mẹ mình. Nhìn cái tướng ngồi bất cần của thằng quý tử nhà mình bà chỉ muốn đến mắng cho hẩn một trận nhưng phải ...bình tĩnh ...bình tĩnh. Hẩn ngồi trên ghế sofa trong phòng chân bắt chéo thành hình chữ ngũ một tay cầm điện thoại một tay gác lên thành ghế chơi và còn quá đáng hơn là hẩn còn đeo headphone mà nghe nhạc ...cho nên để người mẹ của mình gõ cửa đau cả tay ra mà không mở cửa còn mình thì ung dung vừa chơi điện thoại vừa nghe nhạc. Mẹ hẩn đi lại giựt cái điện thoại cùng cái headphone của hẩn nói

- Sao con không xuống
- Xuống làm gì ạ _hẩn nói tỉnh bơ
- Xem mặt vợ tương lai của con _mẹ hẩn nói rồi cầm điện thoại của hẩn định đi ra rồi bà quay lại nói
- Xuống nhanh
- Con không muốn _hẩn nói
- Không muốn cũng được vậy : thẻ tín dụng , tiền trợ cấp hàng tháng , ngôi biệt thự , quần áo hàng hiệu ....tất cả đồ của con mẹ sẽ tịch thu , không cho con một đồng nào nữa _nói rồi bà cười một cách rất đều

Vì không muốn mất mọi thứ nên hẩn cũng ngậm ngùi nói

- Mẹ xuống trước đi , tí con xuống

Mẹ hẩn đi xuống , còn một mình hẩn ở trong phòng “mẹ muốn cưới thì cứ cưới sau này ly hôn vẫn chưa muộn” _hẩn nghĩ rồi chỉnh lại bộ quần áo rồi đi xuống

Hẩn bây giờ trở thành tâm điểm của sự chú ý khi vừa bước xuống

- giới thiệu mọi người đây là con trai chúng tôi , và cũng là người sẽ tiếp quản công ty sau này _ông Sơn giới thiệu hẩn vs mọi người
- Thiếu gia xin hãy giới thiệu bản thân cho mọi người ở đây đc biết đi ạ _tiếng MC vang lanh lảnh

Hẩn thực sự không muốn nhưng nhìn thấy ánh mắt có thể *giết người* của mẹ mình thì không khỏi lạnh sống lưng (hai bố con nhà anh có vẻ rất sợ người phụ nữ gọi là “mẹ” và “vợ” rồi hơ hơ) mà đành lên tiếng

- Xin chào mọi người , rất hân hạnh đã đến bữa tiệc này _hẩn cầm mic lên nói
- Cho hỏi , thiếu gia tên gì , thực sự chúng tôi rất tò mò _Tiếng MC lại vang lên
- Tôi tên Lâm Hoàng Phong và như mọi người đã biết tôi là người tiếp quản tập đoàn của ba mẹ tôi sau này _hẩn nói rồi nở một nụ cười

Nó vừa bước vào trong nhà sau khi đi dạo chán chê ngoài vườn thì thấy hẩn , nó cũng rất ngạc nhiên không ngờ con của cô chú là hẩn. Nó đi đến một cái bàn canh đầy vừa ngồi nhấp nhấp ly nước vừa đưa mắt nhìn ra ngoài vs một đồng suy nghĩ nông lung

Sau khi giới thiệu xong thì hẩn bị bắt đi gặp gỡ mọi người trong công ty cũng như những đối tác lâu năm của công ty , ai cũng nói đây là bữa tiệc chào mừng ba mẹ hẩn về nhưng đúng hơn đây chính là bữa tiệc tiếp đãi mọi người trong công ty thì đúng hơn

- giới thiệu vs con đây là chú Khang , bạn thân của ba và mẹ con _ba hẩn nói

Hẩn khẽ cúi đầu thay lời chào

- Đúng là cha nào con nấy , trông thằng bé rất giống ông ....rất đẹp trai _ba nó nói
- Ôi dào thì đúng thế mà _ba hẩn cũng nói
- Trông thằng bé còn rất trẻ chắc cũng bằng con gái tôi thôi _ba nó nói
- Hai bọn nó bằng tuổi nhau mà _Bà diệp từ đâu xuất hiện nói
- Rất hợp , rất đẹp _ba nó nói
- Đúng , tôi cũng thấy vậy _ba hẩn và mẹ hẩn cũng rất đồng tình chỉ có mình hẩn là đang đờ như cây tơ không hiểu bọn họ nói gì
- Đây cũng chính là ba vợ tương lai của con đấy , gọi ba đi là vừa _mẹ nó huých nhẹ vào tay hẩn khi hẩn cứ đờ ra
- Sao ạ ??? _hẩn ngạc nhiên nói
- Thì con sẽ là con rể của ta _ba nó nói

- Ở đây không tiện nói chúng ta lên thư phòng nói chuyện sẽ tốt hơn , em mau đi gọi con bé vào đi _Ông Sơn nói

Nói xong mọi người đi lên thư phòng còn dưới nhà mọi người vẫn đang vui vẻ trò chuyện không chú ý hai nhân vật chính đã đi đâu mất rồi?. lên đến thư phòng hai ông bạn (ông Khang và ba hấn) lại tiếp tục câu chuyện không chú ý đến hấn để hấn ngồi một mình nghĩ ngợi lung tung

*cach *tiếng mở cửa vang lên

Mẹ hấn bước vào , vào sau đó là một người con gái rất xinh đẹp và cũng không xa lạ vs hấn là bao chính là nó

- Con chào mọi người _ nó nói rồi nhìn hấn cười

- Không cần vậy đâu con, mau ngồi xuống đây chúng ta nói chuyện chính _ mẹ hấn lên tiếng , nó ngồi cạnh mẹ hấn

- Đây là Vy con bé là người mà mẹ đã chọn cho con đây _ mẹ hấn giới thiệu nó vs hấn mà không biết hai người này cũng đã biết nhau từ trước

- Còn đây là Phong , con trai cô _ mẹ Hấn lại nói

- Đây là con dâu của chúng ta đây , cũng là vợ của con sau này .... _ ba hấn nói

- Sao ạ _ nó ngạc nhiên nói còn hấn thì khẽ cười

“Nếu là em thì tôi sẽ khiến em là của tôi mãi mãi “ _ hấn nghĩ

Chap này mình viết hơi bị dài , sợ quên mất ý tưởng hihhi

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

- Đúng đấy , từ giờ họ là ba mẹ chồng con đó _ ba nó nói

- Đây không phải chuyện đùa đâu ba .... _ nó nói

- Không đùa đâu con gái , từ giờ ta là mẹ chồng của con đây –Bà Diệp lên tiếng

- Hai đứa làm quen đi , thằng con cô nó có nói gì không đúng con bỏ qua cho nó nhé , bây giờ vợ chồng cô vs ba con cần nói chuyện phải đi trước hai , hai đứa cứ tự nhiên đi nha _ Bà Diệp nói rồi kéo ba nó và ba hấn ra ngoài

Bây giờ trong phòng chỉ còn hai người nó –hấn , k ai nói gì không gian trở nên yên lặng một cách đáng sợ. Nó đang từ tốn ngời nhâm nhi ly nước trên tay vs những suy nghĩ mông lung còn hấn thì đang mãi ngắm nó. Nó thấy hấn cứ nhìn mình mãi cũng thấy ngại nên nói

- Không ngờ chúng ta lại đc đặt trong hoàn cảnh này

- Đúng , tôi cũng không ngờ tới _ hấn trả lời

.....im lặng.....

.....im lặng.....

.....im lặng.....

Không gian lại trở lại sự im lặng như trước. Mẹ hấn đột nhiên bước vào nói

- Hai đứa nói chuyện xong chưa , xuống dưới nhà đi mọi người đang đợi

- Vâng _ nó và hấn cùng đồng thanh tập 1

- Vậy xuống nhanh lên _ mẹ hấn nói

- Mẹ/ Cô cứ xuống trước đi , con xuống sau _ nó và hấn đồng thanh tập 2

Nói xong nó nhìn hấn một cách ngạc nhiên , bốn mắt chạm nhau làm bà Diệp cứ nghĩ

“ không ngờ bọn chúng tiến triển nhanh thế “ _ ra là bà Diệp hiểu lầm tưởng bọn nó trao nhau ánh mắt yêu thương , rồi bà cứ cười tùm tùm mãi

Nó và hấn sau khi bước từ thư phòng ra thì lại trở thành tâm điểm chú ý. Một bản nhạc nổi lên mọi người đều bước từng đôi ra nhảy và tất nhiên hấn cũng phải ra nhảy , đang loay hoay kiếm bạn nhảy thì mẹ hấn đi ra huých tay hấn nói

- Con ra mời con bé nhảy đi _nói rồi bà đi thẳng đến chỗ ông Sơn

Hấn nhìn về phía mẹ chỉ thì thấy nó , nó cũng không làm gì đang ngồi thờ thẩn một mình , hấn lại chỗ nó

- Tôi có thể mời tiểu thư đây nhảy một bài không ? _hấn nói chìa tay ra

Nó cũng đồng ý mà đặt tay mình lên tay hấn và cùng hấn đi ra nhảy , nó cũng không hiểu tại sao mình lại như vậy nữa còn hấn thì rất vui không ngờ nó đồng ý nhảy cùng

Hai người nhảy theo điệu nhạc , tất cả các cặp đôi đang nhảy cũng phải dừng lại mà trầm trồ khen ngợi , sân khấu bây giờ như chỉ còn mình nó và hấn thôi

- Họ thật đẹp

- Đúng vậy nhảy cũng rất chuyên nghiệp

Bla ...bla ....những tiếng khen vang lên

Nhìn nó và hấn trông rất đẹp đôi hôm nay nó mặc một chiếc váy trắng vai chề để lộ hai bờ vai trắng của nó , tóc đen thả buông xoắn đuôi khuôn mặt đẽ trang điểm một cách tỉ mỉ trông rất xinh , hấn thì diện chiếc áo vest trắng bên trong là áo sơ mi đen trắng kết hợp vs chiếc quần âu màu tối trông rất bảnh trai ... hấn đẹp trai , nó xinh gái hai người cùng nhau nhảy trông không khác gì một cặp đôi hoàn hảo làm ai cũng có phần ngưỡng mộ cùng ghen tỵ

-----tua nhanh -----

- Ba sao con phải lấy con của cô chú Lâm chứ ? _nó thắc mắc hỏi

- Đây là điều mẹ con muốn trước lúc mất , mẹ muốn con thật hạnh phúc và cũng muốn nhờ hai người họ chăm sóc con _ba nó ôn tồn nói

Nhắc đến mẹ , mặt nó có chút thay đổi nó thực sự không muốn nhưng đây cũng là điều mẹ nó muốn nó thực hiện nên nó .....

- Tôi rồi , hôm nay ở nhà đi _ba nó nói

-.....

Hiện giờ nó đang nằm trên chiếc giường mà đã lâu nó đã không nằm kể từ khi mẹ nó mất nó đã xin ba cho nó chuyển ra ngoài sống , cũng chỉ thi thoảng nó có về thăm ba nhưng cũng rất ít khi nó ở qua đêm. Nó thực sự rất mệt , mọi chuyện xảy ra quá nhanh nó không biết nên làm thế nào. Trước lúc về , nó cùng ba ở lại bàn chuyện cùng ông bà Lâm , và mọi người đã quyết định sẽ cho nó và hấn đính hôn sau 2 ngày nữa , mọi chuyện nó và hấn cũng không hề hay biết chỉ đến khi nghe thông báo thì mới rõ , hấn cũng có hỏi lý do tại sao phải gấp vậy thì bà Diệp nói sẽ quay lại Mỹ và chỉ ở lại đây hết tuần này thôi và cũng muốn nhìn thấy nó và hấn đính hôn thì mới yên lòng

Nó nghĩ nếu nó đính hôn vs hấn thì kế hoạch trả thù của nó sẽ rất khó có thể hoàn thành và đặc biệt hơn sau khi đính hôn nó sẽ ở cùng hấn ở ngôi biệt thự mới mà ông bà Lâm chuẩn bị để bồi dưỡng tình cảm (nghe thấy sến quá) một lý do rất củ chuối. Nó cũng không muốn đính hôn đâu nhưng đây là điều mẹ nó muốn và một phần ba nó không đồng ý cho nó hủy hôn. Nên nó cũng đành chấp nhận mặc dù cũng biết rằng mọi người muốn tốt cho nó

Còn hấn sau khi nghe tin thì cũng thấy vui vui , tưởng đâu là ai hóa ra là nó , người mà hấn thật sự thích thú khi mới gặp lần đầu tiên

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Sáng sớm nó đã xin phép ba nó cho nó về nhà sớm để thu dọn đồ dùng và thông báo cho nhỏ Nhi biết một tiếng , ba nó cũng vui vẻ đồng ý

Sau một hồi lái xe đi trên đoạn đường cao tốc mà nó không ngừng nghĩ có nên nói cho nhỏ biết chuyện của mình không và rồi nó đã suy nghĩ lại sẽ không nói cho nhỏ biết vội để đến thời điểm thích hợp. Vừa bước vào nhà đi thẳng lên lầu thay đồ, nó biết nhỏ vẫn đang ngủ nên cũng không đánh thức nhỏ mà đi xuống bếp nấu bữa sáng cho nhỏ

Nhỏ đang chìm vào trong mộng đẹp nhưng nghe thấy có mùi đồ ăn ngon mà tỉnh giấc men theo mùi thơm mà xuống dưới nhà. Thấy nhỏ xuống vs bộ dạng trên người vẫn mặc bộ đồ ngủ, tóc tai rối bù .....nó biết ngay là nhỏ chưa vệ sinh cá nhân nên nói

- Lên thay đồ đi

Nhỏ nghe nó nói nên mới chú ý đến mình, con nhận trông nhếch nhác thật, nhỏ khẽ cười rồi phóng một mạch lên tầng. Sau 10phut hò đi xuống vs chiếc áo phông trắng, quần short ngắn, tóc buộc cao, nhỏ đi thẳng đến bàn ăn nó đang ngồi đợi

- Hôm qua bà ở bên đấy à _nhỏ vừa ăn cái bánh sandwich vừa nói

- ừ, có chuyện gì sao? _nó hỏi

- Hôm qua ba mẹ tôi đi chơi về rồi, về sớm hơn dự kiến nên hôm nay là buổi cuối cùng tôi ở cùng bà đó, bà biết không? _nhỏ chạy sang chỗ nó nói, trưng ra bộ mặt đáng thương nhìn nó

- Biết _nó nói tỉnh bơ

- Ai nói cho bà vậy, bà biết từ khi nào? _nhỏ cất bộ mặt đáng thương vào và thay vào đó là bộ mặt vs một tròng dầu hỏi trên mặt

- Mới nãy _nó nói xong đi ra ngoài nhà để lại nhỏ trong bếp vẫn đang tiêu hóa câu nói của nó

Khoảng 5s sau nhỏ dường như hiểu được nên vội chạy ra nói

- Nên hôm nay chúng ta sẽ đi chơi coi như lần cuối cùng _nhỏ đứng trước mặt nó nói

cốc _nhỏ bị nó cốc một phát vào trán

- Nói gờ vừa thôi, chúng ta còn gặp nhau nhiều mà chỉ là không cùng nhà thôi _nó cười trước sự ngây ngô của nhỏ

- Ờ nhi ....hihi _nhỏ cười trừ rồi đi lên trên phòng thay đồ mới, nó cũng vậy

Sau khi đi chơi chán thì nó và nhỏ đi vào một quán cafe ngồi nói chuyện. Nhỏ nói toàn chuyện trên trời dưới biển cho nó nghe, nó thì thảnh thơi mới nói một vài câu

- Khi nào bà về _nó nói

- Bà đang đuổi tôi đấy à _nhỏ bĩu môi, giả vờ tức giận nói

- Không

- Thế sao hỏi tôi thế

- Sắp tới tôi sẽ chuyển về nhà chính sống, nếu bà cứ ở thì sẽ ở một mình đấy chán thì thôi nhé

- Tôi nay tôi về rồi, ba mẹ muốn thế _nhỏ hơi buồn một chút nói

- Thế thì cứ chơi đã đi, nghỉ hết tuần này lại đi học chứ sao? _nó an ủi nói

- _nhỏ mỉm cười Nhỏ và nó đi chơi rất nhiều chỗ đến khi trời chập tối thì hai người mới về thu dọn hành lý, một người về nhà chính _Vy, một người về nhà của mình vs ba mẹ _Nhi

Nhi vui vẻ chào tạm biệt nó rồi bước lên xe riêng của mình để về nhà, còn nó cũng đi về nhà để chuẩn bị cho một cuộc sống mới

Sáng sớm hôm sau nó đang chìm vào giấc ngủ thì một loạt các tiếng động đã đánh thức nó dậy, nó mò mẫm đi xuống nhà đến phòng có những tiếng động đấy (phòng thay đồ, phòng này nằm dưới phòng nó nên nó nghe rất rõ tiếng động) thì thấy ba nó đang loay hoay chọn trang phục cho mình mà không chú ý nên vấp phải chân bàn làm mấy cái đĩa cùng ấm chén rơi xuống đất tạo ra những âm thanh chói tai

- Có chuyện gì vậy ba _nó nói

- Hôm nay con đính hôn, ba lo lắm đấy _ba nó nói

- Hôm nay con đính hôn chứ có phải ba đâu mà lo _nó nói (em cho chị 1 like, câu này hay)

- Con bé này .....thời thay đồ đi _ ba nó nói rồi chỉ tay vào bộ đồ đã thiết kế riêng cho nó

Nó cũng đi lấy đồ rồi đi lên phòng thay , ba nó còn cử người đến trang điểm cho nó nên trong một thoáng nó đc coi như một nàng công chúa , rất đẹp. Nó thay đồ đi xuống nhà và cũng ông Khang đi đến lễ đường

Buổi lễ đính hôn của nó chỉ có gia đình hai bên còn đâu không có một khách mời nào , về chuyện này nó cũng không quan tâm cho lắm. Hôm nay hần cũng mặc bộ vest màu trắng cùng tông màu vs chiếc váy của nó trông rất đẹp đôi. Buổi lễ diễn ra rất thành công , và hiện giờ nó trở thành vợ chưa cưới của hần và đương nhiên hần cũng trở thành chồng chưa cưới của nó

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34

Nó và hần đc nhị vị phu huynh dẫn đi đến thăm nhà mới , ngôi nhà này à không ngôi biệt thự nằm cách xa trường nó , nói xa cũng không xa quá chỉ là muốn đi học thì phải đi xe một đoạn mất khoảng mười , mười lăm phút thôi mà đây là đi xe hơi thôi. Ngôi biệt thự rộng được bao bọc bởi một lớp tường và cái cổng sắt màu xám to xung quanh là những bông hoa hồng xanh nở rộ rất đẹp , có gara rộng để xe, sân cũng như có một cái bể bơi bên cạnh. ....nói chung là đầy đủ tiện nghi. Nó cùng mọi người đi vào bên trong , bên trong đc trang trí theo phong cách Á- Âu rất đẹp cùng những đồ vật cũng rất hiện đại. Sau khi tiễn nhị vị phu huynh về thì nó đi thẳng lên phòng nó (mẹ hần đã chỉ cho nó biết phòng nó ở đâu , phòng hần ở đâu trong lúc giới thiệu ngôi nhà) để lại hần một mình ngo ngác dưới nhà dưới , hần thật sự không thể tin đc bây giờ nó đang ở cùng hần trong cùng một căn phòng và nó sẽ chờ thành vợ hần vấn đề này chỉ là thời gian mà thôi (khi nào đủ tuổi mới kết hôn). Phòng nó đc sơn màu theo nó yêu cầu , tông màu chủ đạo trong phòng là đen- trắng , màu mà nó rất thích , nó mệt mỏi nằm dài trên chiếc giường mà thờ dài rồi chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay biết

1 phút để miêu tả căn phòng của nó

Tông màu chủ đạo là màu đen-trắng (như đã nói trên), phòng nó cũng rất rộng và đầy đủ tiện nghi. Chiếc giường 2m đc đặt giữa phòng , đối diện vs chiếc giường là một chiếc tivi gắn liền vs tường. Nói chung tất cả từ bàn học , giá sách , tủ, bàn trang điểm ...trong phòng đều đc bố trí rất phù hợp. Bên cạnh cửa phòng là phòng tắm ,phòng nó toát lên một vẻ lạnh lẽo như con người nó vậy

_____ 1 phút đã hết _____

Quay qua hần một chút nhé

Sau khi nhìn nó một lúc rồi mỉm cười trong vô thức thì hần đứng dậy đi lên phòng mình. Phòng hần đối diện vs phòng nó ,trong nhà có rất nhiều phòng như hần nhất quyết trọn phòng đối diện phòng nó

1 phút tưởng niệm bắt đầu .....lộn 1 phút miêu tả phòng bắt đầu

Hần cũng rất hợp gu màu vs nó ,cả phòng đều màu đen-trắng(tg liền tường đến ngựa vằn hơ hơ) nhưng phòng hần có vẻ không lạnh lẽo như phòng nó còn đồ dùng cách bố trí cũng giống phòng nó

_____phút tưởng niệm kết thúc .....lại quên ,tg miêu tả xong rồi_____

Hần vào phòng sắp xếp lại quần áo cũng như những đồ dùng cần thiết mà hần mới gửi tới vào tủ. ... sắp xếp mọi thứ đâu vào đó thì hần nằm thả mình trên chiếc giường êm ái mà mỉm cười , một nụ cười hạnh phúc , phải hần rất vui vui nhiều lắm. Hần bên phòng này đang cười còn nó bên phòng kia đang chìm trong giấc ngủ.Chuyện đính hôn này chỉ có gia đình hai bên cùng nó và hần biết , kể cả Tuấn và Nhi đều không biết chuyện gì hết.

Sau khi cười chán chê thì hần cũng bước vào phòng tắm , tắm giặt thay đồ rồi ôm laptop mà chơi

Nó đánh một giấc đến tận 5h chiều , cũng phải thôi khi ba mẹ về thì lúc đấy cũng tầm 1h chiều rồi mà. Sau khi nhìn lại mình , nó vẫn đang mặc chiếc váy mà ba nó chuẩn bị cho nó lúc sáng , nó nhìn từ trên xuống dưới rồi từ dưới lên trên rồi ánh mắt nó dừng lại ở đôi bàn tay đang đeo chiếc nhẫn , đúng là chiếc nhẫn mà hần tự tay đeo cho nó , nó khẽ mỉm cười rồi tháo chiếc nhẫn ra lồng vào sợi dây chuyền đeo ở cổ , sợi dây chuyền mà mẹ nó tặng nó nó vẫn luôn giữ bên mình. Xong xuôi mọi việc nó chọn đại một bộ đồ trong vali rồi bước vào phòng tắm. Dòng nước lạnh tạt vào người nó như xóa tan bao mệt mỏi trong lòng nó , nó ngâm mình trong dòng nước lạnh

Tắm tấp xong , hần ôm cái laptop đến khi nó hết pin mới chịu dừng lại (căn bản là hần chơi game để giết thời gian) hần cũng bao lần đi ra ngoài xem nó đang làm gì nhưng tất cả đều như không , cả chiều nó đều trong phòng. Căn biệt thự rộng trở nên im lặng một cách lạ thường , hần cũng đã đứng trước cửa phòng nó bao lần định bụng gõ cửa xem nó đang làm gì thì thấy cửa phòng nó không khóa chỉ khép hờ nên cứ tự nhiên mở cửa mà vào , hần thấy nó đang ngủ thì khẽ cười rồi chỉnh lại tư thế nằm cho nó thoải mái hơn. Lúc này hần mới thực sự nhìn rõ khuôn mặt nó , nó rất đẹp mọi đường cong trên khuôn mặt đều hoàn hảo , đôi mắt khép để lộ ra đôi lông mi cong , chiếc mũi cao , đôi môi đỏ mọng , làn da trắng nõn ....tất cả như hấp dẫn hần vậy. Trông nó ngủ như một thiên thần vậy , một thiên thần trong bộ váy trắng tinh khiết , khuôn mặt không còn lạnh lùng như mọi khi hần gặp nó , hần cũng

nhanh tay chụp một vài tấm ảnh của nó cùng vs mình (nó một mồi mà ngủ say không biết gì hết) , chỉnh lại điều hòa trong phòng rồi hấn lạng lẽ đi ra để nó nghỉ ngơi

Hết laptop rồi hấn lôi điện thoại ra nhìn những tấm ảnh mà mình chụp đc , đặc biệt có hai tấm nó khề mỉm cười , hấn vẫn cứ đắm chìm trong nụ cười tình cờ chụp đc của nó

Nó tắm xong cũng sắp xếp mọi thứ rồi đi xuống nhà , nó đi dạo xung quanh nhà một lúc, căn biệt thự này cũng chỉ có nó và hấn cùng vs mấy bác bảo vệ canh cổng thôi. Nó đi vào nhà sau khi đi dạo, nó đi vào bếp để xem có gì cho bữa tối không. Đi vào nó thấy hấn đang lấy chai nước trong tủ ra uống , từ khi bỏ nó về thì nó cũng chưa chạm mặt hấn một lần nào

- Em , vừa đi đâu vậy ? _hấn thấy nó vào hỏi

Cách xưng hô của hấn làm nó hơi ngỡ ngàng , như hiểu đc ý nó hấn nói

- Tôi và em sớm muộn gì cũng sẽ kết hôn nên cũng phải thay đổi cách xưng hô chứ, làm quen dần

Nó sau khi đơ vài giây thì cũng nói

- Nhà còn đồ ăn không? _nó hỏi khi thấy hấn đang cất chai nước vào trong tủ lạnh

- Không , chỉ toàn là nước thôi

- Em hỏi làm gì ? _hấn lại hỏi lại

- Nấu , anh định nhin ăn à ?

- Không , em biết nấu ăn sao? Nếu em không muốn thì chúng ta có thể đi ra ngoài ăn cũng đc _hấn nói

-....._nó không nói gì nhìn hấn chằm chằm , nó không muốn đi ra ngoài nó và hấn sẽ lại trở thành tâm điểm chú ý , nó cũng không muốn mọi người biết về quan hệ của nó và hấn nhất là chẳng may gặp nhỏ Nhi thì thôi

- Sao vậy? _hấn thấy nó nhìn mình nên hỏi

- Anh ở nhà , tôi đi mua đồ về rồi nấu , nếu anh không muốn thì có thể ra ngoài ăn cũng đc _nó nói rồi đi ra

khuôn mặt dễ thương của nó khi ngủ bây giờ đã chờ thành khuôn mặt lạnh lùng hấn

- Đợi chút, anh đi cùng _hấn nói theo rồi cũng về phòng thay đồ

Nó nghe thấy thế khề mỉm cười

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

Hấn vs nó đi vào trong siêu thị mua đồ ăn , mặc dù trời cũng đã nhá nhem tối nhưng bên trong siêu thị vẫn còn rất đông người nên nó và hấn cũng nhanh chóng trở thành tâm điểm của sự chú ý. Bỗng chốc bàn tay to lớn của hấn nắm lấy tay của nó , nó cũng ngỡ ngàng cố gỡ ra nhưng bàn tay to lớn ấy càng nắm chặt hơn. Đứng từ lúc bước vào trong , có rất nhiều ánh mắt thèm muốn của bọn đàn ông nhìn nó , hấn thấy thật tức điên mà nên nắm tay nó như đánh dấu chủ quyền k cho bọn ruồi nhặng kia có ý định gì , hấn liếc nhìn bọn họ vs ánh mắt nói lên “ đây là người của tôi”. Thấy nó có vẻ khó chịu nhưng hấn vẫn mặc kệ quay lại

- Đi thôi _nói rồi hấn mỉm cười , nụ cười thật ấm áp và kéo nó đi thẳng đến quầy bán đồ thời trang cụ thể hơn là quần áo

Nó bị hấn kéo đi cũng mặc kệ , bàn tay của hấn thật to và rất ấm nó thực sự rất thích. Nó vội xua bỏ những ý nghĩ của mình , nó không muốn việc trả thù của mình sẽ hại những người xung quanh nó ...điển hình là ba nó và hấn

- Đi đâu? _nó sau một hồi im lặng và đc hấn kéo đi không biết điểm dừng thì nó hỏi

- Mua đồ _hấn nói rồi dừng tại một quầy hàng bán đồ hàng hiệu

Hắn đi vào bảo nó ngồi ở bộ ghế cạnh đấy còn mình thì đi một lượt quanh hàng “hắn đi đến đâu , gái đâu đến đó” căn bản là hắn đẹp trai nên dc các chị em trong quầy bu đến nghet thờ, nó nhìn thôi mà cũng cảm thấy thật ngửa mặt mà nhưng nó mặc kệ (chị này ác quá mà , thấy người gặp nạn mà k cứu ...chắc chắc) nó quay sang chỗ khác nhìn xa xăm

Sau khi thoát khỏi vòng vây hắn trên tay cầm chiếc áo sơ mi trắng , dc may một cách tinh tế và dc may từ loại vải tốt nhất ,trông chiếc áo có phần giản dị nhưng cũng rất phong cách. Hắn đi lại chỗ nó ngồi , cúi mặt nói nhỏ vào tai nó

- Đang nhìn gì vậy ?

Nó khẽ giật mình , hơi thở ấm nóng của hắn phả vào vành tai nó làm nó có chút ngây ngất . Nó quay lại nhìn hắn , khẽ nhúm mày

- Vào thay đi _hắn nói rồi đưa cho nó chiếc áo

Nó nhìn chiếc áo một lúc rồi cũng cầm vào phòng thử đồ. Mọi tiếng xì xào lại bắt đầu vang lên nào là :

- Chán thật , nhìn ảnh đẹp trai vậy mà đã có người yêu rồi _nữ 1 nói

- Chán như con gián , tưởng đâu còn FA ai ngờ đã là “cây đã có chủ”_nữ 2

- đúng Bla...bla

Nó bước ra , chiếc áo rất phù hợp vs nó , vạt áo trước dc nó buộc lên , tay áo xắn lên trông rất phù hợp vs lứa tuổi hiện giờ. Hắn cười tỏ vẻ hài lòng , nó thấy thế thì đi vào thay đồ, hắn định mua cho nó nhiều hơn nhưng có vẻ nó không muốn nên mua mỗi chiếc áo ,trước khi đi ra khỏi quầy thì nó đến cái kệ cạnh đấy lấy một chiếc mũ trên đấy rồi đi ra thanh toán, chiếc mũ toàn một màu đen cũng không có gì đặc biệt nhưng chiếc mũ lại dc nó chú ý nhất bởi một màu đen huyền bí

Nó đi đến quầy bán đồ thực phẩm , nó chọn một miếng thịt bò thật tươi , một túi sườn cùng một vài loại rau , gia vị cần thiết và cũng không quên mua một ít hoa quả. Phải công nhận có hắn đi cùng nó cũng rảnh hơn , k phải đẩy đồ mà chỉ cần lựa đồ còn hắn thì phải đẩy một đống đồ lịch kịch nào : đồ ăn , thức uống , một vài vật dụng cá nhân , quần áo , hoa quả ....rất nhiều. Chọn đồ xong nó cùng hắn đi về

Về đến nhà cũng khoảng 7h hơn

Nó vào bếp bắt đầu công việc nấu ăn , hắn đứng ngoài nhìn nó mà mỉm cười , trông nó làm rất thành thạo như một người vợ đảm đang vậy trong lòng hắn thực sự rất hạnh phúc. Nó có cảm giác có ai đó đang nhìn nên quay lại thì thấy hắn đang nhìn mình chăm chăm khẽ nhúm mày nó nói

- thay đồ ?

Hắn nhìn nó rồi ngoan ngoãn đi lên lầu, còn nó khẽ cười rồi tiếp tục vào công việc đang dang dở

Nó nấu xong thì bày biện ra bàn rồi cũng lên lầu tắm giặt còn về hắn thì đang nằm ung dung trên chiếc giường thân yêu mà cười như người vừa trốn trại(hắn: con tg kia ta biết hết rồi đấy ////tg : ủa anh biết gì kệ anh sao phải nói cho em làm gì?*khuôn mặt ngây thơ vô (số) tội*////hắn :hừ hừ ...mi k còn cách so sánh nào nữa hả sao lại ví một người đẹp trai , ga lăng , học giỏi , ...vân vân và mây mây *giây phút tự sướng*////nó : chị gọi cho nhà thương điên rồi em cứ đi đi việc còn lại cứ giao cho chị , chị sẽ mau đưa anh ấy vào trong đó *quay sang nhìn hắn*//// hắn: HẢ!!!!.hai chị em các người bắt tay ăn hiếp một người đẹp trai , học giỏi .....*máu tự sướng lại dồn lên*////tg : vậy em đi trước , còn lại là nhờ chị đấy ạ , chắc chắc nhà thương điên chuẩn bị tiếp nhận một ca mắc bệnh tự sướng rồi hazzzz tội nghiệp tội nghiệp)

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36

Hắn đi xuống nhà thì thấy snos đang dọn thức ăn ra bàn , phải công nhận một điều là nhìn món nà nó nấu cũng rất đẹp mắt và thơm. Hắn đi lại ngồi xuống ghế

- Tất cả là em nấu sao ? _hắn hỏi

-.....

-Trông rất đẹp mắt đấy !

- .....

Nó không nói gì, ngồi vào bàn ăn mà gấp thức ăn ngon và lành còn hần cảm thấy mình bị bơ một cách không thương tiếc nhưng cũng ngậm ngùi ngồi xuống bàn ăn. Không khí có vẻ căng thẳng khi không ai nói vs ai một câu nào làm hần có vẻ khó chịu hơn nên ngồi tự ki một mình, đại loại như là mình nói tự mình nghe đấy, hần toàn khen nó nấu ngon, vừa xinh đẹp lại giỏi giang ..... nó đều không phản ứng mà vẫn bình thản ăn một cách ngon lành không nói không rằng gì cả nhưng có ai biết rằng nó đang rất vui trong lòng, con gái mà đc khen ai mà chả vui nhưng nó vốn là người giỏi che giấu cảm xúc mà, nó chỉ khẽ cười khi nghe hần khen cugx như khi thấy hần ngồi nói chuyện một mình trông rất giống con nít

Ăn xong phòng ai nấy về, nó về phòng mà trầm ngâm suy nghĩ “chưa bao giờ mình cười nhiều như vậy, tại sao nhỉ ?....” _nó luôn đặt ra câu hỏi này từ khi nấu cơm đến giờ, nó nghĩ đến những lời khen của hần thực sự làm nó cảm thấy rất vui, đây cũng là lần đầu tiên nó nấu ăn cho một người khác giới (kể cả ba nó còn chưa đc nếm thử qua các món nó nấu). Vội lặc đầu nó đi vào phòng tắm ngâm mình trong làn nước để quên đi những suy nghĩ kì lạ của nó

Hần thì vẫn đang ngồi nhìn điện thoại cái hình của nó, càng nhìn hần càng cảm thấy vẻ ngoài lạnh lùng của nó chỉ là vỏ bọc mà thôi, thực chất con người thật của nó hần vẫn rất tò mò. Một ngày ở cùng nó hần cũng hiểu đôi chút về con người nó, nó cũng không lạnh lùng như hần từng nghĩ khi tiếp xúc vs nó ở trong bang nhưng cũng không phải qua dễ tính ....haizzz

Mấy hôm nay vẫn trong đợt nghỉ một tuần, cũng vì sợ hai đứa ở cùng vs nhau phải làm việc vất vả (làm gì có tác giả tốt bụng lắm hai anh chị k có làm gì vất vả đâu) nên mấy ông bà nhà đã cử quản gia Hà sang giúp đỡ hai người bọn họ việc nhà. Hôm nay cũng là ngày ông bà Sơn- Diệp phải quay về bên Mĩ nên tất cả mọi người đều đi ra sân bay tiễn, nó và hần cũng không ngoại lệ

- Hai đứa ở nhà nhớ ngoan nhé _bà Diệp ôm đứa con trai cùng đứa con dâu của mình

- Mẹ à, con lớn rồi k phải là con nít 3 tuổi đâu mà mẹ nói thế _hần nói

- Với mẹ thì đúng như thế mà _bà Diệp nói, nó bên cạnh khẽ mỉm cười, tình cảm mà mẹ hần dành cho hần nó có thể cảm nhận đc nó cũng muốn nhận đc sự yêu thương của mẹ nó nhưng bà .....

- Thôi, tôi mượn đứa con trai của mình một chút _ông Sơn lên tiếng làm đứt mạch suy nghĩ của nó

Hần thì cảm thấy có gì đó không ổn, phải, mỗi lần hai bố con nói chuyện vs nhau thì nội dung chủ yếu xoay quanh về cách đối phó vs những con nỏ giận của bà Diệp không thế thì cũng là việc liên quan đến công ty. Hiện giờ mẹ hần không nổi giận nên chắc sẽ không nói đến cách đối phó vs mẹ đâu và sẽ thiêng về việc công ty hơn, hần cũng không muốn cuộc sống của mình bị gò bó bởi những bản hợp đồng, những con số....

- Con cứ đi đi, mẹ có chuyện cần nói vs con dâu _bà Diệp nói ,rồi quay sang nhìn nó

Nó đc bà Diệp kéo ra hàng ghế chờ nói chuyện, hần cùng ông Khang và ba hần đi đến hành lang (nói này có vẻ rất ít người lui tới)

- Con nhớ chăm sóc tốt cho con bé nhé _ông Khang nhìn hần nói

- Ba định đi đâu ạ _hần hỏi

- Ông ấy sẽ qua Mĩ cùng ba mẹ _ba hần nói

- Bên ấy công ty có chuyện gấp, ba muốn nhờ con quản công ty giúp ba một thời gian khi ba vắng, mọi giấy tờ ba đã chuyển sang tên con rồi _ông Khang nói

- Con bé chịu nhiều đau khổ rồi, con đừng làm nó tổn thương con bé sẽ không chịu đc đâu _ông Sơn nói

- sao vậy ba? _hần thắc mắc hỏi ba mình

Ông Khang từ từ kể về chuyện mẹ nó mất

~~~~~ 10 năm trước~~~~~

Cánh đồng lúa mì đẹp nhất nước có một cô bé đang vui đùa thỏa thích cùng vs mẹ mình. Cô bé mặc chiếc đầm màu trắng rất tinh nghịch đang chơi đùa vs một người phụ nữ rất trẻ trung xinh đẹp nhưng rồi chuyện chẳng hay đã xảy ra ...cô cùng vs mẹ mình bị đánh thuốc và bị đưa đi đến ngôi nhà kho cạnh đấy. Khi tỉnh dậy cô có nghe thoáng qua thấy mẹ đang ngồi nói vs một người đang ông ngồi trên ghế

- Xin anh đấy, hãy tha cho con bé nó không có tội gì ..hức hức _mẹ nó bị trói hai tay ra sau

đang ngồi dưới nền đất lạnh lẽo mà van nài người ngồi trên ghế

- ha ha ha _người đó không nói chỉ cười

- Phú, tôi xin anh ..hức ...hức ...hãy tha cho nó đừng để nó không có tội gì cả

- ha ha không có tội sao _nói rồi người đàn ông đó khẽ sát mặt mình

- Nó không có tội haha nó đã mang một cái tội rất lớnNó đáng tội chết vì nó chính là con cô cùng vs tên Khang đáng chết đó_ người đàn ông đó về mặt tức giận nói

- Tại sao , tại sao em lại chọn tên đó , tôi có gì không bằng tên đó hả _người đàn ông đó nhìn mẹ nó căm tức mà nói to

- Mẹ _nó vô tình kêu tên mẹ nó

Người đàn ông tên Phú đó đang tức giận khi nghe thấy nó thì càng tức hơn mà nhào tới túm lấy nó

- thả con ra , thả con ra ông là ai huhuhu ...mẹ huhu mẹ ơi _nó khóc lên

- Tôi xin anh đừng thả con bé ra đi nó đau đấy

- Đau , em cũng biết người khác đau sao , vậy khi em chọn đi theo tên Khang đó em có biết tôi đau như thế nào không hả ? _người đàn ông đó nói rồi cười một nụ cười chua chát

- Như tôi không hề yêu anh , mau thả con bé ra không đừng trách tôi _người phụ nữ đó đau đớn khi nhìn thấy đứa con của mình phải chịu đau khổ

Người đàn ông đó hồi trước là đàn anh của mẹ nó khi đi học , mẹ nó kém tuổi ông ta , hai người tình cờ gặp nhau rồi quen biết nhưng mẹ nó coi ông ta như đàn anh lớp trên của mình mà không hề hay biết ông ta đã thầm yêu bà. Rồi bà từ chối lời tỏ tình của ông ta mà kết hôn vs ba nó , ba mẹ nó quyết định ra nước ngoài sinh sống để tránh việc không hay xảy ra cho đến khi nó 7 tuổi mới về nào ngờ lại xảy ra chuyện

- Mẹ ..hu hu mẹ ơi _nó khóc

Thấy ông ta có chút lưỡng lự , mẹ nó đã chạy lại xô ông ta ngã sang một bên rồi đỡ cô bé dậy , trong lúc nói chuyện kéo dài thời gian thì mẹ nó đã cắt đứt sợi dây trời mình bằng miếng mảnh sành

- Con có đau không , có mẹ đây _bà vừa nói vừa cời trói cho nó

- Cô cô dám _ông ta tức giận rút khẩu súng ra ngắm thẳng vào nó mà bắn nhưng mẹ nó đã nhanh quanh lại lấy thân mình che cho đứa con

đoàng âm thanh chói tai vang lên trong nhà kho rồi một bóng người ngã xuống

- Mẹmẹ _nó gào lên khóc khi thấy mẹ mình người chảy ra một chất lỏng mà đỏ ...là máu

- Sao em lại làm như vậy ? _ông ta nói

- Mẹ ...mẹ không đc ngủ , mẹ còn phải chơi vs con _nó đỡ mẹ , máu chảy ướt đầm người nó chiếc đầm màu trắng đã chuyển thành màu đỏ

- Con ...n..goan _mẹ nó đưa tay lên vuốt nhẹ khuôn mặt của đứa con rồi bàn tay từ từ rơi xuống đồng thời mắt cũng nhắm lại

-MẸ hu hu hu _tiếng khóc vang vọng cả căn phòng

- Tại sao , tại sao ông lại làm vậy ? _nó căm phẫn nhìn người đàn ông đang đứng trước mặt

Đúng chính ông đã giết chết người mẹ mình thương nhớ cũng yêu thương nhất một chút hối lỗi cũng không có

- Tại mày , tại mày là con của tên khốn đó _ông ta nói rồi giương súng về phía nó

- Mày phải chết _ông ta định bóp cò

rầm , rầm tiếng phá của bên ngoài làm nó chú ý

rầm tiếng cánh cửa đổ , một dáng người quen thuộc bước vào

- Ba , ba ...huhu mẹ huhu _nó khóc khi thấy ba mình

Ba nó chạy lại bên mẹ nó và nó rồi bế mẹ nó đến bệnh viện

- Ông ta ác lắm ba huhu _nó khóc trong lòng ba nó

- Ba xin lỗi , tại ba không đến kịp lúc _ba nó nói nhưng vì không muốn nó đau lòng hơn nên cũng không hỏi đến người đã bắn mẹ nó. Ông vì không tìm đc mẹ nó nên lần theo tín hiệu gắn sau áo nó mà tìm đến nơi

|||Cô bé đó chính là nó Nguyễn Ngọc Vy|||

Sau một thời gian sự việc lắng xuống cũng là lúc nó hoàn toàn thanh đổi và ông cũng đã tìm ra thủ phạm nhưng không có bằng chứng xác thực nên cũng không làm gì

~~~~~ trở về hiện tại ~~~~~

- Con chăm sóc con bé thay ba nhé _ ba hấn vỗ vai hấn nói còn ông Son đã đi đến chỗ bà Diệp nói chuyện vs con dâu để lại hấn và ba nó nói chuyện riêng

- Vâng

Hấn vs ba nó nói chuyện một lúc về chuyện của nó và ông cũng nói nó có ý định trả thù cũng như người đã hại mẹ nó, hấn cau mày khi nghe đến tên người đã hại nó .....hấn cũng không ngờ nó có một quá khứ đau lòng như vậy

~~~~~

Xin lỗi mọi người về sự chậm trễ nàyxin lỗi

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37

Việc nó trả thù ba nó cũng đã biết nhưng vs tính cách của nó ông nghĩ ông không thể khuyên ngăn nó đc nên cần tìm thêm đồng minh mà người đó làhấn , ba mẹ hấn cũng đang muốn kiếm con dâu để chăm sóc và quản giáo hấn nhưng ông bà không ưa những người đó , đến khi hai ông bà Son-Diệp gặp lại người bạn cũ nên hai người mới nghĩ nên ghép cặp cho nó-hấn và rồi chuyện đi đúng theo kế hoạch mà 3 người bọn họ sắp đặt nên ai nấy cũng đã yên tâm phần nào

Chỗ nó và bà Diệp thì

- Con nhớ những gì mẹ dặn chưa

- Con nhớ rồi _nó nói

Bà Diệp nói cho nó những thứ hấn thích và không thích. Qua đó nó cũng hiểu đc một chút về con người hấn , bà Diệp có nói vs nó hấn dị ứng vs đậu phộng , phấn hoa và đặc biệt hơn là cá có lần hấn sốt cao , người nổi mẩn đỏ phải nhập viện vì dị ứng vs cá

- Trông thằng bé nó thế thôi chứ nó vẫn còn trẻ con lắm , nó cũng không biết chăm sóc tốt cho bản thân đâu con chăm sóc nó thay ba mẹ nhé, _mẹ hấn nói

- Vâng

- Con cũng phải chăm sóc tốt cho mình nữa đấy , mẹ thấy con có vẻ gầy hơn _bà Diệp nhìn nó từ trên xuống nói

- Con vẫn thế mà _nó cười trừ

Thấy ông Khang và đứa con trai của mình đi đến thì ông Son lên tiếng (ông này từ nãy đến giờ làm tượng phỗng hahaha)

- Nói chuyện xong cả rồi à ?

- Vâng

“Quý khách đi chuyển bay từ Việt Nam đến NewYork xin làm thủ tục , máy bay sẽ cất cánh sau 15 phút nữa , trân trọng thông báo”

- Ba mẹ nhớ giữ gìn sức khỏe _hấn ôm ba mẹ nói

- Hai con cũng vậy

- Con gái à , công ty bên đó có chút chuyện nên ba cũng phải bay sang đó giải quyết vấn đề , con nhớ giữ gìn sức khỏe tốt nhé _ba nó nhìn nó nói

- Ba đi luôn bây giờ ? _nó hỏi

- Ừ

- Ba định đi bao lâu?

- Khi nào giải quyết xong công việc thì ba về , mọi chuyện bên này ba giao hết cho con rể làm rồi _ba nó nhìn nó

- Ba nhớ chăm sóc tốt cho bản thân

- Con cũng vậy _nói rồi ông ôm đưa con gái của mình coi như lời tạm biệt

Tất cả chào tạm biệt rồi 3 người bọn họ rời đi

Về đến nhà nó đi lên lầu luôn , nằm dài trên giường mà thờ dài. Mai là bắt đầu đi học sau kì nghỉ một tuần và nó cũng không biết nên giải thích thế nào cho Nhi hiểu về vấn đề nó đang mắc phải,

cốc, cốc

Nó lặng lẽ đi ra mở cửa phòng thì thấy quần gia Hà

- Cô chủ tôi đến dọn phòng

- Bà đừng gọi cháu như thế cứ gọi cháu là Vy được rồi ạ _nó nhìn bà quần gia , vì bà cũng là quần gia lâu năm của nhà nó nên nó cũng hiểu tính bà và cũng rất tự nhiên khi nói chuyện vs bà

- Nhưng...

- Cháu không thích _ nó không để bà nó hết câu nói

- Phòng cháu dọn rồi , bà không cần dọn , chỉ cần chuẩn bị com nước thôi ạ _nó nói

Quần gia Hà cũng đã tầm 65 tuổi rồi cái tuổi nghỉ ngơi hưởng thụ tuổi già nên nó cũng không muốn làm ảnh hưởng đến sức khỏe của bà mà quyết định sẽ thuê một người giúp việc. Hắn từ lúc về đã đi biệt tích không nói vs ai câu nào làm nó có vẻ lo lắng “nhưng thôi mặc kệ anh ta đi đâu là quyền của anh ta “_ý nghĩ của nó, thực sự thì hắn đi điều tra về vụ việc mà ba nó kể cho hắn lúc ở sân bay

Nói là làm, chiều nó thuê một người giúp việc để giúp đỡ cho quần gia Hà. Trời cũng khá nhem tối thì hắn mới về , vừa vào đến nhà đã thấy quần gia Hà đang nói những việc cần làm cho người giúp việc mới nói mới cũng không phải mới người này cũng là người giúp việc cho nhà nó là tên là Hồng , chị lớn tuổi hơn nó tính cách cũng rất hiền lành dễ mến nên nó cũng hay nói chuyện cùng chị hồi ở nhà nó . Quần gia Hà và chị Hồng khi mới tiếp xúc vs nó thì cũng có vẻ sợ hãi nhưng khi tiếp xúc nhiều hơn thì họ cũng hiểu ra nó k lạnh lùng như vẻ bề ngoài của mình

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38

Hắn có vẻ khó chịu khi thấy có người ở cùng nhà, tưởng đâu hắn vs nó có thể sống cuộc sống chỉ có hai người nào ngờ .....(ATSM* vừa thôi nha anh)

Thấy hắn bà Hà đến chỗ hắn nói

- Cậu chủ mới về , để tôi hâm nóng lại đồ ăn cho cậu

- Không cần đâu , tôi ăn rồi _nói xong hắn đi lên lầu

Bà Hà đứng dưới nhà chỉ biết lắc đầu thầm nghĩ bọn trẻ thời nay không biết coi ai ra gì cả ...chỉ tội cho cái thân già của bà thôi

*ATSM : Áo Tường Sức Mạnh

Ngôi biệt thự rộng lớn chỉ còn chị Hồng và bà quần gia đang huyền thuyên tám chuyện vs nhau trong phòng bếp

Nó đang nằm dài trên chiếc giường thân yêu của mình mà chat yahoo vs nhò nội dung :

Nhi Nhí Nhảnh : - sao dạo này tôi không thấy bà thế ?

Không tên :- bạn

Nhi Nhí Nhảnh :- bạn gì thế ?

Không tên :- có việc

Nhi Nhí Nhảnh – với bạn trai à ...hahaha

Không tên :- Vốn dĩ nhỏ Nhi chỉ nói chơi thôi cứ nghĩ nó sẽ nổi giận nhưng không nó chỉ nhả một chữ thôi mà làm người đọc suốt sặc ....bắp rang bơ mà chết. À quên , tác giả nói thêm bây giờ nhỏ Nhi cũng đang nằm dài trên ghế sofa xem phim Hàn Quốc , ăn bắp rang bơ và ngồi chat Yahoo va nó ....lắm việc dữ

Nhi Nhí Nhảnh :- thật chứ ???

Không tên ;:- ....

She got a body like an hourglass, but I can give it to you all the time

She got a booty like a Cadillac, but I can send you into overdrive (oh)

(You've been waiting for that, step on up, swing your bat)

See anybody could be bad to you,

You need a good girl to blow your mind, yeah

Nhạc chuông điện thoại của nó vang lên , nhìn dòng chữ hiện lên nó khẽ mỉm cười bắt máy

- Bà nói thật chứ ? Có bạn trai khi nào thế ?sao không báo cho tôi biết trước một tiếng ?_vừa bắt máy chưa kịp nói alo thì đã bị nhỏ hỏi tới tấp

- ....

- Sao thế ?....hay bà nói chơi ?

- Đúng _nó nói

- Làm tôi tưởng thật _nhỏ Nhi bên đầu dây quát

- .....

- Sao thế , bà còn bắt máy không _nhỏ hỏi khi không thấy nó nói chuyện , nó vẫn đang suy nghĩ có nên nói cho nhỏ biết không ,nên không để ý rằng từ nãy vẫn đang nói chuyện vs nhỏ

- Có

- Kế hoạch tiếp theo là gì ?_nhỏ nghiêm túc hỏi

- Chưa biết _nó nói

Nhỏ sốc , thật sốc mà ,người luôn nghĩ ra những kế hoạch hoàn hảo như nó mà cũng có lúc phải nó “chưa biết” làm gì

- Vẫn tùy cơ ứng biến , khi nào thuận ....

*súp*_ô la la máy hết pin nó chưa kịp nói hết câu

Nhìn chiếc điện thoại hết pin nó chán nản đi tìm cục sạc nhưng sau một hồi loay hoay thì nó mới chú ý rằng cục sạc đã không chân mà đi. Nó suy nghĩ kỹ mà vẫn không nhớ cục sạc nó ở đâu nên nó đi sang phòng hấn mượn cục sạc. Nó có nghe thấy tiếng xe nên nghĩ hấn về

nó vừa chạm vào cửa phòng thì phòng nó mở , hấn không có đóng cửa chỉ khép hờ. Cũng không nghĩ gì nhiều nó tự nhiên đi vào phòng hấn. Nó hơi ngạc nhiên phòng này cũng cùng tông màu cùng cách sắp xếp đồ vật nói chung nhìn qua cũng rất giống phòng nó , điều hòa mở chứng tỏ hấn đã về có tiếng nước chảy trong phòng tắm có vẻ hấn đang tắm. Không nghĩ nhiều về chuyện của người khác nữa, nó thấy có cục sạc cùng hăng điện thoại vs nó đang định đi lại chỗ bàn học thì cửa phòng tắm mở ra hấn đi ra tay đang cầm chiếc khăn bông lau tóc hấn nhìn nó , nó nhìn hấn 4 mắt nhìn nhau rồi sau đó - AA A_nó hét lên rồi lấy tay che mắt lại

Hấn nhìn biểu hiện của nó lúc đầu có vẻ ngạc nhiên khi thấy nó đi vào nhưng rồi khóe môi khẽ nhếch lên đôi mắt xoáy sâu nhìn nó có ý cười, nhìn bộ dạng của nó thật dễ thương khác hẳn vẻ mặt thường ngày . Nó lấy tay che mắt mình lại nên không thấy hấn đang nhìn mình vs ánh mắt có ý cười. Hấn bước ra khỏi phòng tắm vs tình trạng bán khỏa thân , chỉ quần chiếc khăn tắm bên dưới để lộ ra vòm ngực rắn chắc , mái tóc vừa gội chưa khô vẫn còn

vuông vài giọt nước nhìn rất đẹp nha. Chỉ tiếc là phòng này cách âm nên tiếng hét vừa rồi căn bản là ở dưới nhà không nghe thấy gì cả

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy ....* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Khuôn mặt hắn dần dần tiến đến phía nó rồi lấy tay kéo cánh tay đang che mặt lại của nó mà cười thầm, hắn không ngờ người như nó luôn lạnh lùng vs tất cả mọi người mà đôi lúc lại dễ thương vô cùng. Hắn khẽ cúi người xuống sát mặt nó và hôn nhẹ lên bờ môi căng mọng của nó làm nó phải mở tròn hai mắt

- Sao vào đây làm gì ? _hắn thì thầm vào tai nó , hơi thở của hắn phả vào tai nó

- ....

- Sao vậy _hắn không thấy nó trả lời liền hỏi lại

Nó thì vẫn đang suy nghĩ về nụ hôn của hắn , tuy là một nụ hôn chớp nhoáng nhưng nó lại cảm thấy thật ấm áp mà , như định hình đc câu hỏi của hắn nó lại lấy dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra nhìn hắn nhưng thực ra trong lòng nó đang có nhiều chuyện xảy ra lắm, tiện tay cũng như chủ ý của nó khi vào phòng hắn là để mượn cục sạc nó lấy cục sạc đặt trên bàn nói

- Cục sạc của tôi mất rồi , tôi mượn của anh đc chứ?

- Tất nhiên , em lấy lúc nào cũng đc _hắn nói rồi nhìn nó cười

Nó cũng không nó gì đi thẳng về phòng của mình vs một cảm xúc lẫn lộn không thể nào biết nên nói như thế nào cả ....

Hắn nằm dài trên chiếc giường mà theo đuổi những suy nghĩ riêng của mình “ tại sao lúc đó mình lại hôn cô ấy ?.....nhưng mà thật mềm...” _hắn nghĩ rồi cười thầm khẽ đưa tay đặt lên môi.

~~~~~
Bước vào lớp vs khuôn mặt trông thiếu sức sống hắn nằm gục luôn xuống bàn , tối qua vì cứ mãi suy nghĩ nên hắn không tài nào ngủ mới chợp mắt đc một lúc thì lại bị đánh thức để chuẩn bị đi học nên căn bản là vì thiếu ngủ nên trông hắn có vẻ mệt mỏi. đang nằm ngủ ngon lành thì hắn bị thằng bạn trời đánh (Tuấn đó) vỗ vào lưng một cái làm hắn bừng tỉnh con mộng

- Hôm nay ông thế nào thế ?_ thấy vẻ mặt phờ phạc của hắn Tuấn hỏi han

- Thiếu ngủ _hắn ngược lên nhìn Tuấn nó rồi lại gục mặt xuống bàn mà ngủ

- Nhớ ẻm nào mà không ngủ đc phải không ?_ Tuấn trêu

- Ủ_ _hắn gục xuống bàn mắt nhắm nghiền nói

- Hà !!!

- Nhớ ai mà không ngủ đc thế ?_ Tuấn hỏi ngược lại và cùng lúc đó hai tiếng nói ngoài cửa vọng vào

- Anh Tuấn / anh Phong _Linh cùng ả Thư đồng thanh nói

Linh chạy đến ôm lấy Tuấn nói

- Nhớ anh quá à , sao anh không đi chơi cùng lớp ?

- à..à anh bận chút việc không đi đc _Tuấn vừa nói vừa tìm lối thoát cho bản thân khỏi cái ôm của Linh để tránh gây hiểu lầm trong lớp vì bây giờ lớp đến hầu như là đủ hết rồi

- Sao anh không gọi điện báo em một tiếng _nhỏ Linh làm nũng còn Tuấn không biết tại sao hôm nay Linh nó khác thế

Đúng lúc đó nhỏ Nhi đi vào , đập ngay vào mắt nó là hình ảnh Linh ôm Tuấn , nhỏ cảm thấy rất tức và cũng không biết tại sao mình lại như thế “ Việc

người ta thì có liên quan gì đến mình đâu chứ “_nhỏ nghĩ rồi hằm hằm đi về chỗ. Thấy thế Linh nháy mắt vs ả Thư rồi cười, hai người nở nụ cười rất chi là xấu xa

Sau cái nháy mắt của Linh thì ả Thư cũng đi về chỗ của mình, thấy hấn gục mặt xuống bàn ả tỏ vẻ lo lắng

- Anh Phong, anh sao vậy có chỗ nào không khỏe sao?_ ả vừa nói vừa lay lay người hấn

Không thấy hấn trả lời, ả lại làm qua hơn

- Anh sao vậy? hay để em đưa đến phòng y tế _lần này ả nói và lay mạnh người hấn hơn

“Thật tức chết mà tránh vô đưa gặp vô đưa, mới chớp mắt có lúc lại có người phá đám”_ hấn nghĩ

- Anh...anh sao

- CÚT _ không để ả nói hết câu, hấn nói mà mặt vẫn dán vs cái bàn

ả bị hấn nói thế thì đâm ra vừa tức vừa bẽ mặt trước cả lớp mặc dù hầu hết tất cả mọi người trong lớp đang bận khoe ảnh chụp đc hay đang ngồi tám chuyện hoặc học bài vì tất cả mọi người cũng không muốn dính líu đến mấy cái vụ lăng tằng nhằng này nên làm ngơ. Khi nghe hấn nói thế, mọi hoạt động trong lớp dường như ngừng lại và hội bà tám trong lớp lại có cơ hội hoạt động hết công suất của mình nào là

“uầy hình như anh Phong hôm nay có chuyện không vui hay sao ý?”

“Tin này chắc hot lắm nha hotgirl bị hotboy mắng”

“Đăng lên báo nhà trường hay đây”...bla bla

Nghe thấy thế ả tức giận nhưng không thể làm gì đc nhưng cũng một phần vì sĩ diện nên ả lại đi đến chỗ hấn mà hỏi han và lần này không phải hấn vừa nằm vừa nói nữa mà hấn chồm dậy hất mạnh ả xuống đất nói

- CÚT NHANH

Thẹn quá hóa giận, ả giận tím mặt một vì bị hấn đẩy ngã xuống sàn hai là bị bẽ mặt trước cả lớp. Nó đứng ở cửa lớp cũng đã chứng kiến cảnh diễn xuất của ả và thái độ của hấn, không hiểu sao khi thấy hấn đuổi ả mà nó cảm thấy vui vui, nó nhìn ả nở một nụ cười khinh bỉ

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40

Vừa thấy nó ngoài cửa nhỏ Nhi đã hét toáng lên

- Đến rồi à, sao không vào lớp đứng đấy làm gì?

Nó cũng không nói gì mà đi thẳng đến chỗ nhỏ và cũng khuyến mãi thêm cho ả Thư một nụ cười khinh bỉ khi đi qua ả. Còn cả lớp khi nghe tiếng hét của nhỏ thì sao nhỉ? mọi người cũng chẳng thèm quan tâm đến vì sự hiện diện của nó trong lớp mọi người cũng quen rồi. Nó vừa ngồi vào chỗ thì nhỏ đã hỏi tới tập nào là:

- Hôm qua sao đang nói chuyện, bà lại tắt máy vậy hả?

- Bà có biết tôi gọi cho bà mấy chục cuộc rồi không hảmà sao bà lại tắt máy?

- Bà có biết tôi lo thế nào không?

...bla...bla...

- Sao hôm nay bà đi học muộn thế?

Và cái câu hỏi cuối cùng đã làm chú ý nhất ... nó nói

- Thứ nhất máy hết pin, tôi cũng bà rất quan tâm tôi ... thứ hai có việc bận nên đi học muộn _ cuối cùng nó chốt hai câu trả lời sau bao nhiêu mà nhỏ hỏi

- Thế mà không nói cho tôi biết trước gì cả _nhỏ trách móc nói
- Có hỏi đâu mà nói _nó nói
- Thì tôi vừa hỏi đấy
- Lúc này là lúc này bây giờ là bây giờ _nó nói rồi gục mặt xuống bàn và để lại con bạn đang tiêu hóa câu nói của nó

Nằm gục xuống bàn mà nó lại nhớ đến việc sáng ngày , sau khi hấn đi học thì nó cũng đi nhưng vừa đi đến cổng nó đã bị bảo vệ chặn đầu xe lại nghĩ là kẻ nào giả danh vào trong nhà ... ai bảo nó ... nói thế nào cho dễ hình dung nhỉ ? ừm nó khoác trên mình bộ đồng phục của trường và còn đặc biệt khoác bên ngoài bằng chiếc áo khoác đen để che đi logo trên tay áo, đầu đội chiếc mũ lưỡi chai mà đen để che đi khuôn mặt từ chỗ bảo vệ nhìn ra thì sẽ không thấy khuôn mặt của nó , chân đi đôi giày cũng màu đen nốt ... và hơn nữa là nó đi con xe moto cũng màu đen nhìn thôi cũng dễ làm người ta chú ý đến rồi nói chung nhìn nó từ trên xuống dưới đều một màu đen à, không còn có màu đỏ sọc caro từ chiếc váy đồng phục của nó nữa. Nhìn nó như vậy thì hỏi sao bảo vệ nó không chặn đầu xe chứ ? Nhưng cũng nhờ chị Hồng chạy ra đưa nó cái thẻ học sinh nên bảo vệ cũng tạm tin nó là “cô chủ “ của bọn họ

- haizzzz _nó nằm mà thở dài ngán ngẩm rồi lấy điện thoại ra nghe nhạc , nhỏ ngồi bên cạnh thì chơi game

Nó và nhỏ thì thế còn hấn và Tuấn thì sao nhỉ ? cũng không có gì đặc biệt hơn hấn thiếu ngủ nên vẫn còn gục xuống bàn mà ngủ còn Tuấn thì vất vả hơn nhiều đang đối phó vs Linh mà lòng thầm nghĩ “ hôm nay bị sao vậy ta ? _ý nghĩ của Tuấn về Linh

.....

.....

.....

.....

Từ sau khi đi chơi về , Linh và ả Thứ có vẻ rất thân vs nhau .. không cần nói chuyện bằng mồm mà chỉ cần nhìn theo ánh mắt mà cũng đã hiểu nhau nói gì (giỏi thế !!!) hai người bọn họ đều tìm cách làm bẽ mặt nó cùng vs nhỏ . Vì nhiều lần nó làm ả bẽ mặt trước hấn cùng cả lớp nên nó đã nằm trong danh sách những đứa ả ghét nhất . Còn Linh cũng không bị mù mà không nhận ra Tuấn có tình cảm vs nhỏ , cứ mỗi lần nhìn Tuấn cười cùng nhỏ thì càng làm Linh tức hơn vì Tuấn chưa cười nụ cười hạnh phúc và chân thật như thế vs mình đúng là “người trong cuộc thì không biết mà người ngoài cuộc lại rất hiểu rất rõ “ và lòng ghen ghét làm chủ lý trí Linh thấy ghét nhỏ , rất ghét....

*reng , reng * chuông báo hiệu giờ vào lớp

Mọi người trong lớp đều đã và đang ngồi ngay ngắn vào chỗ ngồi của mình chỉ có mấy con người cuối lớp đang mỗi người theo đuổi một suy nghĩ riêng của mình

- Các em chú ý _cô nói
- Hôm nay lớp chúng ta có thêm một thành viên....
- Trai hay gái vậy cô _hội bà tám trong lớp không để cô giáo nói hết câu
- Đúng đấy cô _cả lớp nhao nhao lên nói
- Chào _một giọng nói phát ra từ phía cửa làm mọi sự chú ý của cả lớp đổ dồn ra ngoài cửa
- AAAAAAAAAAAAA
- Trời ơi -----
- Vẫn kém anh Phong vs anh Tuấn
- Nhưng đẹp trai là được rồi...._ một đứa con gái nói
- Các em trật tự nào , em vào lớp đi _cô giáo nói rồi quay qua chỗ học sinh mới đang đứng
- Chào mọi người , mình là học sinh mới mong mọi người giúp đỡ mình nhiều hơn _nói rồi người đó cười một nụ cười làm đồn tim nhiều cô gái
- à mà bạn tên là gì vậy _một đứa con gái đầu bàn nói
- Jim Đặng , tên đầy đủ của mình , mọi người có thể gọi mình là Jim là được rồi
- Bạn là

Bị bọn học sinh yêu quý của mình bơ một cách rất chỉ là đẹp làm cho cô giáo cảm thấy bức mình

- các em trật tự nghe cô nói *bốp , bốp* _ không để lũ học sinh của mình nói thêm câu nào cô giáo vỗ tay ra hiệu cho bọn học sinh của mình chú ý đến sự hiện diện của mình

- Cô cứ nói đi _cả lũ con gái nói rồi ngồi trật tự không một tiếng động mà chủ yếu là đang dán mắt vào người đang đứng cạnh cô giáo

- *e hèm* như các em đã biết bạn đây là học sinh mới tên Jim Đặng , là con lai ba người Mi , mẹ người Việt ...bạn sẽ học ở đây hết học kì này , các em giúp đỡ bạn

-Mong Mọi người giúp đỡ mình nhiều hơn _ Jim nói rồi cười rồi nhìn một lượt khắp lớp

Hắn , Tuấn lúc này cũng ngước lên nhìn người mới đến khi nghe thấy bọn con gái bảo hắn đẹp trai . “Jim Đặng” cái tên làm nó cùng nhỏ phải chú ý đến mà nhìn lên để xác định đối tượng mới đến

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Ngước khuôn mặt của mình lên nó và nhỏ cùng mở to hai mắt ra nhìn nhưng nó cũng nhanh chóng thu hồi lại khuôn mặt còn mỗi nhỏ thì vẫn còn mắt chữ A mồm chữ O mà nhìn người trên bục.... “càng ngày càng giống trai tây” _ nhỏ thầm nghĩ

Cái người đang đứng trên bục phải nói cũng thuộc diện đẹp trai nhưng thật đáng tiếc....mà thôi miêu tả khuôn mặt trước đãmặt trông cũng rất bầy bi vs mái tóc ngắn đượm vàng càng nổi bật khuôn mặt , chỉ cần một nụ cười của người đó cũng làm bao trái tim của các cô gái phải nổi tiếp ra đi nhưng đáng tiếc ...thật đáng tiếc cho bọn họ vì người ấy không ...phải trai mà là gái , một cô gái chính công mang nét lai từ bố mẹ

- em có thể chọn chỗ ngồi của mình _cô giáo cũng bị về *điên trai* của Jim mà có chút đơ người

- Ngồi chỗ mình nè

- Chỗ mình cũng rất tốt

- Ê này này thế bọn tôi ngồi đâu _mấy đứa con trai ngồi đó lên tiếng phản đối

- Ngồi đâu thì ngồi _bọn con gái cũng không vừa

Mặc kệ cho những người bạn mới của mình cãi nhau thì Jim nhìn một lượt khắp căn phòng rồi dừng ở chỗ nhỏ , khẽ nhếch môi cười thay cho lời chào Jim đi đến chỗ nó và nhỏ đang ngồi

- Em có thể ngồi đây chứ ạ _Jim nói rồi chỉ tay xuống chiếc bàn ngay sau bàn nó

Cô giáo khẽ gật đầu đồng ý , Jim nhìn nó nói

-Cũng không tệ , rất có tay nghề

- Cảm ơn _nó cười nhẹ rồi nói

~~~~~ giới thiệu nhân vật mới ~~~~~

Jim Đặng : là con lai và cũng quen biết nó và nhỏ từ trước ... cô nàng rất cá tính và đặc biệt hơn là cô sống theo phong cách tomboy từ mái tóc . trang phục , tên gọi đến mùi hương của cô đều mang vẻ nam tính đến khó có thể đoán ra. Tính cách thì “sáng nắng chiều mưa giữa trưa có bão” nói chung là cũng láu cá , lanh chanh nhưng vẫn mang vẻ nhả nhặn cô có sở thích “chêu người người khác là thú vui của cô” sự chêu đùa của cô cũng nhiều lần làm người ta phải tức chết đi mất nhưng cô không quan tâm miễn sao cô vui là đc . gia đình cô cũng có tai tiếng trong giới truyền hình , ba là diễn viên nổi tiếng , mẹ là chuyên viên trang điểm có tay nghề cao nên cô cũng học được cách trang điểm cũng như diễn phim từ ba mẹ ...và cô bây giờ có thể nói cô cũng là chuyên viên trang điểm nên chỉ cần nhìn qua một số người cũng biết dc khuôn mặt thật sự sau lớp hóa trang đó chả trách cô nàng nói vs nó như thế (đây chỉ là nhân vật phụ thôi nhưng tác giả muốn mọi người hiểu rõ hơn nên giới thiệu hơi kĩ)

~~~~~quay lại ~~~~~

- Về khi nào thế _nhỏ quay xuống bàn dưới hỏi Jim
- Tầm một tuần rồi _Jim suy nghĩ rồi nói
- Thế không báo trước cho người ta biết một câu _nhỏ ra về trách móc nói
- Thế mới bắt ngờ , mà sao Vy lại thành ra như thế chứ ... ôi người bạn xinh đẹp của tôi đâu mất rồi _Jim hướng về chỗ nó vờ khóc lóc

Nhỏ nhìn bộ mặt của Jim mà xém bật cười thành tiếng nhưng cũng may kim nén đc con cười của mình còn nó thì căn bản không nghe thấy gì vì đang bận nghe nhạc ...cũng đã quen vs cách cư xử của nó mà hai cô bạn vẫn hàn huyên nói chuyện

Người ngoài nhìn vào thì cứ nghĩ hai bọn họ thành một đôi còn bọn con gái thì nghiêng răng nghiêng lợi tức không thể làm gì đc vì có người dám cướp trai đẹp của bọn họ. Tuần bàn trên thỉnh thoảng cũng liếc xuống nhìn nhỏ nhưng khi thấy nhỏ cười nói vui vẻ vs Jim một cậu bạn mới đến lớp học chưa đc 20 phút mà họ có thể cười nói vui vẻ như vậy làm Tuần có chút chạnh lòng , chút tức tối , chút khó chịu Một cảm xúc hỗn độn trong lòng mà Tuần không hiểu cảm giác này là gì nữa phải chăng làghen

P/S : xin lỗi mọi người vì mình thất hứa nhé Nếu ai chưa đọc thông báo thì vào lại chương 38 để đọc thông báo của mình nhéthực tình mình cũng không có muốn thất hứa đâu nhưng dạo này bận học cũng như mạng lác quá nên đăng chương muộn *cúi đầu xin lỗi* mọi người bỏ qua cho coi như xí xóa rồi nhé !!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42

"Nè." Một cô gái tầm mười lăm mười sáu tuổi có mái tóc màu trắng, đôi mắt cam to tròn vui vẻ chạy lại người con trai đang ngồi trên ghế lau chùi thật kĩ cây kiếm nhật trên tay. "Nè, Alan." Đào Băng Tâm không thấy anh trả lời thì gọi lần nữa. "Nè, anh không nghe tôi nói sao tăng băng đáng ghét." Cô bắt đầu hét lên, hai tay chống nạnh. "Nói." Anh phun ra một chữ lạnh như băng không chút tí xíu cảm tình nào. "Hu hu.....tên Baron kia lại bơ ta, ngay cả người cũng lạnh lùng với ta, tại sao ta lại khổ như vậy!? Hu hu...." Cô vừa nói vừa giả vờ khóc, làm động tác lau nước mắt. Anh không buồn liếc cô một cái mà chăm chú lau đi lau lại thanh kiếm cho tới khi nó sáng bóng thì mới chịu ngừng lau lên, hiện lên trước mắt cô là một gương mặt tuần tú, khiến người ta nhìn vào khó mà quên được nhưng lại lạnh lùng không có một tí biểu cảm nào, ánh mắt đó tươi nhìn cô gái đang diễn trò trước mặt sau đó lại phun ra vài chữ. "Rồi sao." "Người không thể quan tâm ta một tí sao!? Dù sao chúng ta cũng được coi là đồng đội mà." Cảm thấy nói chuyện với một người không biết đùa giỡn là gì thật là nhàm chán, đã vậy trên mặt duy nhất chỉ có một cái biểu cảm, nói chuyện không quá năm từ trở lên, suốt ngày ngồi một mình lau đi lau lại thanh kiếm, mặc dù nó chả dính tí xíu bụi hay mấy thứ dơ bẩn gì. "Khỏe!?" Nghe người nào đó lải nhải bên tai thì cũng thấy phiền nên anh chiều theo ý cô một tí, nhưng sự quan tâm của anh lọt vào tai cô giống như không quan tâm vậy, giọng nói lạnh lùng khiến người ta muốn rơi vào hầm băng. "Không khỏe thì sao đứng trước mặt người được." Cô tròn mắt trả lời, sau đó ngồi sát vào anh ôm lấy cánh tay của anh. "Buông." Anh nhíu mày nhìn cái móng vuốt ở trên người mình, lạnh giọng nói. Nhưng đối lại là cái ôm càng chặt: "Không buông." "Cút." Anh cố gắng kéo cánh tay ra, cô không những không buông mà hai cái chân quăn quanh hông của anh, sống chết không rời. "Không, không, không!!!" Cô cố tình hét lớn vào tai anh. "Muốn chết!?" Anh dùng tay còn lại của mình mà bóp cổ cô, đợi tới khi gương mặt cô trở nên xanh tím vì thiếu dưỡng khí thì anh buông ra, cô cũng xụi lơ trên ghế thờ hồn hên, còn anh thì cầm thanh kiếm thân yêu lạnh lùng bước đi. "Tên Alan khôn khiếp, không biết thương hoa tiếc ngọc là gì mà." Cô uất ức la lên, nhưng xung quanh đã không còn ai nữa. ***** Ngày hôm sau.... "Alan." Cô chạy lại ôm cánh tay anh, dường như cô đã quên ngay hôm qua mình đã chặt vật ra sao. "Gi!?" Cô tiểu thư này làm gì cứ bám theo anh hoài vậy, sao không đi tìm tên Baron kia để bồi dưỡng tình cảm đi. "Không nhớ người ta sao!?" Cô hỏi cứ như anh là người yêu của mình không bằng. "Không." Và anh đã phũ phàng trả lời. "Mồ~...anh giúp em một việc nha." Cô chớp đôi mắt to nhìn anh. "Không." Anh thẳng thừng từ chối, chuyện mà cô tiểu thư này nhờ giúp chắc chắn chả có chuyện tốt lành gì. "Thôi mà, anh chỉ giả vờ làm bạn trai em thôi mà." Cô năn nỉ nói. "Phiền." Quả nhiên, mấy chuyện phiền phức như thế này sao lại nhờ anh!? Cuộc đời anh rất ghét mấy chuyện phiền phức, quan niệm của anh chỉ có nhanh gọn lẹ. "Không phiền, không phiền, chỉ cần đi theo em, quan tâm em tí xíu, thể hiện tình cảm trước mặt Baron là được." Cô lắc đầu sau đó giải thích. "Lười." Cuối cùng cũng kéo cánh tay của mình ra được, phun ra một chữ sau đó xoay người bỏ đi. "Á, đừng đi mà, Alan, Alan à, Alan ơ." Cô lon ton chạy theo, miệng còn không quên gọi tên ai đó. "Cút." "Alan....um." Cô chưa kịp nói xong thì đã bị anh kéo lại hôn, ánh mắt cô tròn to không thể tin. Anh ngậm lấy đôi môi mềm mại, thuần thực đưa chiếc lưỡi của mình vào khoang miệng của cô, đuôi theo chiếc lưỡi đang trốn tránh kia, bàn tay siết chặt eo cô lại gần mình hơn, sau một hồi kinh ngạc thì cô cũng nhắm mắt lại hưởng thụ hương vị kì lạ này, còn ánh mắt anh nhìn cô không một gợn sóng. Sau một hồi anh cũng bỏ cô ra, lạnh lùng nói: "Lần sau nếu không muốn bị cưỡng hôn thì tránh xa ta ra một chút." Nói xong anh liếc mắt qua phía sau nhìn người con trai đang tức giận kim chế bản thân mà nhếch môi cười đắc ý, sau đó xoay người rời đi. Lúc cô định thần lại thì cảm thấy vừa tức vừa giận, đó là nụ hôn đầu của cô, sau lại trao cho cái tăng băng lạnh lùng đó chứ, hu hu. Còn Baron tức giận rời khỏi, không ngờ anh định tới xin lỗi cô thì lại thấy hình ảnh gai mắt này, mặc dù biết tên kia cố ý nhưng vẫn không kiềm được nổi chua xót trong lòng, tiểu thư, người thật biết cách hành hạ người khác mà. -THE END-

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

Mệt mỏi nó nằm dài trên chiếc giường của mình cũng đã hơn tuần nay nó rất bận rộn trong việc đi học của mình , sáng thì phải đợi hấn đi trước thì nó mới đi , lên lớp thì bị hai con bạn tra tấn cái lỗ tai mà học đến tiết cuối là nó phải cúp tiết đi về trước hấnnằm thờ dài trên giường , nó thật sự mệt mỏi ... mãi nghĩ nhiều nó thiếp đi

Hấn thì đang lặn lội bơi trong đồng giấy tờ công ty mà 2 người cha của hấn để lại ...tuy xử lý công việc của công ty nhưng đầu óc hấn thì lại đang đề ở nơi khác....

~~~~~ tua ,tua ~~~~~`

Hôm nay là chủ nhật nên hấn cùng nó đi nghỉ. Hơn tuần nay hấn hầu như không gặp nó , cũng k nói chuyện vs nó .... Cái cảm giác không nhìn thấy nó cũng k nó chuyện dc vs nó làm cho hấn cảm thấy nhớ khuôn mặt , nhớ giọng nói của nó tuy ở cùng một nhà nhưng mỗi lần hấn đi học về muốn gặp nó thì nó lại ở một mình trong phòng dù , lúc đi học thì nó chưa dậy nên dù muốn gặp cũng không dc và lại thời gian còn lại hấn đều phải giải quyết vấn đề ở công ty .... Hấn thầm nghĩ hôm nay nhất quyết phải gặp dc nó

Uể oải nó đi xuống dưới nhà , thấy hấn ngồi ung dung trên sofa đọc sách nó cũng mặc kệ coi hấn như không khí mà đi vào bếp. nó cảm thấy hôm nay nhà có vẻ vắng vắng ... lúc này nó mới chú ý hôm nay bà quản gia cùng chị Hồng không có ở nhà nó cũng hơi thắc mắc

- Tôi đói rồi _ hấn đứng ngoài bếp nhìn nói nói

Khẽ nhú mày nó quay sang nhìn hấn không nói, hấn cũng không nói chỉ nhìn nó chăm chăm vào nó càng nhìn nó hấn càng cảm thấy đôi mắt này , dáng người này , mái tóc này hấn đã thường xuyên nhìn thấy nhưng...

- Đói? _ nó thấy hấn nhìn mình cảm thấy k thoải mái nói , tiếng nói của nó cũng kéo hấn thoát khỏi những suy nghĩ mông lung của mình

Khẽ gật đầu thay cho lời nói

- Chị Hồng _nó nói

- k có nhà , chị cùng bà quản gia xin nghỉ làm một thời gian _hấn nói

- Bao lâu ? _ nó nhú mày về mặt k thích cho lắm nói

- 1 tháng hoặc hơn _ hấn nói rồi đi ra ngoài và không quên bỏ lại câu

- em nấu hoặc chúng ta có thể đi ăn nhà hàng nếu em thích

Tuy đoạn hội thoại của hấn và nó nói rất ngắn gọn nhưng cũng để hấn cười mãn nguyện rồi đúng là không uống công sức mà. Căn bản là hôm qua bà quản gia cùng chị Hồng không hề xin nghỉ chỉ là hấn cho hai người nghỉ một thời gian để về thăm gia đình. Khẽ cười coi như kế hoạch cũng thành công đôi chút

Mùi thơm trong bếp như thôi thúc hấn , hấn đi vào thấy nó đã bày sẵn hai tô mì phở bò còn nghi ngút khói.không nói không rằng hấn cũng rất tự nhiên ngồi vào bàn khi thấy nó cũng ngồi , không khí trên bàn ăn có phần k đc tự nhiên cho lắm khi nó và hấn k ai nói gì

- Sao chị Hồng nghỉ _nó nói

Nghe thấy nó hấn cũng ngừng động tác ăn mì của mình nhìn nó nói

- K biết _ hấn nói mà trong lòng thầm nghĩ “ chẳng lẽ nói là mình cho hai người họ nghỉ à , đâu có điên đâu chắc cô ấy sẽ giận mất “

- Thế sao cho nghỉ _nó cau mày nói

- Thích _hấn vẫn nói tỉnh bơ như k có gì xảy ra và cho dù có chuyện cũng coi như mình vô tội , không biết

-....._nó không nói gì mà chỉ chú tâm vào việc của mình

Không gian lại trở nên yên lặng vốn có .

Đánh chén xong nó toan đi lên phòng thì hấn nói

- Thay đồ đi

- Đi đâu ? _nó hỏi

- Xử lý chuyện trong bang

Hắn biết nếu nói cho nó biết mục đích trước thì nó chắc sẽ không đi đâu nên đành tạm nói dối nó , về những việc trong bang thì nó chắc sẽ không từ chối đâu .... Quả đúng như hắn nghĩ , nó k từ chối hắn mà đi về phòng thay đồ , hắn cũng đi theo về phòng của mình để trang hoàng lại sắc đẹp của mình (tg cứ bị cái bệnh hay nói quá cơ hịh!!!)

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44

Chiếc xe thể thao màu xám chạy vù vù trên đường cao tốc như xé toạc mọi vật xung quanh .... trong xe hai người ,hai suy nghĩ , hai tính cách không nói vs nhau một câu nào, làm mọi vật xung quanh chìm trong im lặng. Hắn đang chú tâm vào việc lái xe còn nó đưa mắt ra ngoài khung cửa nhìn xa xăm mà không biết có một cặp mắt đang liếc nhìn mình. Một môi nó dựa người vào thành ghế , nhắc điện thoại cầm headphone nghe nhạc, hắn lái xe mà thi thoảng cũng nhìn sang nó , nó thật đẹp mà đôi mắt khép hờ hàng lông mi cong một cách tự nhiên càng làm cho đôi mắt thêm phần đẹp và sắc sảo hơn tuy đang nhắm hờ , sống mũi cao thanh thoát , làn môi mỏng ... nhìn qua hắn có thể biết nó chỉ trang điểm nhẹ không quá đậm như những người con gái hay theo hắn khi ở trường. khẽ mỉm cười nhìn nó rồi hắn lại chú tâm vào việc lái xe

~~~~~!!!!~~~~~

Mở mắt tỉnh dậy ,nó nhìn xung quanh thấy mình vẫn trong xe , ghế ngồi của nó đã được ngả ra sau , tai nghe cũng đc rút ra và hơn hết là có một chiếc áo khoác mỏng đang đắp lên người nó , nhìn chiếc áo có mùi hương bạc hà đầy nam tính trên người càng nhìn lại càng thấy quen nó chắc chắn đây là áo của hắn. Khẽ mở cửa bước ra , từng đợt gió nhẹ mang theo cái lạnh phả vào người nó làm nó khẽ run lên,nó thắc mắc không biết đây là đâu mà tại sao hắn lại đưa nó đến đây rõ là bảo đi giải quyết công việc trong bang mà và nó cũng thắc mắc không biết hắn đã đi đâu. Khoác tạm chiếc áo của hắn lên vai nó nhìn xung quanh một lượt

Hắn sau khi đưa nó đến nơi cần đến thì thấy nó đang ngủ, không muốn làm nó thức giấc hắn cho ghế ngả ra sau rút tai nghe và lấy tạm chiếc khăn đắp lên người nó. Nhìn khuôn mặt khi ngủ của nó rất đáng yêu ,nhẹ nhàng hôn lên đôi môi của nó ...thật ngọt ngào. Từ khi ở chung cùng nó đến giờ đã 2 lần hắn hôn môi nó , hắn hai lần đẩy hắn không ngờ tới có ngày mình đc hôn một nữ bang chủ mệnh danh lạnh lùng từ trước đến giờ tuy nộ hôn đó có phần cưỡng ép. Nhìn nó mà lòng hắn cảm thấy vui hơn bao giờ hết , mọi việc đến thật bất ngờ đúng cái hắn có một cô vợ tài giỏi lại xinh đẹp, đúng sự việc đến vs hắn quá bất ngờ nhưng không có lẽ sẽ có một kết thúc bất ngờ , hắn không cho phép có việc đó , một khi nó đã ở bên hắn thì mãi mãi cũng như vậy _ đây là ý nghĩ của hắn. mở cửa xe bước ra ngoài vs những suy nghĩ mông lung

Sau khi bảo mắt xung quanh một lượt nó cũng tìm thấy hắn , cái dáng người cao cao đang đứng cách nó không xa. Nhẹ nhàng đi đến bên hắn , lúc này nó mới để ý hắn chỉ mặc một chiếc áo phông mỏng trong khi khí trời lạnh như vậy, bước đến bên hắn

- Lạnh không ? _ nó hỏi

Tiếng nói của nó đã kéo hắn ra khỏi những suy nghĩ không đâu, biết ý nó hắn nói

- Không

- Cái áo na..

- Em cứ mặc đi , tiết trời có vẻ lạnh hơn thì phải _ không để nó nói hết câu hắn nói

- Còn anh ?

- Không sao đâu _ hắn cười nhìn nó nói

Con đường hắn dừng lại là đường lên núi , không khí ở đây rất trong lành như vì đang ở trên núi nên sẽ lạnh hơn

- Sao đưa tôi đến đây ? _im lặng một lúc lâu nó nói

- Chỉ muốn em vui thôi , xin lỗi đã nói dối em _hắn nói

Im lặng ...im lặng

- Không sao _nó cũng muốn xả stress , gần đây nó thật mệt mỏi

Hắn nhìn nó một hồi rồi nói

- Em có thích nơi này không?

-....

- Mỗi lần có chuyện buồn thì tôi hay lên đây lắm , không khí nơi đây thật trong lành làm người ta cảm thấy thật sự đây mới chính là một cuộc sống tự do , không bị chèn ép trong nhiều khuôn khổ

- Tại sao lại thích nơi này ?

-nơi này cho ta cảm giác bình yên , không ồn ào náo nhiệt như chốn đô thị mà có một vẻ đẹp riêng , giống như cây hoa này nhìn vẻ ngoài có vẻ yếu ớt , mỏng manh nhưng để có thể tồn tại ở nơi như vậy thì hẳn phải có một ý chí kiên cường _hắn gặt bông hoa dại bên đường nói

- Tặng em _ đưa bông hoa nhỏ cho nó , hẳn thầm nghĩ nó sẽ không nhận đâu vì chỉ là một bông hoa bên đường

Nó cũng vui vẻ nhận lấy bông hoa nhỏ từ phía hắn

- Cảm ơn _nó nói

Không hiểu sao hôm nay tâm trạng nó có phần vui vẻ hơn trước nhiều, nhận bông hoa của hắn nó khẽ cười, nụ cười ấy là nhịp tim của hắn rút mất một nhịp , nụ cười rất đẹp

- Em cười rất đẹp _hắn khẽ nói

Và cứ thế nó cùng hắn nói chuyện mặc dù nội dung câu chuyện rất ngắn gọn nhưng cũng làm cho nó cảm thấy vui hơn .Hôm nay nó nói nhiều hơn mọi khi và cười nhiều hơn dù chỉ là mỉm cười cũng đủ để hắn cảm thấy vui lây

**** vài dòng làm nhảm của tác giả ****

hazz mình ngồi vô đầu bút tai mãi hơn 2 tiếng đồng hồ mới ra dc một chương cứ viết rồi xóa hoài , mình cảm thấy câu văn của mình cứ bị sao sao ấy nên viết rồi lại xóa ...hazzzz mấy chương gần đây có vẻ khiến các bạn đọc cảm thấy chán phải không ?, mình viết cũng thấy thế, cơ mà mình cũng hết ý tưởng mất tiêu rồi hi hi nhưng mình sẽ cố gắng hơn

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45

Mặt trời khẽ chiếu những tia sáng yếu ớt qua lớp mây dày. Nếu ta so sánh buổi sáng ở vùng núi vs vùng đồng bằng thì hẳn vùng núi sẽ lạnh hơn chính vì lạnh nên để chiếu những tia nắng xuống thì hẳn là một quá trình. Bây giờ cũng không phải là sớm lắm nhưng rất khó để ta đoán đúng giờ vì hiện giờ trên núi mới xuất hiện một vài tia nắng chiếu qua màn mây dày đặc

- Cũng muộn rồi , chúng ta về thôi _ hắn nhìn nó nói

-....

- Em đói chưa , cùng đi ăn nhé _hắn

Khẽ gật đầu thay cho sự đồng ý , nó lại nằm ngả lưng ra ghế mặc kệ cho hắn lái xe

Chiếc xe lại một lần nữa phóng vù vù trên tuyến đường, không khí trong xe lại trở nên vô cùng im lặng như ban đầu. Đậu xe vào gara khu thương mại ở trung tâm thành phố, hắn vội mở cửa xe kéo nó vô dòng người tấp nập. Trước sự nắm tay đột ngột làm nó cảm thấy hơi mất tự nhiên nhưng bàn tay hắn thật to nha , nó muốn mãi được nắm tay hắn ,không muốn buông đôi bàn tay đang kéo mình đi (một ý nghĩ không đc cho là giống vs tính cách của nó cho lắm hi) cái ý nghĩ ngờ ngẩn xuất hiện làm nó nghĩ ngợi lung tung nhưng cái ý nghĩ đấy không xuất hiện dc lâu nó không cho phép mình nghĩ ngợi lung tung trước những vấn đề nhảm nhí ấy. Còn hắn thì mặc kệ nó , kéo nó đến nơi nhà hàng trong khu thương mại(tg: chắc vì hơi sáng ăn mỗi bát bún phải không ? tác giả đoán như thần hà hà.//hắn : dờ hơi///// tg : kệ người ta//hắn : *bó tay*....lắc đầu thầm nghĩ “hôm nay căn bản là con tg uống thuốc chưa lắc đều’////////tg : ta nghe thấy hết rồi NHÉ!!!!//nó : CẮT PHIM ... vô truyện nhanh lên để người ta chờ lâu thế hả????//tg : em biết ...em biết ..thôi chào hai người ẻm đi đây haha)

Giới thiệu sơ qua về khu thương mại nhé. khu gồm 5 tầng , tầng 1 hầu như bày bán đồ lưu niệm cùng vài đồ vặt khác , tầng 2 là khu ăn uống vs nhiều nhà hàng có tiếng tăm, tầng 3,4 là nơi bày bán những đồ dùng , quần áo,... hàng hiệu (dùng vs những giới nhà giàu) còn tầng trên cùng là khu trò

chơi vs những trò chơi hiện đại mà không hại điện chỉ tốn tiền mà thôi... xung quanh đc bao bọc bởi một lớp kính trong suốt chịu lực nên từ bên trong có thể nhìn ra ngoài một cách rõ ràng, nó cũng rất hài lòng về vị trí mà hấn chọn.

- Quý khách xin chọn món _người phục vụ đi đến nói
- Em thích ăn gì ? _hấn quay sang nó hỏi
- Gì cũng đc ... _nó nhìn xuống con đường đầy xe cộ nói
- Vậy cho tôi 2 phần mì ý, một cà phê đen, một nước cam... còn đồ tráng miệng tôi gọi sau cứ vậy đi _hấn quay lại nói vs người phục vụ
- Quý khách xin chờ chút ạ

Người phục vụ cũng nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ của mình mà đi vào. Hấn nhìn nó, nó nhìn khung cảnh sầm uất bên ngoài không ai nói vs ai một câu

- Đạo này em trốn tránh tôi? _hấn hỏi đầy nghi hoặc
- Không có
- Tôi cảm thấy em đang giấu tôi chuyện gì đó ?
-
- Tò..i...
- Xin lỗi đã để quý khách chờ lâu _tiếng cô phục vụ lau lau bên tai làm hấn không kịp nói thêm câu gì
- Chúc quý khách ngon miệng _cô nhân viên phục vụ vừa nói vừa nhìn hấn đến mắt muốn lòi ra ấy chứ, căn bản là thấy trai đẹp thì máu hám trai lại nổi lên hết thuốc chữa

Hấn và nó tuy đã chọn chỗ khuất ngồi rồi nhưng hai người vẫn trở thành tâm điểm chú ý của mọi người, chính vì điều này mà nó rất ghét đến những nơi đông người. Không khí trên bàn ăn im lặng đến lạ thường cũng làm mọi người chú ý đến rất nhiềuthậm nghĩ "đúng là cặp đôi kì quặc"

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46

Sau khi xử lý đồng đồ ăn nó bị hấn kéo đi khắp nơi trong khu thương mại, nào là vào mấy khu bán đồ hàng hiệu từ quần áo đến giày dép, khu bán đồ lưu niệm, khu trò chơi...vân vân và mây mây.... Chắc tại tâm trạng hôm nay của nó vui nên nó cũng hợp tác phối hợp vs hấn đi loanh quanh trong khu thương mại mặc dù nó không có ý định sẽ mua đồ

- Hazz bà xem, bà mua gì mà lăm đồ vậy hả ? _Jim vừa kêu vừa cố khuôn vác đồng đồ trong tay
- Con gái mà, một khi đã đi mua đồ thì phải mua cho đã chứ!! _nhỏ Nhi đi trước quay lại nói vs Jim
- Đồ của bà thì bà cầm đi sao bắt tôi cầm _Jim tức tối nói, nhỏ thì vẫn bình thản như không mà đi trước. Trong khi Jim đang vật lộn vs đám quần áo, giày dép, trang sức của nhỏ thì nhỏ lại rất ung dung đi trước và chỉ cầm mỗi cái túi đeo bên mình "nhẹ như lông hồng"
- Ai lại để cho con gái xách đồ nặng bao giờ chứ?-nhỏ nói
- Thế tôi không phải con _Jim đang tức tối hét lên nhưng chưa nói xong đã vội ngậm miệng không nói nữa *sợ lộ bí mật*
- Nhìn từ trên xuống dưới, điện nước như không, lại được cái khuôn mặt nữa.... chắc chắc _nhỏ nhìn Jim từ trên xuống dưới ra chiều đang suy nghĩ
- Nhìn baby chết mắt _nhỏ nhìn Jim cười hí hửng còn Jim thì té ngã ngửa trước câu nói của nhỏ

Nhỏ cũng rất nhanh nhẹn qua cầm giúp Jim một ít đồ rồi lại kéo Jim vào cửa hàng vật lưu niệm, đồ đôi...

- Hà mưa nữa sao???_Jim hỏi thăm mong rằng câu trả lời của nhỏ là “ không, chỉ vào đây xem thôi ?

- Không , chỉ vào đây xem thôi_đúng là lời mong mỏi của Jim đã chuẩn bị thành hiện thực khi nghe nhỏ nói vậy , Jim đang cảm thấy vui mừng và đang trên 18 tầng mây vì cô không phải gồng mình xách thêm đồ cho nhỏ nữa nhưng....

- Nhưng nếu đồ đẹp thì tôi sẽ mua tất luôn _nhỏ nói nốt câu của mình đang nó dở vad cũng là lúc Jim từ 18 tầng mây bị đập xuống đất một cách không thương tiếc , cô thăm nguyên rủa cái từ “ nhưng “ chết tiệt ấy. Phải chỉ một từ “nhưng” thôi cũng khiến cô ết ở ổng ở rồi (chết giờ sống giờ)

Đang thích thú nhìn những món đồ lưu niệm nhỏ nhỏ xinh xinh thì ánh mắt nhỏ chợt dừng trên cặp tình(nhân nhìn không chớp mắt), thấy thế Jim cũng nhìn theo , không tin vào mắt mình nữa cô huých tro tay vô nhỏ hỏi

- Có phải tôi nhìn nhầm hay cả hai chúng ta nhìn nhầm không?

- Có lẽ chúng ta nhìn nhầm đây , nhưng làm gì có người giống người thế chứ

- Ủ cũng đúng_Jim nói về mặt nghĩ ngợi

Sau khi quan sát kĩ người con gái đứng bên người con trai nhỏ đã rút ra một kết luận chính xác người đó là nó _Vy con bạn thân của nhỏ và Jim. Lại quan sát đến người con trai đi cùng nó , nhỏ càng ngạc nhiên hơn khi đó không ai khác lại là đối tác làm ăn lâu dài của bang mà nó cùng nhỏ quản lý _Ken

- Hay đi ra chỗ Vy đi ?_Jim đưa ra một ý tưởng rất rất chi là điên rồ , khi không tự nhiên lại đi ra bảo tôi là bạn thân của người yêu anh vậy nên tôi có thể đi cùng đc không hơ hơ chẳng lẽ lại nói thế chắc

- Đầu óc có bị làm sao không thế?_nhỏ quanh lại chỗ Jim sờ trán nói

Nhìn nó và hấn cứ như là một cặp tình nhân vậy , rất đẹp , rất xứng đôi đó là những lời bàn tán của mọi người khi thấy hấn đang chọn một cặp mũ đôi ở gian hàng bán đồ đôi. Mắt thẩm mĩ của hấn cũng rất cao và cũng đã nhanh chóng nhúp đc một cặp mũ trông rất đẹp, cả hai chiếc mũ đều nhau nếu như ta nhìn xa còn nhìn gần thì chiếc mũ giành cho con gái có phần nhỏ gọn hơn , nữ tính hơn chiếc mũ cùng cặp. Cặp mũ đc chọn đều có màu đen đc đính và trang trí bởi những viên đá nhỏ li ti sáng trông cũng rất đẹp. Nhẹ nhàng đội chiếc mũ lên đầu nó và mình , hấn cười nói

- Rất đẹp, rất cá tính_khi hấn đội chiếc mũ lên cho nó , nó cũng không từ chối

- Vậy lấy đôi này đi coi như là vật kỷ niệm _hấn nhìn nó nói

Nó cũng vẫn thế nói rất ít chỉ gật đầu thay cho sự đồng ý , khi hấn đi thanh toán thì không hiểu sao nó mỉm cười một nụ cười rất tự nhiên không có phần ép buộc chắc tại cái tính có vẻ hơi trẻ con của hấn

Cái màn tình tứ giữa nó và hấn (đối vs hai người họ là vậy)đã 2 cặp mắt tiếp thu và quan sát một cách rất tỉ mỉ và người đó không ai khác chính là nhỏ và Jim....

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47

Ngoài trời mưa rả rích như đang báo hiệu một điều không tốt sẽ diễn ra.....gấp gọn quyển sách , nó ngồi trên bậc cửa đưa những ngón tay thon dài ra đón những hạt mưa mát lạnh. Nó rất thích mưa , mưa có thể xóa bỏ mọi thứ , mưa có thể che dấu mọi vật nhìn những hạt mưa bắn trên sân như đang nhảy múa vậy vì vậy mà nó thích mưa Không chỉ vậy mưa còn nói lên tâm trạng của con người

Không hiểu sao trời đang nắng thì mây đen ùn ùn kéo tới và mưa bắt đầu rơinhìn bầu trời thì hình như mưa không có dấu hiệu sẽ ngừng

Khẽ mở cửa đi xuống nhà , trong nhà rất vắng không có ai ở nhà kể cả hấn , từ khi về đến nhà hấn đã vội vàng đi đến công ty. Nó cũng không cảm thấy buồn cho lắm , vì sao ư ? nó đã quá quen ở một mình rồi , ở hai người nó cũng cảm thấy bất tiện

kính coong tiếng chuông cửa vang lên

- Thưa cô đây là quần áo giặt mới chuyển đến _người bảo vệ nói và đưa cho nó túi đồ mới giặt ở tiệm gửi qua

- Cảm ơn_nó nói rồi cầm túi đồ lên phòng

Sau khi phân chia hết đồ của nó và hân xong và cũng cất hết đồ cần cất, nó thả mình trên chiếc giường mở laptop tìm kiếm vài điều cần thiết. Châm chậm ...châm chậm thời gian dần trôi đi và nó đã dần chìm vào giấc ngủ có lẽ do mệt mỏi và trời mưa nên nó mới nằm một lúc nó đã ngủ rồi

Không biết nó đã ngủ bao lâu nhưng khi tỉnh lại đầu đau nhức , cả người mệt mỏi Chấn được đắp lên người , cửa sổ được đóng ,nhìn những cành cây chao đảo trong gió nó cũng có thể biết bão to như thế nào , nó cũng chắc chắn đã có người vào phòng nó. Trong nhà chỉ còn nó và hân nên nó đoán chắc hân đã vào phòng nó, mệt mỏi lắc đầu vài cái cho tỉnh táo nó bước xuống giường làm vệ sinh cá nhân

Khẽ nhìn qua cửa phòng đối diện , trong phòng có ánh điện hân đã về ,khẽ mỉm cườinó không biết cái cảm giác này là thế nào khi không có hân ở nhà nó cảm thấy buồn chỉ một chút thôi còn khi hân trở về nó lại cảm thấy vui. Có lẽ hân đã chiếm một vị trí nhỏ trong trái tim bằng giá của nó rồi, tuy chỉ là một phần nhỏ nhưng vị trí đó là một phần quan trọng không thể thay thế được

*cách*_tiếng mở cửa từ phòng hân

Vì mãi suy nghĩ lung tung nên nó không chú ý đến hân mà cũng không biết hân đã đứng trước mặt nó đến khi ánh mắt của hân dừng lại bên nó thì nó mới sực tỉnh dậy khỏi những suy nghĩ lung tung. Đạo gần đây mọi cảm xúc trong nó đã có sự thay đổi , mọi thứ đã bị chi phối bởi ...hân , nó không biết hân đã đi vào cuộc đời nó như thế nào nhưng nó nhận ra rằng hân rất quan trọng với nó. Bốn mắt nhìn nhau , không ai nói gì mỗi người đều theo đuổi những suy nghĩ của mình

“ cô ấy rất giống Nếu nhìn kĩ từ vóc dáng , mái tóc , màu mắt và tính cách rất giống”_hân nghĩ thầm

Nhìn thấy vẻ mặt không đc ổn của nó hân cảm thấy lo lắng,cúi người thấp xuống ngang khuôn mặt nó hân nhẹ nhàng áp vầng trán rộng của mình vào vầng trán của nó để đo nhiệt độ cơ thể. Nó thoáng giật mình lùi về sau một bước, hân vẫn mặc kệ hành động của nó mà khuôn mặt trở nên nghiêm túc một cách kì lạ

- Em không khỏe?

- K có

- Không khỏe?_hân nói vs vẻ mặt nghiêm túc nhưng pha chút lo lắng

-

- Còn nói không?_hân nhìn nó khi thấy nó đứng cũng không xong

- Chỉ hơi nhức đầu thôi_nó nói sau khi đc hân đỡ

- Vào nghỉ đi,tôi nấu một ít cháo cho em

- Nấu ?_nó hỏi

- Tôi có biết chút , ăn xong thì hãy uống thuốc nếu hôm nay không có bão thì có thể gọi đồ ăn rồinhưng thôi vào nghỉ đi _hân nhìn ra khung cửa kính rồi nói, thời tiết có vẻ thất thường vừa mưa rào rích mà bây giờ đã trở thành mưa bão , mưa cũng như tính cách con người thất thường một cách kì quái

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48

Nhẹ nhàng bước xuống nhà, cơn đau đầu từ tối hôm trước vẫn chưa có dấu hiệu thuyên giảm dù nó đã uống thuốc và nghỉ ngơi, cả người nó như có thể ngã bất cứ lúc nào nhưng nó không cho phép mình trở nên yếu đuối sự yếu đuối đó luôn là nhược điểm của bất cứ ai cố gắng không để mình để lộ sự mệt mỏi, nó vẫn như mọi ngày nó sẽ đến trường sau hân

~~~~~tua~~~~~

Mệt mỏi nó nằm gục xuống bàn không thèm quan tâm đến 2 con bạn đang cãi nhai bên tai

- Bà không khỏe sao?_Nhỏ Nhi bên cạnh thấy thế hỏi

- ....

- Có cần nghỉ không ? _Jim nói

-.....

- Đúng đấy , để tôi xin phép cô cho bà nghỉ tiết này nhé _Nhỏ quan tâm nói

- K sao chỉ hơi đau đầu chút thôi _nó nói vs giọng mệt mỏi

- Vậy xuống phòng y tế nghỉ đi _Jim nói

- Tôi đưa bà xuống phòng y tế, không sao đâu tiết này là tiết tự học mà _nhỏ nói

Hôm nay lớp nó có tiết tự học nên giáo viên không lên lớp dạy.... và lại bây giờ cũng đã gần tiết cuối rồi nên hầu hết bọn con trai đều đi tập bóng rổ vào tiết này duy chỉ còn một số ít người là ở lại học nói là học chứ có học đâu chỉ ngồi nói chuyện vs nhau (bọn lười vận động) còn bọn con gái thì cũng đang bận ngắm trai đẹp chơi bóng. Vì để tránh gây mất trật tự trong trường vào giờ tự học nên nhà trường chỉ cho những học sinh nam và nữ trong các câu lạc bộ học môn mình theo học trong câu lạc bộ còn lại thì ở lớp ôn bài. Bọn con gái trong lớp nó không đi tham gia câu lạc bộ vì họ đều là những tiểu thư quen đc yêu chiều nên không thích vận động và cũng vì thế mà họ phải ở lại lớp học ...nó thật sự rất mệt rồi , có cảm cực trog những tiết đầu ,đến bây giờ gần như con đau đầu đang thống trị tâm trí nó , rất đau nhưng nó cũng vẫn rất tỉnh táo ...

Nói là làm , nhỏ đưa nó đi xuống phòng y tế nghỉ ngơi. Phòng y tế của trường nó nằm trong một dãy nhà khác đối diện vs khu tập bóng rổ mà hần và Tuấn đang chơi vì thế để đi đến phòng y tế thì nó và Nhi phải đi qua khu tập bóng của trường

Từ đầu buổi học hần không hiểu sao mình k thể rời mắt khỏi cô nàng xấu xí của lớp dù tập bóng nhưng hình ảnh mệt mỏi của cô ấy cứ hiện lên trước mắt hần , nhìn đáng về một ấy rất quen...hần chợt cảm thấy lo lắng , lo lắng co một người mà chính hần cũng không hay nói chuyện tiếp xúc. Nhưng hần cũng hơi thắc mắc tại sao lại có thể học sinh của cô gái xấu đó trong phòng nó , phải chăng giữa cô gái ấy và nó có mối quan hệ gì _đây là câu hỏi mà hần đã thắc mắc từ tối hôm qua đến giờ. Phải khi hần vào phòng nó , hần cũng tình cờ nhìn thấy tấm thẻ học sinh mà nó đặt trên bàn và từ đó cái câu hỏi đó đã ở quanh quẩn trong đầu hần

Uống một vài viên thuốc giảm đau, nó nằm trên giường nghỉ ngơi, trong phòng giờ chỉ còn nó vs không gian tĩnh lặng , nhỏ Nhi thì phải vô lớp còn y tá bận việc chỉ kêu nó uống thuốc và nghỉ cho đỡ hơn thôi. Nằm trên giường thờ dãi , có lẽ nó bị cảm gió

Quay qua chỗ khác chút nhé

-Hình như hôm nay con nhỏ đó không khỏe hay sao ý? _Linh bên cạnh ả nói

- Hừm , hôm nay xem nó còn ra về đến lúc nào _ả Thư nói giọng đầy vẻ mưu mô

- Vậy chị định tính như thế nào ? _Linh bên cạnh hỏi về đầy thích thú

- Như kế hoạch đã bàn _ả nói

Và thế là một kế hoạch mang tính chất thật ....diễn rò của ả đã dc bày ra để bắt con mồi phải chịu chết trước móng vuốt của nó, con vật đó có thể chiến đấu để bảo vệ sự sống của mình hay không vẫn còn là một ẩn số chưa có lời giải đáp

*cạch*cửa phòng y tế bật mở, một dáng hình nhỏ nhún lọt vào mắt nó

- Bạn có phải là Vy không?Nhi đang bị bắt nạt ở phòng bơi , bạn mau đến giúp bạn ấy đi _một cô gái nhỏ nhún nói vs nó

Cũng không biết tại sao khi nghe Nhi bị bắt nạt thì nó không nói k rằng gì đi thẳng ra khỏi phòng mặc kệ cho con đau đầu đang hoành hành. Khi bóng nó khuất dạng , chợt cô gái đó cười, một nụ cười không mấy thân thiện so vs bề ngoài của mình

“cô ta thật dễ lừa”_cô ả thầm nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49

Đi đc một đoạn , nó chợt dừng lại... Sau khi nghĩ kĩ lại nó cảm thấy có gì đó sai sai. Thường thì nếu có người gặp nạn thì trước tiên họ phải giúp đỡ , rồi thông báo cho mọi người sau chứ huống hồ sao tự dừng lại có người đến thông báo cho nó về vụ việc Nhi bị bắt nạt chứ , sao họ không giúp đỡ đi ..... cười lạnh , nếu nó không suy nghĩ thì chắc nó đã trúng kế , có người muốn tìm nó kiếm chuyện. Quay ngược hướng đi về phía phòng y tế , cô gái đó cũng

đang định bước ra khỏi phòng

- Ai sai cô làm như vậy?_dựa người vô bức tường bên cạnh nó mặt lạnh không một cảm xúc nói

Nhìn gương mặt nó lúc này vừa xấu , vừa gây cho ta cảm giác dễ sợ , khỏi phải nói cô gái đó cũng không rét mà run

- kh...ông có

- Nói ai ?_nó gần từng chữ nói

- Minh...không có thật mà.....hồi này...đi ngang qua phòng bơi thấy...thấy ..Nhi bị một đám ..con trai trêu ghẹo ...nên...nên mình mới đến tìm bạn
_cô gái đó nói lắp bắp như không thành lời

- Minh...mình có việc nên đi trước đây _nói đoạn cô gái đó nhân lúc nó đang suy nghĩ đã chạy đi

- Hừ giấu đầu hờ đuôi _nó nói , hừ lạnh một tiếng

Do tác dụng tạm thời của thuốc nó cũng cảm thấy đỡ đau đầu hơi và đặc biệt là rất buồn ngủ nhưng nó không cho phép mình ngủ ..... sờ soạn tìm chiếc điện thoại trên chiếc tủ cạnh giường , nó nhìn thấy một tờ giấy dc đặt dưới chiếc điện thoại của nó “ ra đến phòng bơi gặp tao, không may đừng trách....”_nội dung bức thư chỉ có vậy nhưng mang tính chất đe dọa

Thăm nghĩ nếu lần này nó không đi gặp bọn người nặc danh này thì chắc bọn họ sẽ kiếm chuyện vs nó nhiều hơn mà ...nhưng việc quan trọng bây giờ là nó cần nghỉ ngơi chứ không phải sự quấy nhiễu bởi một đám người không coi ai ra gì ..... với một người thông minh như nó , nó cũng biết chắc ai đang kiếm chuyện vs nó và biết dc chắc chắn bọn họ nhân lúc nó mệt mà ra tay ...đúng là bọn hèn hạ

~~~~t~~~~

Giờ ra về , nó cũng rất bình thản đi đến phòng dạy bơi của trường như không có chuyện gì. Đến nơi quả như nó nghĩ , có một đám tầm 6,7 đứa con gái đang đứng chờ sẵn nó ...theo sau là tầm khoảng 5 đứa con trai trông cũng rất to con và người dẫn đầu không ai khác chính là ả Thư và bên cạnh làLinh. Nó cũng không ngờ Linh lại đi theo nhóm của ả , đúng là toàn một lũ hèn hạ cả có lẽ bộ mặt thật của Linh là đây.... Cười lạnh

Đối với bọn người đang đứng trước mắt nó , với nụ cười lạnh mang đầy ý khinh bỉ của nó đã là sự nhục nhã của ả ... không nói không rằng gì ả phất tay đám con trai từ đằng sau hùng hổ bước lên xông đến chỗ nó. Với một người giỏi võ như nó thì việc đấu lại đám con trai này là chuyện nhỏ nhưng mà vs một người đang mệt thì có vẻ sẽ mất rất nhiều sức ...đang lo đánh mấy đứa con trai nó không chú ý đã bị ả đẩy xuống bể

ùm âm thanh vang vọng khắp phòng , sau đó là những tiếng cười mang nét chiến thắng nhưng vs cách chiến thắng này đúng là hèn nhát , biết không đấu lại được thì dùng mọi biện pháp , âm mưu để giành chiến thắng. vì đang mệt nên các giác quan của nó không dc nhạy là bị ả đẩy xuống nước. lúc này nso mới nhận ra bọn con trai chỉ là mồi nhử để ả hoàn thành kế hoạch hại nó mà thôi

Vì bị đẩy một cách bất ngờ xuống bể bơi nên hầu như người nó đều chìm xuống

-Để xem mày còn lên mặt vs ai con nhỏ xấu xí_ả nói rồi phất tay kêu lũ bạn đi về

Bể bơi của trường nó dc xây theo kiểu lòng chảo , ở giữa sâu còn xung quang thì nông. Nó lại không biết bơi nên trước tình huống này nso chỉ còn ách chới vơi , cố nhô đầu lên lấy không khí nhưng mọi thứ đều vô ích vì đây đang là chỗ sâu, từng đợt nước tạt vào khuôn mặt nó , tràn vào mũi , miệngnó rất khó chịunó gần như đã kiệt sức , không còn sức đâu để kêu cứu , để mặc cho mình chìm xuống sức chống cự của nó gần như đã hếtbỗng

*ùm*một âm thanh của một vật gì đó rơi xuống bể và hình như có ai đó đang bế nó lên bờ

- Cô có sao không?_hắn nói

Vâng chính là hắn , khi đi ngang qua khu này nhìn thấy có bóng người đang chới vơi trong dòng nước , biết chắc cô gái đó không biết bơi nên hắn ra tay cứu giúp nào ngờ.....

Ánh mắt của hắn dừng trên ngực của nó (t/g này anh này dễ xòm xóm ...ahili) không dời , vì sao ư ? vìtầm thê học sinh đeo trước ngực nó , hóa ra người hắn cứu là cô nàng xấu xí nhất lớp , bây giờ hắn mới biết vì những lọn tóc mà tím đã che đi khuôn mặt của nó

Nhẹ nhàng hất những lọn tóc qua một bên, một khuôn mặt xinh đẹp đập vào mắt hắn , khuôn mặt rất quen thuộc là...nó. hóa ra nó đã học cùng hắn rất lâu rồi mà hắn lại không biết , nó đã cải trang một cách tinh tế làm ai cũng nghĩ nó rất xấu nhưng sau khuôn mặt vs lớp cải trang đó là khuôn mặt tuyệt đẹp đến không tưởng

Có lẽ do ở dưới nước , tay nó không ngừng chới vơi nên lớp trang điểm đã bị nhòe đi và biến mất một cách dễ dàng và để lộ ra khuôn mặt xinh xắn của nó

*khụ khụ*ho khan vài tiếng , nó nói “cảm ơn” vì nước vào mắt rất cay nên hiện giờ nó vẫn chưa mở mắt xem ai đã cứu mình.

- Khoác áo vào đi tôi đưa em về_hắn nói rồi khoác chiếc áo khoác đen của mình cho nó. Giọng nói này rất quen , nghĩ đoạn nó mới nhìn người đã cứu

mình làlà ...hắn. nó cũng không nghĩ đến người cứu mình lại là hắn. hai người đều ướt như chuột lột nhưng nhìn hắn vẫn rất phong độ, vội đứng dậy nhưng chắc tại tinh thần nó chưa ổn định nên vừa đứng lên đã có triệu chứng muốn ngã may nhờ hắn đỡ nếu không lại lần nữa ngã xuống bể

- Đi thôi _nói đoạn hắn đội chiếc mũ cho nó rồi dìu nó đứng dậy.

Nó ngỡ hắn đội mũ cho nó nhằm che đi khuôn mặt xấu xí của nó để mọi người nhìn vào sẽ k cười chê hắn nhưng thực ra hắn không muốn ai nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp của nó

Chương này cứ nhàm nhàm sao ý, tay nghề viết văn của mình đang bị suy sụp nghiêm trọng huhu nên càng viết càng không hay T_T T_T T mình đang định cho diễn biến nó hay hơn nhưng nghĩ mãi nó không ra đc cái ý tưởng nào hết nên lấy luôn cái ý này ,,,,,,mọi người đừng ném đá thì ném chút chút thôi nhá !!!hi hi

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

“Tại sao Em lại dối tôi?”

“Tại sao em lại bước vào cuộc đời tôi , làm tôi yêu em như vậy?”

“Tại sao em lại làm như vậy?”

“Tại sao.....”

“Tại sao.....”

“Tại sao.....”

Hàng vạn , hàng nghìn câu hỏi “tại sao” mà hắn luôn nghĩ đến trong ngày hôm nay (tg: sao không phải hàng vạn câu hỏi vì sao đi cho nó hay....)

Hôm nay một ngày đĩnh mệnh của nó và cũng là ngày mà mọi thắc mắc của hắn đc giải đáp..... sau khi nói chuyện với nó khi nó nghỉ ngơi và chủ yếu là hắn nói còn nó nằm nghe và đáp gọn gòn mấy tiếng “tôi mệt anh có thể ra ngoài cho tôi nghỉ ngơi không?”....càng nghĩ hắn càng biết mình thật sự không về con người nó, một người luôn sống nội tâm và có quá nhiều tâm sự. Thoát khỏi những câu hỏi tại sao , hắn nhẹ nhàng bước vào phòng nó khẽ nói:

- Tôi sẽ xin phép cô cho em nghỉ ngày mai...bị bệnh cần đc nghỉ ngơi

- “.....”

- Ngủ ngon_Hắn nói

- Không cần đâu ...tôi vẫn đi học đc_nó nằm trên giường trần trọc mãi không ngủ đc chỉ nhắm hờ mắt và nó biết hắn cũng biết nó chưa ngủ nên mới nói chuyện này vs nó

- Xin lỗi...vì mọi chuyện_nó nói nhưng tất nhiên về cuối cùng nó nói rất nhỏ nhưng cũng để hắn nghe thấy , nó không muốn lừa dối hắn Vì sao ? ...vì`vô quýt dày cũng gắp móng tay nhọn” bí mật không thể giữ lâu như vậy huống hồ gì nó và hắn đều ở chung nhà nên sớm muộn hắn cũng biết

- không sao ...nghỉ ngơi sớm đi mai tôi đưa em đi _hắn nói rồi nhanh chóng về phòng

Không hiểu sao khi nghe lời xin lỗi của nó , lòng hắn chợt cảm thấy ấm áp nhưng cũng có phần chua xót

~~~~~tua nhanh~~~~~

Nhìn người con gái hôm qua xinh đẹp mà hôm nay chờ nên xấu xí một cách kinh khủng, một phần là do đánh phấn và một phần là do đôi mắt thâm quầng của nó, nhìn thôi mà hắn cũng suýt bị dọa mất hồn. Trên đường đi ,Không khí trong xe có phần gượng gạo , hắn lo lắng nhìn 2 vết thâm trên mặt nó mà hồi thâm

- Em không mệt chứ?

-Không

- Tại sao mắt lại thâm vậy ? _hắn vẫn hỏi thăm một cách tận tình
- Mắt ngủ
- Có cần nghỉ không ?
- Không

Đây có phải là người con gái tôi qua đã nói “xin lỗi”hắn không , sao hai người khác nhau vậy _hắn thầm nghĩ , hôm qua nó có phần cởi mở hơn còn hôm nay thì ...chắc chắc lại trở thành con người như trước rồi. nó cũng không nói gì nữa ngả người ra ghế mà nhắm mắt ngủ bù cho việc hôm qua thức khuya .... Phải nói là tối hôm qua nó không ngủ đc sau khi hắn về phòng nó cũng không hiểu tại sao mình lại nói những lời sến xúa như thế vs hắn (tg : sến cái đầu chị í có mỗi câu xin lỗi mà cũng làm quá lên. ....//nó :kệ người ta ,mình thích thì mình nghỉ thôi ////tg :chiuuzzz).. ..nằm mãi trên giường không ngủ đc nên nó quyết định mở laptop lên làm một việc quan trọng là .... Chơi game cũng đã lâu nó không chơi nên cũng muốn vào xem có gì thay đổi không. Con người ai cũng có ưu điểm , nhược điểm , sở thích , ...nó cũng không ngoại lệ . Ưu điểm thì nó không thiếu , sự yếu đuối chính là nhược điểm của nó vì vậy nó không cho phép mình yếu đuối trước mọi hoàn cảnh nào , ngấm trời mưa và chơi game cũng là sở thích tiêu biểu của nó ...cái sở thích này cũng rất ít người biết đến và cũng chính vì chơi game nên dẫn đến thiếu ngủ và cuối cùng để lại hậu quả là hai con mắt thâm quầng

P/S ....sorry m.nha dạo này mình bận ôn thi nên up chương muộn và thiếu , mọi người thông cảm cho hoàn cảnh học ngày học đêm học cày học cấy ....của tác giả nên mọi người thông cảm cho "I'm sorry:

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51

- Anh Phong ....
- Sao hôm nay đến muộn vậy?_hắn vừa đến lớp đã bị à Thư kéo lại hỏi
- .....”thật tức chết đi mà .....”_hắn thầm nghĩ
- Phía hắn còn vậy thì chắc phía Tuấn cũng không kém là bao và quả như dự đoán. ....
- Anh ...
- Anh ...
- Anh...._một tiếng cũng anh hai tiếng cũng anh có khi mọi người còn tưởng Tuấn tên là Anh rồi đấy chứ
- ~~~~!!!!~~~~
- Chuyện đó nên xử lý như thế nào , bà đã trì hoãn kế hoạch lâu như vậy , có chuyện gì xảy ra sao?_Nhỏ Nhi nói
- Có trò gì vui vậy , nói tôi nghe coi_Jim bên cạnh cũng chen mồm vào
- Chuyện gì đã xảy ra vậy ?_nhỏ Nhi bỏ mặc lời nói của Jim vẫn quay sang nhìn nó hỏi
- Không ...chuyện đó cứ hoãn lại một thời gian đã _nó nói
- Nhưng...
- Để tiện cho việc điều tra_nói cắt ngay lời định nói của nhỏ
- Chuyện gì vậy???_Jim ngồi bên cạnh nghe như vịt nghe sấm không hiểu một cái gì cả
- Lên lớp thôi_nói đoạn nó đi thẳng lên lớp để lại 2 đứa đang ngu ngơ phía sau

Chuyện gì đã xảy ra vs nó , điều này làm nhỏ Nhi rất hiếu kì nha !. một người như nó vs bất kì vấn đề nào cũng sẽ xử lý rất nhanh gọn vậy mà kế hoạch này đc nó thực hiện từ khi bước vào ngôi trường này đến nay vẫn chưa thực hiện xong ..điều đó càng làm nhỏ thấy thắc mắc ...phải chăng nó đang gặp chuyện gì không thể thực hiện đc kế hoạch này chăng ???

“mình chắc chắn phải tìm ra điều bí mật đó”_qua những suy nghĩ tài tình cùng những lí luận sắc bén cuối cùng nhỏ cũng đưa ra kết luận cho mình và rồi...

- Còn đứng ở đây làm gì , không lên lớp à ?_Jim nói vọng lại phía nhỏ đứng , vì lo nghĩ và lí luận nên nhỏ đã đi bỏ lại sau đến khi nghe tiếng Jim nói thì nhỏ mới nhận ra một điều quá phũ là mình ...bị bỏ rơi.

- Đợi với _nhỏ ý ới gọi theo Jim

“ sao cuộc đời lại phũ như vậy chứ ??”_nhỏ trầm oán trách

Nó vừa vào lớp hần đã để ý đến làm cho “ai đó” bị bơ một cách phũ phàng dù tức nhưng cũng không thể làm gì đc. Ánh mắt hần nhìn nó chăm chăm làm nó cảm thấy rất mất tự nhiên, nó không thích người khác nhìn mình như vậy. hầu như cả buổi học hần đều nhìn nó không thôi

* reng , reng* tiếng chuông báo hiệu tiết học kết thúc cũng là lúc phải đi về , cả buổi sáng nay nó không hề ra khỏi chỗ chỉ gục mặt xuống bàn để tìm kiếm cho mình một giấc ngủ bù nhưng đều không thành khi ánh mắt của hần cứ dán chặt lên người nó, còn hai đứa bạn thì cứ chỉ chóc vs nhau hết buổi sáng. Cát gọn sách vở vào cặp, nó từ từ đi ra khỏi lớp

Tàn bộ trên vĩa hè dưới những hàng cây xanh rợp bóng, thi thoảng lại có chiếc lá vàng tung bay trong gió ...có thể nói đây chính là cảnh đẹp của mùa thu. Kéo lại chiếc mũ lưỡi chai che kín khuôn mặt nó vẫn từ từ bước đi trên con đường đầy nắng , gió và cây ...có lẽ như vậy làm lòng nó cảm thấy bình yên hơn.

két tiếng thắng xe vang lên

- Sao em không đợi tôi? _hần ngồi trong xe nói

- Lên đi chúng ta cùng về

- Tôi muốn đi bộ anh về trước đi .....

Nó đoạn nó vẫn theo lịch trình cũ đi về phía trước dưới vòm lá mát của cây cối. cũng không quan tâm mọi vật ra sao , hần đã về hay chưa mà nó vẫn cứ đi

- Em đi nhanh vậy _một giọng nói trầm ấm truyền từ phía sau lưng nó và theo phản xạ nó sẽ quay đầu lại, thân ảnh cao lớn của người đứng sau nó hiện lên rất rõ

- Tôi đi cùng em _nói đoạn hần đi theo sau nó nói chính xác hơn là hai người đi ngang hàng nhau , chiếc bóng trải dài trên con đường đầy lá vàng cùng những con người hồn nhiên náo nhiệt đã tạo nên một khung cảnh rất đẹp

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52

- Chuyện đó tôi nhớ câu đến đâu rồi ? _giọng nói trầm ồm của hần vọng từ điện thoại vào tai Tuấn

- Có điều tra đc gì không ? _hần nói

- Cứ từ từ đã , mọi thứ tôi điều tra đc đều đã gửi qua cho cậu rồi mà ?_Tuấn hỏi vặn lại

- Không có gì mới?

- Đúng vậy , tôi chỉ có thể điều tra như vậy thôi , cô ta giấu thân phận quá kĩ ...mọi thông tin về cô ta đều bị chặn một cách cẩn thận

-....._im lặng có vẻ đầu dây bên kia đang suy nghĩ gì đó nên Tuấn lại hỏi

- Cậu cần chúng để làm gì ?

- Cậu hãy điều tra cho tôi về Trần Minh Phú,, tôi cần kết quả nhanh nhất có thể _nói đoạn hần cúp máy không để Tuấn ú ớ thêm câu nào nữa

Tuấn vẫn đang thắc mắc tại sao hần lại lo chuyện của bang chủ bang angel là gì chứ? Tại sao lại điều tra Trần Minh Phú làm gì chứ, chuyện liên quan tới tài chính hần cũng có hứng thú mấy đâu sao lại điều tra làm gì chứ...? Hàng loạt câu hỏi đc Tuấn hình thành ra nhưng lại không hề có một câu trả lời nhất

định. Đang ngồi thờ thẩn với những câu hỏi thì chiếc điện thoại rung lên báo có tin nhắn

“Điều tra tất cả những gì có liên quan đến ông ta”_ một dòng tin nhắn hiển thị lên

“đc rồi”_ Tuấn nhấn lại

Lúc sau chiếc điện thoại lại hiển thị một dòng tin nhắn nhưng không phải của hắn mà là của Linh và sau đó là cuộc điện thoại

- Hôm nay anh có rảnh không ?_ vừa bắt máy giọng nói của Linh đã vọng tới
- Anh có việc cần giải quyết, sao không ?_ Tuấn hỏi
- Em chỉ muốn cùng anh đi chơi thôi, nếu anh bận thì thôi vậy |_ Linh nói giọng buồn hết sức có thể
- Nhưng em rất buồn_ Linh nói

Thở dài, cuối cùng thì Tuấn cũng phải chấp nhận cuộc hẹn không mời mà tới thực sự Tuấn không muốn làm Linh buồn

- Đc rồi, anh sẽ đến đón em
- Thật sao ?
- Ừ

Cúp điện thoại tự nhủ rằng sẽ coi như chuyến đi chơi là để giải khuây cho mình. Phải nói là hôm nay điện thoại của Tuấn rất đắt hàng à nha, khề tí lại có người gọi đến

~~~~~!!!~~~~~

- Chúng ta đi dạo đi, em muốn đc hít thở không khí trong lành_nói đoạn Linh đi về phía bờ hồ, những lúc như vậy cô mới cảm thấy bình yên, không phải sống trong sự ép buộc quá đáng, không phải dùng mọi thủ đoạn vô si.

Nhịp nhàng bước bên cạnh cô gái thấp hơn mình hắn một cái đầu, đi bên cạnh cô Tuấn không hề có một cảm giác gì gọi là vui mừng, Tuấn biết thực sự mình chỉ đang thực hiện sự ép buộc của cha mẹ mà thôi, điều đó càng làm Tuấn cảm thấy khó chịu. Hai người đi bên nhau mà không nói một lời nào cả. tiếng chuông điện thoại của Linh đã phá vỡ không gian yên lặng đó, lặng lẽ nhìn tên hiển thị trên điện thoại, cái tên đó càng làm lòng cô lặng xuống... là mẹ cô gọi

- Em phải đi nghe điện thoại đã_ Linh nói rồi đi đến gốc cây cách đó khá xa mới nghe điện thoại
- Con biết rồi, con đang cố tiếp cận...
- Mẹ yên tâm, con sẽ kiếm đc nhiều tiền từ bên nhà anh Tuấn...
- Vâng, bên nhà họ vẫn nghĩ con bị bệnh nên không đề phòng gì cả, vẫn để anh Tuấn thực hiện ước mong của con....
- Sẽ sớm thôi, gia đình mình sẽ xây dựng lạ công ty, mẹ yên tâm đi con sẽ hoàn thành tốt kế hoạch

Nói xong Linh vội cắt điện thoại để quay lại chỗ đợi nhưng và quay đầu lại một thân hình cao lớn đứng phía sau cô làm cô giật mình

- Anh...
-_ gương mặt Tuấn thoáng tối sầm lại, hóa ra Linh tiếp cận hắn chỉ để lấy tiền từ gia đình hắn thôi sao
- Em xin lỗi
- Anh cần một lời giải thích
- Em...Em..thực sự không muốn vậy nhưng...nhưng...gia đình em xảy ra chuyện

Em xin lỗi

- Vì để có thể lấy tiền từ gia đình anh mà em bất chấp mọi thủ đoạn kể cả về tình yêu của mình ?_ Tuấn tức giận nói
- Không phải, em thực sự không muốn vậy nhưng công ty của ba em đang thiếu nợ người ta nên em....nhưng em thực sự rất thích anh, điều đó không phải là giả dối

Tuấn trầm mặc một lúc rồi nói

- Em có biết yêu và thích một người là thế nào không?
- Em biết anh không thích , và anh cũng đã có người mình thích nhưng tình cảm của em dành cho anh là thật
- còn về chuyện gia đình em , em thực sự không muốn lừa dối mọi người _nói đến đây giọng Linh chợt trầm xuống
- Chuyện về gia đình em anh có thể lo liệu , nhưng xin em đừng thích anh nữa , anh cũng chỉ coi em như em gái mình mà thôi
- Em biết , em cũng chán cảnh sống như vậy lắm rồi , anh có thể bỏ qua cho em chứ ? _Linh hỏi

Đúng vậy Linh một cô gái cũng không có gì đặc biệt và hơn nữa còn là đàn em của ả Thư nhưng dưới ngòi bút miêu tả nhân vật một cách rất chi là dỏ của tác giả thì cô đã lột xác thành một nhân vật khác , một cô gái vs nhiều âm mưu thủ đoạn nhưng đó không phải tính cách của cô

~~~~!!!!~~~~!!!!~~~~

Tác giả thực sự không phải là người viết văn giỏi nên nhiều chi tiết bộc lộ cảm xúc của nhân vật đc tác giả miêu tả và cảm nhận một cách rất chi là dỏ vì vậy nếu không hay , không giàu tình cảm thì mọi người bỏ qua cho ..hi hi *gãi đầu , cười ngược*

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53

Cuộc sống vẫn cứ tiếp diễn theo một quỹ đạo đã được định sẵn mà không ai có thể thay đổi được ..... chính vì thế mà sau khi Linh đi Mi thì việc lập đi lập lại mà không ai có thể hiểu được lý do tại sao hai bọn họ luôn. . .

- Tránh ...tránh ra
- Sao tôi phải tránh chứ , chỗ ngồi của tôi mà
- Nhưng anh chiếm sang chỗ tôi rồi
- Chỗ này có ghi tên cô à?
- Anh ...

Đúng đây là đoạn đối thoại của cặp oan gia ngõ hẹp , động tý là cãi nhau như mọi người đã biết không ai chính là Nhi-Tuấn

-Hai người có thể yên tĩnh cho tôi nghỉ chút không _Jim gọi với từ bàn dưới lên nhắc nhở mà cũng thầm nghĩ “khi không tự dưng cô chuyển Nhi về chỗ cũ làm gì chứ ??? hừ hừ “ cũng chính vì cô chuyển Nhi về chỗ cũ nên hội bà tám của họ bị tan rã . Nói đoạn Jim gục mặt xuống bàn ngủ

- Sao dạo này không thấy bạn thân của anh đâu hết thế ? _Nhỏ Nhi ngửa miệng hỏi Tuấn
- Cô quan tâm đến hần _nghe đc câu hỏi của Nhi về hần , sắc mặt Tuấn không thể nào đen hơn nữa đc mà nói
- Thì sao ....
- Cô ...
- Đúng đây , sao mấy hôm nay không thấy cái bạn tên Phong gì gì đấy đi học vậy _Jim dưới vì không thể kiểm soát tò mò của mình đc nên cũng tham gia buồn chuyện mặc dù cách xa nhau
- Tôi không biết _Tuấn lạnh lùng nói vs vẻ mặt rất chi là khó chịu
- kì lạ thật , Jim bạn có biết sao dạo này Vy nghỉ nhiều thế không? _Nhỏ quay xuống nói vs Jim bỏ mặc cái người mặt đen như đất nòi kia một xó
- Chịu thôi ... _Jim lắc đầu bó tay nói
- Mấy hôm nay hai người bọn họ đều nghỉ cùng nhau , không biết sao họ nghỉ thế nhỉ _Nhi vẫn thắc mắc nói

- Hay hai người bọn họ có việc thì nghỉ thôi _Tuấn chêm thêm câu vào
- Hình như hai người bọn họ có quan hệ sao ý , dạo này tôi thấy ban thân của anh rất chú ý đến bạn tôi _Jim
- Chịu thôi... _Tuấn nói
- “câu này nghe quen quen” _Jim nghĩ
- Khi nào Vy đi học thì hỏi sau vậy ? _NhỏNhi nói
- Sao không gọi điện thoại hỏi đây ? _Jim thắc mắc
- Ngoài vùng phủ sóng
- Phong cũng vậy tôi gọi cũng không đc
- chắc chắn là hai người bọn họ có gì đó đang giấu bọn mình _cuối cùng sau một hồi bàn luận về vấn đề vô cùng bà tám thì ba người bọn họ đã đưa ra một kết luận vô cùng sắc bén
- Vậy thì chúng ta phải tìm ra đáp án cho vấn đề trên chứ ? _Nhi nói về rất hào hứng
- Đúng vậy _Jim hưởng ứng
- Như vậy là không tôn trọng người khác _Tuấn lên tiếng
- Đúng , nhưng trên mặt anh ghi rõ muốn tìm đáp án kìa _Nhi nói
- Có sao ?? _Tuấn ngu ngơ sờ tay lên mặt mới biết mình bị chơi một vỏ đầu lòng , quay lại liếc nhìn người bên cạnh đang lấy tay che miệng để cố kìm nén tiếng cười người còn lại thì ngu ngơ không hiểu gì ....có thể sẽ có một kế hoạch hoàn hảo mà ba người họ hợp sức lại moi đáp án chính xác từ tay những nhân vật chính trong chuyện ***** |||| điều này tg cũng không biết nữa , mấy anh chị này giấu linh lắm ha|||

~~~~~!!!!~~~~~

Hu hu có ai cứu tg vs ...người ta thì “em bơi dưới biển vàng “ còn mình thì em bơi giữa biển đê “huhuhu kiểm tra liên miên mà cuối tuần này và giữa tuần sau tg thì hai kì thi quan trọng , chắc OUT quá !!!! và cũng mong mọi người thông cảm về tiến độ chậm chạp của tg

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54

Ta đa , tác giả đã trở lại và ăn hại hơn xưa ...hà hà

~~~~~#####~~~~~

Buổi chiều ánh hoàng hôn chiếu xuống bãi biển , tạo nên một cảnh sắc thật tuyệt vời. màu đỏ của ánh hoàng hôn , màu xanh của nước biển cùng vs màu vàng của cát lại càng cho ta cảm thấy vô cùng ấm áp. Đi dạo quanh bờ biển, nó cảm thấy lòng mình dịu bớt đi phần nào, ngồi bệt xuống nền cát vàng , gió nhẹ rít qua bên tai khiến vài sợi tóc bay trong gió, mùi của biển cả cho ta một cảm giác bình yên vô cùng

- Sao vậy ? _hắn ngồi xuống bên cạnh nó hỏi
- Hoàng hôn đẹp đúng chứ ? _hắn nói
- Ừm

Không gian trở nên im lặng , không ai nói gì và cũng không biết nên nói gì cho hợp vs tình hình hiện giờ. Họ thực sự không có ý định đi biển những một tuần liền đâu , đây cũng là bị ép do mấy vị phụ huynh bắt nhưng họ không hề cảm thấy tức giận mà cũng phải thôi có quá nhiều chuyện đã xảy ra hai người họ cần phải nghỉ ngơi chứ? Hắn nhìn nó hồi lâu rồi nằm xuống nền cát vàng , nhắm hờ mắt đón những làn gió mát ....

- Tôi ích kỉ vậy sao? _nó nói

- Hử
  - Tôi thực sự không lo cho cảm nhận của người khác sao?
  - Đừng nghĩ nhiều như vậy chứ? _hắn nói
  - ....
  - Chuyện đã qua đừng nghĩ nhiều làm gì , hãy sống thật vs thực tại đừng để lòng thù hận lấn áp lý trí _hắn cười nhìn nó nói
- Nó quay lại nhìn hắn , ở bên hắn nó cảm thấy ấm áp hơn bao giờ hết...phải chăng nó đã phải lòng hắn
- Chuyện trước kia hãy để cho nó qua đi , đừng mắc sai lầm khiến người khác cũng phải chịu nỗi đau như em nữa _hắn nói
  - Tôi thực sự cũng hiểu đc nỗi đau của em ...hãy tin tôi đừng để lòng thù hận lấn áp đi lý trí của mình _hắn đưa ra lời khuyên
  - Tôi..
  - Không cần ép bản thân mình quá đáng sẽ gây nhiều áp lực lớn , hãy sống thực vs bản thân _hắn nhìn nó nói
  - Tôi...
  - Không sao , hôm nay chắc em nghĩ tôi lắm chuyện nhưng nhìn em như vậy tôi cảm thấy .... Tôi cũng không biết mình bị sao nữa nhìn em có vẻ tốt hơn tôi cũng thấy vui hơn _hắn ngẩng mặt lên nhìn nó cười

Nghe đc những lời nói của hắn nó cảm thấy tim mình như lỡ nhịp , nó không tự chủ đc mà nhào đến ôm lấy hắn trong sự ngạc nhiên của hắn. Hắn vô cùng ngạc nhiên khi nó chủ động ôm hắn ,đây có phải là tình cảm của họ đã tiến gần đến nhau không ?

Hôm nay ba nó đã đến và đưa ra nhiều lời khuyên chân thành để nó có thể bỏ cái kế hoạch gọi là trả thù để tránh gây ra nhiều rắc rối và cũng có thể cái kế hoạch đấy sẽ gây nên nhiều phiền phức cho tình cảm của đứa con gái ruột và đứa con rể của mình. Ông thực sự muốn nhìn đứa con gái của mình sống hạnh phúc không phải lo nghĩ nhiều muốn con gái mình trưởng thành hơn trong thứ gọi là “tình cảm”

- Ừm cảm ơn anh , tôi cảm thấy khá hơn nhiều rồi
- Vậy ...
- Tôi không thể bỏ kế hoạch đc , nhưng nếu không trả thù đc thì tôi sẽ làm cho ông ta phải chịu tội trước pháp luật
- Hôm nay cảm ơn anh rất nhiều _nó cười nhìn hắn và cũng không để hắn nói thêm một câu nào đã chạy về khu nghỉ dưỡng đã thuê từ trước

~~~~~trong khi đó~~~~~

- Ai da da , tôi đã dò hỏi rồi , nghe nói bà Vy bà đi du lịch _Jim nói vs nhỏ Nhi
 - Biết sao đc , chắc công việc nhiều quá nên Vy đi nghỉ dưỡng đó mà
 - Thế ai nói phải tìm cho ra đáp án về mối quan hệ của họ nhi ?
 - Tôi , sao không ? _Nhi nhanh nhẩu đáp
 - Không ..._Tuấn thờ ơ đáp như đúng rồi (||| Tuấn : thì đúng chứ có sai đâu con tg kia....|||tg: hi hi...)
- Tuấn và Nhi nhìn nhau vs ánh mắt ...đến nỗi con muỗi bay qua cũng phải chết cháy
- Thôi , thôi hai người...
 - Không liên quan đến cậu _cả hai cùng đồng thanh nói và cũng đồng thời nhìn nhau vs ánh mắt có thể chết bất cứ con muỗi nào bay qua

Còn về phần Jim thì sau khi bị nói như vậy , cô cảm thấy vô cùng oan ức khi mình chỉ muốn giảng hòa thôi mà ai ngờ lại chuốc họa vào thân

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55

----##----

- Bà đi đâu một tuần nay vậy ? _nhỏ Nhi nói

- ...

- Đúng đó, lại còn không nghe máy chứ _Jim

- ...

- Biết tôi lo lắng như thế nào không ? _nhỏ Nhi

- ...

- Phải đó? _Jim

- ...

...bla...bla

Vừa bước vào lớp sau nhiều ngày nghỉ học giờ nó đã trở thành tâm điểm chú ý của mọi người trong lớp . Ai bảo vừa bước vào lớp đã bị Nhi và Jim chạy ra như bắt đc vàng kéo về chỗ tra hỏi, tại sao khi nhìn nhỏ Nhi cùng Jim lo lắng cho mình nó lại cảm thấy ấm áp như vậy?

“Hãy sống thực với thực tại đừng để sự trả thù lấn áp lý trí...”_câu nói của hấn lại vang vọng trong lòng nó

Đúng, nó không nên ép đặt bản thân quá đáng và cũng không phải che giấu mọi cảm xúc của mình nữa. Nhìn Nhi và Jim và nghĩ lại câu nói của hấn nó không tự chủ đc mà ôm chầm lấy hai người như người thân lâu ngày không gặp nhau vậy (vốn dĩ là vậy mà)

Hai người bạn họ vô cùng ngạc nhiên nhưng cũng rất vui mừng

- Từ sau không đc thể nhớ chưa , đi đâu cũng phải báo một tiếng cho bố mẹ còn biết nữa _nhỏ Nhi nói

- Đúng vậy ,từ sau không đc tắt điện thoại nhé , biết bố mẹ lo cho con lắm không _Jim nói

- Hai người_nó

- Hai người vừa nói ai bố ai mẹ vậy hả ? _một tiếng nói truyền phía sau lưng nhỏ Nhi cùng Jim ...có vẻ sẽ có một điều gì đó sẽ xảy ra tiếp theo. Và theo bản năng Nhi cùng Jim cùng nhau quay lại xem tiếng nói của ai còn về phần thi.đang dựa tường xem kịch hay

- Tôi là mẹ Jim là bố , sao không ? _sau khi nhìn rõ vẻ mặt như tạc tượng và có mắt vạch đen trên mặt của “ai đó” mà nhỏ Nhi lại muốn trêu đùa một chút nhưng ai ngờ lại...”gây ông đập lưng ông”

- Hai người lớn thế mà còn chơi cái trò trẻ con ...haha

- Ai bảo trẻ con _Nhỏ Nhi tức giận nói

- Tôi

- Chúng tôi sẽ kết hôn , phải không Jim

- Hà _bây giờ đến lượt Jim bất ngờ nhưng “đau , có cần véo người ta như thế không ?”_Jim nghĩ thầm

- Phải

- Hai người ..._Tuấn tức giận nói

- Sao không _Nhi cũng không hiểu sao Tuấn lại tức giận như vậy , đây chỉ là một lời nói đùa thôi mà . Tuấn khi nghe đc tin đây thì của người như có hàng ngàn mũi dao đâm vào , rất đau ...Nhi thì nghĩ đây là lời nói đùa vô hại nhưng đối vs Tuấn thì đây là lời nói như sát muối vào tâm hồn nhỏ bé của mình (Tuấn: nói cho cẩn thận chứ, cái gì mà nhỏ vs chả bé người ta có tâm hồn to lớn như thế này mà ...ăn vs chả nói....??tg: hết giờ tự kỉ lần tự sướng rồi anh ơi!!!)

~~~~!!!~~~~

- Bọn họ sao vậy ? _hấn đứng cạnh nó hỏi

- Mỗi tình tay ba
- À...
- Cảm ơn
- Chuyện ...._ chưa nói hết câu hấn đã thấy nó đi rồi , đúng thật là tính cách vẫn không thay đổi là vậy

Buổi học vẫn cứ diễn ra như thường ngày : nó vẫn sẽ gục xuống bàn ngủ , Jim thì đọc sách chăm chú nhưng thực sự là đọc truyện , hấn thì chắc chắn sẽ bị làm phiền bởi ả Thư và đúng như vậy ...còn về phần Nhi và Tuấn có vẻ yên tĩnh hơn mọi khi không cãi nhau , không nói chuyện thậm chí nhìn mặt nhau cũng không trông họ cứ như cặp tình nhân đang hôn dỗi nhau vậy và cũng chính vì như vậy mà Nhi cảm thấy bồn chồn có , lo lắng có, cũng rất sợ Tuấn giận mình .Hai người bọn họ gần nhau thì cãi nhau mà cãi nhau lại càng làm cho tình cảm của bọn họ bền chặt hơn nhưng có vẻ như Tuấn rất giận về lời nói của Nhi “chúng tôi sẽ kết hôn”...” chúng tôi sẽ kết hôn”...”chúng tôi sẽ kết hôn”..."chúng tôi sẽ kết hôn"... điều này càng làm cho Tuấn thất vọng hơn . Phải chăng Nhi vẫn chưa hiểu đc tình cảm của Tuấn đối vs mình chẳng???

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55

----##----

- Bà đi đâu một tuần nay vậy ? _nhỏ Nhi nói

- ....

- Đúng đó, lại còn không nghe máy chứ _Jim

- ....

- Biết tôi lo lắng như thế nào không ? _nhỏ Nhi

- ...

- Phải đó? _Jim

- ....

...bla...bla

Vừa bước vào lớp sau nhiều ngày nghỉ học giờ nó đã trở thành tâm điểm chú ý của mọi người trong lớp . Ai bảo vừa bước vào lớp đã bị Nhi và Jim chạy ra như bắt đc vàng kéo về chỗ tra hỏi, tại sao khi nhìn nhỏ Nhi cùng Jim lo lắng cho mình nó lại cảm thấy ấm áp như vậy?

“Hãy sống thực với thực tại đừng để sự trả thù lấn áp lý trí...” _câu nói của hấn lại vang vọng trong lòng nó

Đúng, nó không nên ép đặt bản thân quá đáng và cũng không phải che giấu mọi cảm xúc của mình nữa. Nhìn Nhi và Jim và nghĩ lại câu nói của hấn nó không tự chủ đc mà ôm chầm lấy hai người như người thân lâu ngày không gặp nhau vậy (vốn dĩ là vậy mà)

Hai người bọn họ vô cùng ngạc nhiên nhưng cũng rất vui mừng

- Từ sau không đc thế nhớ chưa , đi đâu cũng phải báo một tiếng cho bố mẹ còn biết nữa _nhỏ Nhi nói

- Đúng vậy ,từ sau không đc tắt điện thoại nhé , biết bố mẹ lo cho con lắm không _Jim nói

- Hai người ...._nó

- Hai người vừa nói ai bố ai mẹ vậy hả ? _một tiếng nói truyền phía sau lưng nhỏ Nhi cùng Jim ...có vẻ sẽ có một điều gì đó sẽ xảy ra tiếp theo. Và theo bản năng Nhi cùng Jim cùng nhau quay lại xem tiếng nói của ai còn về phần thì. ....đang dựa tường xem kịch hay

- Tôi là mẹ Jim là bố , sao không ? _sau khi nhìn rõ vẻ mặt như tạc tượng và có mắt vạch đen trên mặt của “ai đó” mà nhỏ Nhi lại muốn trêu đùa một chút nhưng ai ngờ lại. ....”gây ông đập lưng ông”

- Hai người lớn thế mà còn chơi cái trò trẻ con ...haha
- Ai bảo trẻ con _Nhỏ Nhi tức giận nói
- Tôi
- Chúng tôi sẽ kết hôn , phải không Jim
- Hà _bây giờ đến lượt Jim bắt ngờ nhưng “đau , có cần véo người ta như thế không ?”_Jim nghĩ thầm
- Phải
- Hai người ..._Tuấn tức giận nói
- Sao không_Nhi cũng không hiểu sao Tuấn lại tức giận như vậy , đây chỉ là một lời nói đùa thôi mà .Tuấn khi nghe đc tin đấy thì của người như có hàng ngàn mũi dao đâm vào , rất đau ...Nhi thì nghĩ đây là lời nói đùa vô hại nhưng đối vs Tuấn thì đây là lời nói như sát muối vào tâm hồn nhỏ bé của mình (Tuấn: nói cho cẩn thận chứ, cái gì mà nhỏ vs chả bé người ta có tâm hồn to lớn như thế này mà ...ăn vs chả nói....??tg: hết giờ tự kỉ lẫn tự sướng rồi anh oi!!!)

~~~~!!!~~~~

- Bọn họ sao vậy ?_hắn đứng cạnh nó hỏi
- Mỗi tình tay ba
- À...
- Cảm ơn
- Chuyện_chưa nói hết câu hắn đã thấy nó đi rồi , đúng thật là tính cách vẫn không thay đổi là vậy

Buổi học vẫn cứ diễn ra như thường ngày : nó vẫn sẽ gục xuống bàn ngủ , Jim thì đọc sách chăm chú nhưng thực sự là đọc truyện , hắn thì chắc chắn sẽ bị làm phiền bởi ả Thư và đúng như vậy ...còn về phần Nhi và Tuấn có vẻ yên tĩnh hơn mọi khi không cãi nhau , không nói chuyện thậm chí nhìn mặt nhau cũng không trông họ cứ như cặp tình nhân đang hôn dỗi nhau vậy và cũng chính vì như vậy mà Nhi cảm thấy bồn chồn có , lo lắng có, cũng rất sợ Tuấn giận mình .Hai người bọn họ gần nhau thì cãi nhau mà cãi nhau lại càng làm cho tình cảm của bọn họ bền chặt hơn nhưng có vẻ như Tuấn rất giận về lời nói của Nhi “chúng tôi sẽ kết hôn”...” chúng tôi sẽ kết hôn”...”chúng tôi sẽ kết hôn”...”chúng tôi sẽ kết hôn"... điều này càng làm cho Tuấn thất vọng hơn . Phải chăng Nhi vẫn chưa hiểu đc tình cảm của Tuấn đối vs mình chăng???

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

Hậu quả của cuộc cãi nhau không rõ mục đích đã làm cho Tuấn cảm thấy họ như người xa lạ : không nói chuyện , không chọc ghẹo , không trêu đùa cái sự xa lạ đó càng làm Tuấn cảm thấy thất vọng hơn nhiều.

Còn về phần Nhi do lòng tự tôn và cùng vs suy nghĩ “chỉ là một lời nói đùa thôi chứ có làm hại ai đâu” mà không nói chuyện vs Tuấn. Ngoài mặt là vậy nhưng trong lòng đã có sự lo lắng nào đó vẫn còn le lói trong tim , Nhi không muốn tình bạn của họ bị phá vỡ nhưng lòng tự trọng của con gái quá cao đã không cho phép mình lên tiếng trước

Jim ...Jim người vô tội (theo cách nào đó) khi không lại bị kéo vào vấn đề vô cùng ..vô cùng phức tạp này của họ mà cảm thấy áy náy. Biết trước chuyện này xảy ra thì cô không nên hùa theo Nhi mà trêu ghẹo người không nên trêu ghẹo và cũng nhờ đó mà cô hiểu đc phần nào tình cảm của Tuấn dành cho Nhi , tình cảm đó không chỉ là tình cảm bạn bè bình thường mà đã trở thành tình cảm đặc biệt mà hai người bọn họ không hề biết đến

Tình hiện hiện tại Hai người Tuấn và Nhi không nói chuyện , liên lạc gì vs nhau trong suốt gần 2 tuần nay điều này làm cho cả bọn có vẻ như lo lắng và đặc biệt hơn là Nhi

~~~~!!!!~~~~

- Tôi có thể nói chuyện vs cậu hay không ?_Jim

- .....

- Đây, đc k đừng ích kỉ vậy chứ chỉ là một buổi nói chuyện thôi mà

- Chuyện gì ? _ Tuấn

- Gặp nhau rồi nói, tôi đang đứng dưới nhà cậu nè mau mở cửa đi chứ ? _ Jim gào lên nói

Tuấn nhìn về phía cổng, đứng có dáng người đang đứng ở dưới Tuấn thầm nghĩ “phải chăng cậu ta không phải con trai không ?”_ mọi hành động lời nói rất giống con trai nhưng tính cách thì đặc biệt có vấn đề : hay nổi nóng, hay nghĩ ra mấy trò không giống con trai (theo cách nghĩ riêng của Tuấn đó mọi người, anh còn nghĩ sâu xa hơn nhiều đó : chẳng hạn Jim bị đồng tính, giới tính không rõ ràng, và còn có kiểu lưỡng tính /// ý chỉ chị Jim vừa thích nam vừa thích nữ đấy ạ ///). Trong những ngày nghỉ học Tuấn cũng không khá khẩm hơn là bao....

* cách, cách ... *

- Cậu ...

//chết sững//

- HẢ _ Tuấn ngạc nhiên hét lên

- Có gì sao?

- Cậu ... cậu ... _ Tuấn vừa nói vừa chỉ tay về phía Jim một cách ngạc nhiên không chấp nhận đc

Hôm nay đặc biệt Jim muốn đến để nói rõ mọi chuyện cho Tuấn biết để tình cảm của Tuấn và Nhi không bị liên lụy gì cả và để dễ thuyết phục hơn Jim quyết định phá lệ mà mặc quần áo nữ tính hơn kiểu là : áo sơ mi trắng đóng âu cùng chiếc quần short jean, tóc cũng đc làm theo kiểu nữ tính hơn. Jim như lột xác hoàn toàn khỏi bộ đồng phục nam cứng ngắt

- không mời tôi vào nhà sao ? . tôi muốn nói chuyện đàng hoàng vs cậu _ Jim

- À ..ừ

@@@

Và cứ thế cuộc nói chuyện của họ đc diễn ra trong sự ngạc nhiên của Tuấn và cuộc nói chuyện đc gói gọn trong các nội dung sau :

Thứ nhất : Tuấn đã biết sự thật là Jim là con gái và cái suy nghĩ về con người Jim nào là gay, nào là lưỡng tính cũng đã bị Tuấn dẹp khỏi đầu /// Đây không phải vấn đề quan trọng//

Thứ hai : Chuyện Jim là con gái trong nhóm đây mọi người đều biết hết đặc biệt à Phong nhưng vs tư cách là một người bạn thân lâu năm mà vấn đề quan trọng này Phong k nói cho Tuấn biết mà làm Tuấn nhiều đêm mất ngủ // anh Phong ms biết hồi sáng //

Thứ ba: Chuyện Jim và Nhi kết hôn k phải thật, đó chỉ là do nhất thời Nhi nói vậy. Tuấn cảm thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều và Jim đã khẳng định mình chắc chắn không lấy Nhi vì chị đã có người trong lòng, chị chắc chắn mình cũng không phải loại người lưỡng tính hay như những gì Tuấn tưởng tượng ra

Thứ tư : Jim cũng đã nói những suy nghĩ của mình về tình cảm của hai người Tuấn và Nhi cũng đã nói Nhi cũng có tình cảm vs Tuấn. Tuy không phải do chính nhờ Nhi nói nhưng điều đó cũng làm cho Tuấn cảm thấy phần khởi phần nào

Thứ năm : niềm vui xèo của Tuấn // Jim đã hỏi tội vì sao nghỉ học nhiều, làm ảnh hưởng đến thành tích của lớp (Jim là lớp phó học tập nên việc nghỉ học nhiều đó sẽ được Jim cân nhắc).....

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57

Vâng và rồi sau mọi cố gắng và sự giúp đỡ của mọi người cuối cùng anh Tuấn và chị Nhi đã nói chuyện vs nhau ... tình hình là sáng nay sau khi suy nghĩ đi suy nghĩ lại anh Tuấn nhà ta đã quyết định đi nói chuyện rõ ràng vs chị Nhi và vừa vào đến lớp

bóp

- Đi đâu mà giờ ms đi học vậy ?_Phong đi đến đánh cái bóp và lưng Tuấn thay cho lời chào hỏi thân thiện của bạn thân

Tuấn nhìn Phong và chột câu nói của Jim lại vang vọng trong suy nghĩ của Tuấn “ tất cả họ đều biết tôi là nữ rồi ....”, nghĩ lại câu nói của Jim mà lòng Tuấn hừng hực lửa giận

- Tôi vs ông có phải là bạn ....

- Ê Phong cô giáo gọi có chuyện kìa ?

- à ...ừ _nói đoạn hần chuẩn ngay lập tức không để cho Tuấn ậm à thêm câu nào

Cũng gần 2 tuần Tuấn không đi học , ảnh đang tự nhủ không biết Nhi có nhớ ảnh không? Và anh Tuấn đã quyết định đợi Nhi đến lớp để nói rõ chuyện vs nhỏ nhưng có lẽ càng đợi lại càng làm Tuấn trở nên phát điên hơn khi

- Tuấn ..sao dạo này anh nghĩ vậy ?

- Đúng đó , bọn em lo cho anh lắm?

- Anh không khỏe phải không ?

- Hay để em đi báo cô cho anh ?...bla ...bla..._5, 6 cái mồm chen vào nói

Tuấn cũng như hần có một sức thu hút rất lớn trong lớp cũng như trong trường nên ái cảnh này ..... Tuấn chỉ biết dùng 36 diệu kế của mình mà chuẩn ra khỏi đám đông đang vây mình

Đi dọc quanh hành lang của dãy phòng tập , nơi này vào sáng rất ít lớp dùng đến nên dọc theo hành lang Tuấn đi rất im lặng

~~!!!~~

- Dạo này trông bà có vẻ mệt mỏi ?_Nhi lo lắng nhìn nó nói

- ....

- Lại là chuyện gì trong bang nữa đây ?

- không có gì , chỉ thiếu ngủ thôi _nó

- Có chuyện sao không bảo tôi , tôi sẽ quản lý một vài việc trong bang cho bà

- Không sao đâu , Destroy đang làm loạn , kiếm cớ gây chuyện vs mình

- Thật khó khăn

- Tôi và Ken cũng giải quyết nói chuyện rồi

- Không có chuyện gì đâu

- bà và Ken có đang giấu chuyện gì vậy ?_mấy hôm nay Nhi đều thấy Ken và nó cùng đi một xe đi học mặc dù Nhi không biết Ken học lớp mấy và cũng k biết mặt ra sao nhưng đã mấy lần cô bắt gặp chiếc mặt nạ ấy nên cô chắc chắn đó là Ken

- Chúng tôi đã đính hôn rồi _nó nói một cách rất tự nhiên

- Hà ...bà nhìn thấy mặt thật của anh ta chưa? , thế nào , anh ta tên gì ? chuyện to như thế này sao bà không nói cho tôi biết chứ ?

- Nói rồi còn gì , thôi tôi muốn nghỉ ngơi

- Anh ta tên gì ?

- Lâm Hoàng Phong

*rầm*_ một âm thanh vui nhộn vang lên sau cánh cửa phòng y tế

-Ai _ nó nói cùng Nhi nhìn ra phía cửa xem tình hình ai ngoài đó

*rầm*_ lại âm thanh đẩy vang lên trong phòng y tế khi một vật thể lạ vừa đâm sầm vào người Tuấn khiến anh lại một lần nữa ngã chục ếch một cách ngoạn mục nhất. Ngồi dậy xem vật thể lạ vừa đâm sầm vào mình là gì thì đã thấy hần vội vàng đi đến chỗ nó

- Em có sao không? _hắn hỏi nó

Ồ ...người bị hắn đâm sầm vào người là Tuấn chứ , thế mà thằng bạn tốt lại không thèm quan tâm đến người bị hại thậm chí là nhìn mặt người mình vừa đâm vào là ai cũng không và cũng không nói một câu “ cậu có sao không ?” vs mình , Tuấn thầm uất ức nghĩ. ....cái người đang ngồi trên giường bệnh không có sao mà hắn lại hỏi thăm rất tận tình chu đáo như vậy , phải chăng điều họ vừa nói là thật. ....Tuấn cùng Nhi thầm nghĩ

Và cuối cùng thì mọi chuyện đã đc làm rõ ...không ai giấu ai chuyện gì ? và cũng chỉ có Tuấn còn ngu ngơ trong cái câu chuyện phức tạp của họ mà chỉ khâu tay Nhi ý bảo Nhi nói cho mình hiểu và thế là Nhi nói một tràng

- Chuyện là thế này , thế kia , thế xoong , thế chảo , thế nồi , thế rau , thế quả , thế củ .....(đã lược bỏ 220 từ “thế” trong câu)

Tuấn nghe như có vẻ hiểu rồi nhưng thực chất là nghe Nhi nói chuyện vs mình, nhi k giận mình nữa là Tuấn vui mặc cho Nhi nói gì nhưng vẫn tỏ ra đã hiểu. Hắn và nó nhìn nhau thầm nghĩ “đây là ngôn ngữ giao tiếp của họ sao?”

(tg bó tay vs hai anh Tuấn và chị Nhi lun)

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58

Cuộc gặp gỡ tình cờ giữa mọi người mà mọi khuất nặc của tất cả đều đc giải đáp một cách nhanh chóng. “mọi người” ở đây có vẻ không hợp lý cho lắm khi còn có một người vẫn như tượng phỗng không hay không biết gì về chuyện này và không ai khác đó chính là Jim _một cô nàng sống theo phong cách tomboy. Nói đến Jim thì có thể công nhận cô là một vị thần se duyên cho các cặp đôi hay sao ý? Ví dụ điển hình là nhà cô nuôi 2 con mèo một đực một cái , tuy cùng chủ nuôi nhưng hai con mèo rất hay đánh nhau và theo nguồn tin đáng tin cậy thì dưới sự dạy dỗ nhiệt tình của Jim thì 2 con mèo đã thành một cặp; cặp chó nhà 2 bác hàng xóm cạnh nhà cô cũng đã thành một cặp khi cô vô tình bị con chó nhà ông bác đuổi trên đường và không kịp suy nghĩ nhiều cô đã nhảy thẳng vào nhà bà bác hàng xóm bên cạnh , con chó của ông bác không tha cho cô vẫn đuổi rít vào nhà hàng xóm và tình cờ gặp đc con chó của chủ nhà và rồi cả 2 bọn chúng say nắng nhau và trở thành một cặp và cũng thật tình cờ khi hai ông bà hàng xóm cũng đã thành một cặp .....và cô cũng đã tạo rất nhiều cơ hội cho các bạn trong lớp một cách ngẫu nhiên không hề hay biết , một ví dụ điển hình cho vấn đề đó là cặp đôi Nhi –Tuấn đã trở nên thân thiết hơn mặc dù vẫn còn ...

- Ngồi tránh ra ..._Nhi

- Sao chứ ? _Tuấn thắc mắc hỏi

- Người anh hôi chết ...

- Hôi sao ...này thì hôi này _nói đoạn Tuấn ghé sát Nhi. Chà là Tuấn ms tập bóng về nên cả người dính đầy mồ hôi

Thân thiết hơn ...có vẻ tác giả nói quá nhỉ? Không sao không sao tuy cãi nhau nhưng điều đó càng làm tình cảm của Tuấn và Nhi bền chặt hơn...

Càng nghĩ lại thì Jim lại càng cảm thấy mình có thể làm nghề se duyên cho mọi người và điều đó càng làm cô muốn thử đặt cược vào một trò chơi gọi là “không tên”<ý chỉ="" ấy="" là="" chưa="" nghĩ="" ra="" tên="" nên="" cứ="" đặt="" như="" vậy="" cho="" nó="" ly="" kì="" đó="">, cô sẽ thử vận may se duyên của mình lên hai con người trong lớp là Vy-Phong cô muốn thấy họ thành một cặp và cũng muốn mọi người nhận xét khi mọi người xấu vs một người đẹp sẽ như thế nào , càng nghĩ cô lại càng thấy thích cái suy nghĩ của mình

- Nhìn mặt Jim gian quá _nhi nói nhỏ vào tai Tuấn

- ... cô ta lại nghĩ ra cái trò gì nữa đây - Không biết

Cả hai người đều nhìn về phía Jim còn Jim thì nhìn về phía nó , nó nhìn về phía hắn. Nó cảm thấy tức giận khi thấy ả Thư gần gũi vs hắn (nhìn cứ như mối tình tay 3 ấy)

~~~~~!!!~~~~~ giờ tự học ~~~~~

- Đi ..._Tuấn nói rồi kéo tay nhỏ đi

- Chúng ta đi đâu , đang trong giờ học mà

- Không sao , tôi xin phép cô rồi

- À ... - Chúng ta đi đâu vậy ? _Nhi hỏi

-Tuấn không nói gì mà kéo Nhi thẳng lên sân thượng của trường

Gió nhẹ thổi tung mái tóc của Nhi để lộ ra khuôn mặt trắng trẻo,xinh xắn của Nhi. Trông Nhi rất hồn nhiên , vô tư khiến Tuấn phải ngỡ ngàng

- Có chuyện gì sao , sao nhìn tôi dữ vậy _Nhi quay qua Tuấn hỏi

- ... _ngu ngơ

- Đây ...

- à ...

- Có chuyện gì sao ?

- À không ...

- Trông anh lúc này k ngẫu chút nào , cứ như em bé tập nói vậy cứ lắp ba lắp bắp à _nói đoạn Nhi véo nhẹ vào mặt Tuấn

- Đáng yêu qua à _Nhi bình phẩm khuôn mặt ngu ngơ lúc này của Tuấn

Chợt nhìn thấy hành động của mình có hơi kì quặc Nhi vội rút tay lại và cũng không dám nhìn thẳng mắt Tuấn. không gian bao la giờ chỉ còn tiếng gió rít , tiếng chim kêu tắt của cho ta một cảm giác bình yên đến kì lạ

- Xin lỗi về mọi chuyện _Tuấn/Nhi đồng thanh nói

- Anh/cô nói đi _Tuấn/Nhi đồng thanh

- Chuyện đó ..tôi xin lỗi là ra không nên đùa như vậy _Nhi cúi mặt nói

- Không , tôi cũng có lỗi mà , không nên giận vô cớ như vậy _Tuấn nói

- Vậy chúng ta coi như hều nhau nhĩ

- ở lớp họ thực sự rất rất hay cãi nhau ,kiếm chuyện vs nhau nhưng khi chỉ có hai người thì dường như cả hai đều rất kiem lời , lúng túng không biết nói gì. Vì là “nam tử hán đại trượng phu “nên Tuấn luôn xung phong bắt chuyện trước

- Cảm giác thích một người là như thế nào ? _Tuấn nhìn một cách xa xăm để mặc cho gió thổi tóc anh

Nhi nhìn về phía Tuấn , trông anh đang hỏi một câu hỏi rất thực không hề có tí đùa cợt nào cả như thể anh đang muốn cô cho anh một câu trả lời chính xác nhất

- Có lẽ là quý trọng người đó luôn nghĩ đến người đó , xa nhau thì nhớ và đặc biệt hơn là muốn khi buồn có người đó ở bên cạnh an ủi chẳng _Nhi

- Vậy nếu người đó không có tình cảm vs mình thì sao , có nên dùng mọi thủ đoạn hay không ? _Tuấn

- Không , thích một người cũng chỉ đơn thuần là tình cảm của mình đối vs người đó quá đặc biệt thôi, thích một người cũng đâu bắt buộc phải nói ra chứ chỉ cần người đó cảm nhận đc tấm lòng của mình là đc và cũng chỉ cần thấy người đó hạnh phúc thì mình cũng hạnh phúc rồi _Nhi

- Mà sao anh lại hỏi vậy ? _Nhi thắc mắc nói

- Vậy nếu tôi nói tôi thích em thì em có hạnh phúc không ? _Tuấn đột ngột nhìn thẳng vào mắt Nhi nói điều đó khiến tim cô đánh trống liên hồi.

- Anh nói đùa gì vậy _Nhi cô nghĩ đây chỉ là lời nói đùa thôi nhưng điều đó cũng là tim cô đập nhanh hơn

- Tôi không nói đùa , tôi thực sự thích em , em có thể làm bạn gái của tôi chứ ?

-

- Không cần trả lời vội đâu , em cứ suy nghĩ đi chỉ cần em hạnh phúc tôi cũng sẽ rất hạnh phúc rồi .

-

- Về lớp thôi , sắp hết tiết rồi _nói đoạn Tuấn bước đi qua Nhi

Nhi cảm thấy như nếu mình không cho Tuấn một câu trả lời thì cô đã bỏ qua một cơ hội thành thật vs cảm xúc của mình , cô cũng không chắc mình có

tình cảm vs Tuấn nhưng mỗi lần xa Tuấn cô cảm thấy rất cô đơn , khi có nhiều con gái cạnh anh cô cảm thấy tức giận và cô sợ mỗi khi hai người cãi nhau. Phải chăng cô đã có tình cảm vs Tuấn và cô muốn Tuấn chỉ là của riêng mình thôi , cô ích kỉ quá đúng không _suy nghĩ của Nhi . Tất cả giờ đã quá rõ ràng , cô thực sự có tình cảm vs Tuấn

Vội nắm lấy cánh tay Tuấn , cô lấy hết mọi can đảm trong mình đưa ra câu trả lời của chính mình

- Đc

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59

- Yeah!!!1 góc độ quay rất đẹp , có thể nhìn rõ khuôn mặt _Jim vui sướng kêu toáng lên làm cho cặp đôi Nhi- Tuấn phải chú ý đến người đang nấp sau cánh cửa sân thượng

- Ai _Tuấn nói một cách sắc lẹm làm *ai đó* phải lạnh run người nhưng “không sao , mình có vật uy hiếp mà” _Jim nghĩ rồi cô cũng can đảm đứng ra khỏi chỗ nấp mà

-Hi hi _cô vừa nói vừa đưa tay lên chào hỏi vào cũng tình cờ để lộ ra cái gọi *vật uy hiếp*, cô đã nhận thấy mây đen kéo đến bên đầu Tuấn và Nhi

- Cô....._Tuấn

- à cái này á tôi tình cờ quay đc đấy àkhông có gì đâu _Jim vừa nói vừa cười nhe răng vs Tuấn, điều này càng làm anh như muốn nổi khùng hơn

- Đưa đây cho mình _nhi nói

- Không ..._Jim

Nhi cô thừa biết tính Jim muốn thì cho mà không muốn thì có cho tiền cổ cũng không đưa cho ///giống ai đó nhỉ///. Điều này cho thấy nếu cô không làm cho Jim vui thì chưa chắc cô có thể an toàn lấy đc đoạn video quay trộm của Jim. Còn Tuấn về ngoài lạnh như vậy nhưng trong lòng đã sớm ngại

- Nếu muốn lấy đoạn video này thì cùng mình thực hiện kế hoạch này _Jim nói một cách uy hiếp

- Kế hoạch ? _Nhi- Tuấn đồng thanh tập 1

- Đúng

- Có an toàn không đấy _Tuấn nói

- Anh không muốn thì thôi , đoạn video này tôi sẽ cho cả trường xem_Jim

- Thôi, đc rồi kế hoạch gì ? _Nhi vào giảng hòa

thế này , thế này ...hiểu chưa...bla..bla...

- Hà _Nhi- Tuấn đồng thanh tập 2

- Hà cái gì chứ, nếu không thì...

-Rồi ,rồi làm theo là đc chứ gì _Nhi

- Ừ Mọi người cùng làm thì chắc kế hoạch sẽ thành công thôi, vậy nha nhớ làm theo tôi nói đó tôi về lớp đây hai người cứ tự nhiên_Jim nói rồi chuẩn một cách nhanh – gọn – nhẹ để mình không bị nói

- Hà _Nhi- Tuấn đồng thanh tập 3

Cái kế hoạch Jim nói không gì khác ngoài cái vụ thử vận may ghép duyên của mình, cô bây giờ đang nắm trong tay vật có thể uy hiếp 2 con mỗi tham gia vào cái kế hoạch hoàn hảo mà cô đã tạo ra. Nhiều người chắc chắn % thành công kế hoạch sẽ cao hơn mà hơn nữa hai con mỗi cô tóm đc lại chính là bạn thân của họ nên sẽ rất dễ tiếp cận mục tiêu

- Chẳng lẽ chúng ta phải làm thật sao? _Tuấn nói

- Biết thế chứ làm thế nào đc _Nhi lắc đầu nói

- Nhưng hai người bọn họ vốn dĩ

- Không sao , cứ như chúng ta không biết đến mối quan hệ của họ mà giúp Jim đi , cậu ấy sắp về nước rồi _Nhi

- Ủ...cảm ơn em _Tuấn nói

-???

.....~~~~~.....

- Chúng ta thực hiện kế hoạch thôi chứ? _Jim nói nhỏ vs Nhi

gật đầu, nháy mắt vs Tuấn

- Đi thư viện đi? _Nhi nói vs nó

- Chuyện gì ? _Nó nói

- Mai có giờ thực hành nên tôi muốn tìm đọc vài cuốn có liên quan tới bài ngày mai, đi một mình chán lắm _Nhi nói

- Jim..._nó

- Hà tôi á ...à à tôi có việc bận rồi không đi đc đâu _Jim từ chối khéo

- Thôi thì hai chúng ta đi thôi , đi đi nào _nói đoạn Nhi nhanh nhẩu kéo nó đi đến thư viện

Còn về phía Tuấn thì anh đang nỗ lực lôi kéo cái người ngủ gục trên bàn

- Đi đến thư viện vs tôi _Tuấn

- Hết cô ta * lại đến cậu hả? _Hắn nói

* ả thư

- Mai có giờ thực hành mà _Tuấn nói

- Thì sao? _hắn vẫn không muốn đi mặc cho Tuấn có lời kéo

Vì bí quá nên Tuấn cũng không biết làm gì ngoài việc cầu cứu cái người nghĩ ra cái kế hoạch điên rồ này

Jim ngao ngán lắc đầu , “đúng là nhờ cũng không xong” _Jim nghĩ thầm sau khi nhìn thấy ánh mắt rất chi là...của Tuấn nên cô ngoại lệ ra giúp

- Ê Tuấn tôi vừa nhìn thấy Thư đi cùng ai đến thư viện trường , không biết cô ta lại giờ cái trò gì nữa đây _Jim cố ý đi đến chỗ Tuấn và hắn nói

“ai “ chẳng lẽ lại lànghĩ đến đây hắn chồm dậy nhìn về phía ghế của nó, không thấy nó hắn dường như không còn bình tĩnh nữa mà lao nhanh về phía thư viện

- Cậu ta sao vậy _Jim thắc mắc hỏi Tuấn

- Ai biết , hỏi cậu ta khác biết _Tuấn nói rồi đi về phía bàn của mình mà chơi game để cho Jim một dấu hỏi to đùng không có lời giải thích

Hắn chạy một mạch đến thư viện , nơi này thực sự rất vắng điều này càng làm hắn lo lắng hơn.

- AAAAA _Tiếng hét của nó, hắn nghe thấy tiếng hét của nó phải chăng hắn đến quá muộn và có chuyện không hay xảy ra vs nó?

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60

- Cho mày chờ..._Nhi lớn tiếng nói

uỳnh

- Hà_Nhi quay lại chỗ có tiếng động mà ngạc nhiên không thốt lên lời

- Cô vừa làm gì cô ấy?_Hắn mắt hằm hằm nhìn về phía Nhi nói, còn nó vì sợ quá mà ôm lấy hắn nhắm tịt mắt

- Có làm gì đâu_Nhi nói

- Thế sao cô ấy lại sợ như vậy hả_hắn nói

- Không biết , tôi bắt hộ cậu ấy con này_)Nhi vừa nói vừa xòe tay ra, trong lòng đôi bàn tay đẹp đẽ của Nhi đang ẩn dấu một con nhện

-Hà_lần này đến lượt hắn ngạc nhiên

- Bỏ đi , bỏ đi_Nó gần như gào lên nói

- Rồi , Rồi yên tâm ,tôi bỏ nó cho bà rồi_Nhi nói rồi cười chán an nó

Theo như lời kẻ lừa của nhỏ Nhi thì ra là có con nhện bò trên áo nó , Nhi bắt đc định đưa cho nó xem thì nó đã hoảng quá mà gào lên. Nó sợ nhện từ khi mẹ con nó bị bắt đến ngôi nhà hoang đó , nó đã bị nhốt trong một phòng có rất nhiều nhện trong đó nên nỗi ám ảnh sợ nhện của nó đã bắt đầu , mỗi lần nhìn thấy nhện là nó lại nhớ đến cái cảnh lẽ ra nó không nên nhớ tới

- Ônr rồi không sao đâu _Hắn nói vuốt nhẹ mái tóc của nó

- À..à tôi đi tìm tài liệu đây , hai người có thể tìm hộ tôi ở giá bên này không?_Nhi nói

- Tôi ...à ...sang bên kia kiểm xem có không ...vậy nhé_nói đoan nhỏ nháy mắt ra ngoài phía cửa (ở đó có Jim và Tuấn đang đợi)

Cuối cùng sau mọi cố gắng của Jim , Tuấn và Nhi thì Phong-Vy đã đc ở một mình vs nhau (jim thì nghĩ vậy , còn Tuấn và Nhi thì nghĩ k biết việc này sẽ đi đến đâu nữa...)

Jim cũng có một thắc mắc vô cùng lớn khi thấy Phong có vẻ lo lắng cho nó trong mọi hoàn cảnh và cô cũng biết cô không nên xen quá nhiều vào chuyện của 2 người bạn họ nhưng cái trí lẫn mất cái khôn khiến cô tò mò không thôi và cũng đang muốn tìm lời giải đáp

- Mà nè hình như Phong rất lo cho Vy hay sao ý ?_Jim nói

-....._Im lặng

Cô vội quay lại nhìn thì đã thấy cặp uyên ương kia đã biến mất từ lúc nào không hay

~~~~!!!~~~~

- Có vẻ chúng ta mắc lừa rồi ?_Hắn vừa nói vừa đẩy cửa ra vào nhưng đều vô ích

- Trò này của Jim bày ra _nó trả lời

- Tại sao ?

- Cô ấy sắp trở về nước ...

- Ra vậy _hắn nói rồi cũng ra chỗ bàn đọc sách ngồi

Chính ra Jim cũng đã tạo ra cơ hội cho hắn nói chuyện vs nó và cơ hội này cũng đã cho hắn và nó có một cuộc họp bí mật , thực sự họ có không gian riêng để bàn về kế hoạch

chống lại bang Destroy trong thời gian sớm nhất Hiện tại họ đã nghe Minh báo cáo tình hình mới nhất về Destroy, Destroy đang có tranh chấp nội bộ nên đây chính là thời điểm tốt để nó ra tay nhưng kế hoạch thì chưa có nên nhân cơ hội Jim cho bọn họ cũng đã lên hết kế hoạch

~~~~!!!~~~~

Còn về Nhi và Tuấn thì bọn họ cũng đã sớm chuẩn bị nơi khác để không vướng vào mấy vụ mai mối của Jim , họ không muốn mình liên lụy quá nhiều vào vấn đề này và vấn đề quan trọng bây giờ là phải bồi dưỡng tình cảm của mình trước đã (đến chịu về hai anh chị này luôn ~_~).

reng , reng _tiếng chuông điện thoại của Tuấn vang lên và thuận tay đang cầm điện thoại Tuấn nhắc máy alo, cái giọng gần như gào thét trong điện thoại ms làm Tuấn sực tỉnh ra khỏi giấc mộng mà nhìn vào màn...* đứng hình *

- Af, có chuyện gì sao

- Mở cửa _giờ là giọng nói lạnh tanh của nó

- Chuyện gì vậy ?_Tuấn tỏ vẻ ngây thơ trong sáng nói trong khi đó mắt còn đang nhìn Nhi vs ánh mắt giúp đỡ

- Mở cửa _vẫn cái giọng nói có thể đóng băng bất cứ ai và Tuấn cũng không ngoại lệ , vs nó Tuấn dường như có một chút sợ hãi sau cái vụ gặp nó lần đầu tiên

Như một con robot hoạt động hết công suất Tuấn kéo Nhi đi một cách nhanh chóng đến cửa thư viện

Sau một hồi xét đi xét lại và cùng sv ý kiến của Nhi thì bọn họ quyết mở cửa để giảm nhẹ tội danh của mình và cũng không quan tâm đến sự tức giận của Jim nữa , chỉ ít Phong –Vy ở trong đó cũng đã hơn 2 tiếng rồi

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61

Hắn và nó nhìn Nhi-Tuấn một hồi và họ chỉ còn biết cách tỏ ra vô tội không biết gì về vụ của hắn và nó cảkhông gian xung quanh trở nên im lặng đến kì lạ , điều đó càng làm cho Nhi-Tuấn thấy áp lực hơn thôi vì họ chưa biết mình sẽ bị nhận hình phạt nào sau tất cả những gì mình đã làm và giờ hậu quả sẽ đổ lên đầu bọn họ

Sau một lúc im lặng cuối cùng nó là người lên tiếng đầu tiên để lại cái ánh mắt lạnh như băng đang chìa vào người Tuấn khiến anh chàng nhà ta không rét mà run

- Chuyện này tôi sẽ bỏ qua

Nhỏ Nhi cùng Tuấn thờ phào nhẹ nhõm

- Vs điều kiện hai người phải giúp chúng tôi _Hắn nói thêm

- Biết ngay mà , không việc gì có thể bỏ qua mà không có điều kiện cả _Tuấn nói thảm

- Biết thế sao không cản cái kế hoạch ngu ngốc của Jim lại _hắn nói và nhìn Tuấn vs ánh mắt cảnh cáo

- À mà bọn tôi cần giúp gì vậy ?_Nhi lên tiếng nói

- Xâm nhập hệ thống máy tính của Trần thị lấy tất cả các thông tin liên quan đến công ty đó _Nó nói một cách dứt khoát vs Nhi và Tuấn

- Đc ...tất cả cứ giao cho chúng tôi _Nhi nói chắc chắn

- Vậy cứ như thế trước đã còn kế hoạch sau đó tôi sẽ nói sau _Nói đoạn nó đi ra khỏi phòng để lại Tuấn-Nhi-Phong trong phòng

Nhìn tình hình trước mắt thì có vẻ sẽ tệ nên Nhi cũng kiểmk có mà chuẩn trước nhưng thực ra là đứng đợi Tuấn ngoài hành lang ...đây là vấn đề cần giải quyết của con trai vs con trai nên nhỏ quyết định rút lui để họ giải quyết vấn đề đó

Hắn vẫn nhìn Tuấn vs ánh mắt có thể đóng băng tất cả mọi thứ nhưng rồi sau khi nghĩ lại ánh mắt của hắn cũng dịu xuống phần nào. Tuấn nhìn thấy biểu hiện của hắn mà thờ phào nhẹ nhõm

- Thôi _Hắn nói rồi thờ dài

- Làm tốt việc mình nhé _hắn đi qua vỗ nhẹ vào vai Tuấn coi như lời động viên , hắn cũng biết Tuấn lẽ ra không nên có trong kế hoạch này cả mình nhưng Tuấn là người giỏi về các phần mềm máy tính nếu cùng hợp sức vs nhỏ thì chắc chắn kế hoạch này định ra sẽ dễ dàng hơn và cũng sẽ nhanh hơn khi cho tài năng của Tuấn- Nhi kết hợp. Hắn biết việc làm như vậy rất khó khăn cho một người nên nếu Tuấn giúp đỡ thì sẽ nhanh hơn và một phần cũng có thể để Tuấn và Nhi có không gian riêng tư ở bên nhau hơn (anh này nghĩ cho ngườu khác quá cơ)

- Hà _tuấn sừng sốt , Tuấn nghĩ mình sẽ bị băm vằm ra thành nhiều mảnh rồi cơ chứ nhưng không ngờ hắn lại bỏ qua và còn khích lệ mình nữa

Hắn không nói gì, cứ thế đi thẳng nhưng thực chất đang nghĩ nếu Tuấn nói kế hoạch của Jim trước cho hắn biết thì hắn sẽ phối hợp một cách ăy ý hơn không ?.....(Đến chiều anh này luôn rồi đó @@#@#). Mọi chuyện về sau và cũng như việc chính trong kế hoạch này đặt hết lên Tuấn-Nhi và giờ thì hắn cùng nó chỉ cần ngồi bàn cũng như suy xét lại kế hoạch đã định , cho dù một chi tiết sơ hở cũng sẽ làm kế hoạch trở về con số 0

~~~~~!!!~~~~~

- Bực mình thật ...._Tuấn vò đầu bứt tai nói

- Bình tĩnh lại đi , chắc chắn chúng có sơ hở ....bực bây giờ có giải quyết vấn đề gì đâu_Nhi chán nản nói

Nhỏ cùng Tuấn đã cố gắng xâm nhập vào hệ thống dữ liệu mạng của bên công ty Trần Thị rồi nhưng gần như điều không thể, có vẻ việc này khó hơn bọn họ tưởng rất nhiều ..bên Trần thị cũng không phải dạng dễ đối phó , họ rất cẩn trọng trong các phần mềm dữ liệu của công ty . Mỗi lần cố xâm nhập vào máy chủ bên Trần Thị thì coi như là cả hai máy của hai người bọn họ hiện lên rất nhiều vệt ...phải không phải gì khác mà chính là vệt chạy dài trên màn hình như đang treu tức bọn họ vậy , điều này làm Tuấn rất bực mình.

Có lẽ họ sẽ tốn nhiều thời gian cho vấn đề này....nhưng họ quyết sẽ không bỏ cuộc vì sao ư ? cũng đơn giản là họ muốn chuộc lỗi cho cái trò chơi đại của mình động vào tổ kiến lửa đó...(còn kiến lửa là gì thì mọi người tự biết...hì)

- hãy quan sát thật kỹ , chắc chắn có chỗ giải mật mã này _Nhi cũng rất bình tĩnh để phân tích tình hình

Tuấn cũng đã rất bình tĩnh để phân tích và tìm cách giải quyết vấn đề , quả đúng như Nhi nói bực giờ cũng không làm gì được ...

- Đúng là trò trẻ con _Tuấn nói sau một hồi suy nghĩ và rồi cuối cùng cũng tìm đc đường giải quyết

- Oh ...vừa rồi ai còn bực mình vậy ? _Nhi nhìn sang chỗ khác lơ Tuấn nói một cách vô tư như không biết gì

-...._Tuấn gần như ngại không nói tiếng nào , anh chính là người kêu vấn đề này giải quyết sẽ rất khó mà giờ lại chính mình giải quyết đc lại còn nói “Trò trẻ con “ nghĩ thôi ai cũng ngại đó

Nhưng thử thách của họ không chỉ có vậy mà còn có cả một vấn đề về sau nữa ...Để có thể hoàn thành nhiệm vụ cũng như để chuộc lỗi của mình mà Tuấn-Nhi phải hi sinh hẳn 1 ngày mà đêm đầu làm việc, chưa kể vấn đề về mấy con vệt đã làm hoa tốn bao nhiêu thời gian của bọn họ và cả một vấn đề kèm theo sau đó mà mãi mới xong. Bên Trần Thị thực sự rất bảo thủ nên cài đặt rất lắm chương trình nhiễu làm khó những ai có ý định ăn cắp tài liệu nhưng cũng may vì có Tuấn giúp đỡ một phần cho Nhi mà họ có thể hoàn thành nhiệm vụ trong vòng 1 ngày. Còn lại để Phong-Vy giải quyết nốt và giờ Tuấn-Nhi sẽ có không gian riêng tư bên nhau để bồi dưỡng tình cảm ...^~^... @_@...#_#

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62

- Tất cả thông tin kiểm đc đây ?_Nó hỏi

- Đúng ..tất cả những gì chúng tôi có thể tìm thấy trong máy của họ _Tuấn trả lời

- Đc rồi mọi người làm tốt lắm ...

- Thế còn chuyện còn lại có cần bọn tôi giúp gì không ?_Nhi hỏi

- Nếu đc tôi không muốn mọi người dính đến chuyện này đâu....

- Bọn em theo chị , dù chị có giao việc gì em cùng mọi người sẽ cố gắng hoàn thành _Minh nói

- Kế hoạch tiếp theo là ....gì ? _Hắn hỏi , mà câu nói của hắn làm mọi người cứ nghĩ hắn sẽ chỉ huy mọi người ai dè hắn còn không biết việc tiếp theo sẽ làm gì

- Đây là tất cả những gì em đã thu thập đc về bang Destroy , có vẻ họ đang có mâu thuẫn hay về vấn đề gì đó mà hầu như tất cả gần như là đòi khôi bang rồi ạ

- Em cũng đã thăm dò đc tin hình như bọn họ đang vướng vào vấn đề nợ nần vs một khoản tiền cao nên không ai còn tin tưởng họ nữa mà rồi đi _Minh nói

- Vậy đây là thời cơ tốt để chúng ta có thể chiếm chọn bang Destroy mà không cần tốn nhiều sức rồi _Tuấn nói

- Không dc mạnh động , phải quan sát bên đó một thời gian đã .... _Hấn vs về mặt nghiêm túc nói

- Đúng đó _Nhi nói

Nó suy đi tính lại sau khi hết nhìn đồng giấy tờ trên bàn rồi lại nhìn đến những bản báo cáo của Minh trên tay cuối cùng nó cũng đưa ra một quyết định

- Tôi có thể nhờ cậu một việc không ? _Nó nhìn Tuấn nói

- Tôi á ...mà việc gì vậy ? _Tuấn nói

- Cậu có thể giả làm người hợp tác vs Destroy để kiểm thêm thông tin chứ ...? _Nó nói

- Sao lại là tôi _Tuấn

- Vì mọi người ở đây hẳn đều biết mặt và cũng có qua nhiều thông tin về bọn này rồi , chỉ có cậu là ít tiếp xúc cũng như tham gia các hoạt động của bang nhất nên có thể coi cậu là người may mắn nhất trong bọn tôi _Hấn nói rồi hí hửng cười khiến ai đó mặt đen xám lại vì thằng bạn tốt không bảo vệ mình mà còn đẩy mình vào chỗ nguy hiểm (Theo ý của anh Tuấn nhà ta)

- Đúng vậy , muốn bắt cộp con thì phải vào hang cộp chưa ? _Nhi cũng tán thành ý kiến của nó vì cô đơn giản tin rằng Tuấn sẽ làm dc điều đó

- Còn về tài liệu thu thập từ công ty của ông ta thì sao? Chúng đều ghi rõ số lần buôn bán của công ty ông ta nhưng theo tôi thấy chúng gần như có vấn đề gì đó không đúng __Nhi nói

- Đúng , nhìn qua có vẻ doanh thu rất cao rất ổn nhưng nếu nghiên cứu kĩ thì quả thật chúng có vấn đề _Hấn xem qua vài bản rồi nói

Phải công nhận hẳn cũng là một người rất dành về vấn đề tài chính ... Vì sao ư ? vì hẳn là đại thiếu gia của nhà họ Lâm và cũng là người cai quản công ty trong nước mà papa và mama hẳn ủy quyền cho hẳn quản lý cũng như học hỏi thêm nhiều kinh nghiệm trong việc quản lý công ty .... Và dc tiếp xúc sớm vs vấn đề tài chính kinh doanh nên hẳn nhìn qua cũng đã tìm ra vấn đề không đúng trong những bản hợp đồng này. Chúng có sự chênh lệch khá lớn về số hàng xuất ra và bán đi ...

- Chắc chắn chúng còn giấu những điều gì đó ...vs những điều này chúng ta không thể buộc tội chúng được , Nhi hãy giúp chúng tôi kiểm thêm thông tin

- Minh sẽ trợ giúp phía sau cho Tuấn , nhớ cẩn thận đó họ không hề dễ đối phó như chúng ta nghĩ đâu

- Tôi và Phong sẽ lo phần còn lại của kế hoạch

- Mọi người cố gắng nhé , đừng chủ quan quá _Nó nói sau khi phân công nhiệm vụ cho mỗi người

- Nhi nếu bà nên cẩn thận , tôi thực sự không muốn bà cũng như mọi người dính líu vào chuyện riêng của tôi vs ông ta đâu ....nhưng cũng cảm ơn mọi người nhiều vì đã giúp đỡ tôi _Nó nói giọng càng ngày càng nhỏ nhưng cũng đủ để mọi người đều nghe thấy (căn bản là chị ấy ngại đó mà ^///^)

- Dc rồi mà , tất cả là bọn tôi theo bà chứ không phải là bà ép chúng tôi đâu , đúng không mọi người? _Nhi nói , Nhi thực sự thất sững khi thấy cái biểu cảm gọi là “ngại” của nó ...điều đó cho thấy nó đã thay đổi rất nhiều từ một người lạnh lùng vs một biểu cảm đó là lạnh tanh , bất cần đời mà giờ nó đã thay đổi hẳn về nhiều mặt

- Đúng đó _tất cả

- Không cần lo cho tôi , tôi còn có Tuấn phụ nữa mà _Nhi nói

- Dc rồi hôm nay chúng ta chơi cho đã nào .... _nói đoạn Tuấn cùng mọi người cảm chén rượu của mình mà “Yo”

Nhìn mọi người như vậy nó cảm thấy mình thật may mắn khi có những người bạn vô tư, hồn nhiên những cũng rất chững chạc và sắc bén và đặc biệt hơn họ giúp đỡ nó không cần lý do , chỉ cần một người trong nhóm có chuyện là tất cả mọi người đều giúp đỡ ...nó cảm thấy thật tuyệt phải chăng hồi trước nó quá khép kín để rằng chính mình cũng không hiểu dc cảm xúc của mình và thứ gọi là “Tình bạn” nó tuyệt đến thế nào ...

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đáng* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63

Tất cả mọi người đều làm đúng như kế hoạch đã định. ...Tuấn rất xuất sắc trong vai trò làm một người hợp tác vs destroy , nhìn cậu ai cũng nghĩ cậu là một trong những thành phần cá biệt là con trai của một băng đảng nào đó vì cách cử xử lẫn diện mạo đã thay đổi hoàn toàn điều này rất tốt cho việc tìm kiếm tin tức. theo như kế hoạch cậu sẽ phải vào hang cọp để bắt cọp con dù có nguy hiểm đến đâu cậu sẽ cố gắng hoàn thành tốt nhiệm vụ để là gì ư ? chỉ là để ghi điểm anh hùng trong lòng Nhi

Còn Nhi thì cũng đang cố gắng làm phần của mình , đôi khi có chỗ gặp rắc rối cô có nhờ Tuấn giúp đỡ

- Chỗ này ....._Nhi

- Để đó cho anh , anh sẽ làm em hài lòng vs kết quả này_Tuấn vừa nó vừa chồm lại chỗ Nhi vòng tay từ đằng sau Nhi tựa đầu lên vai cô rồi nhìn vào máy tính , cả hai bàn tay Tuấn thoăn thoắt trên bàn phím ... Vì Nhi đang ngồi trên bộ sofa mà Tuấn nằm nghỉ nên tư thế của hai người bọn họ có phần hơi “Kì quặc”

Hành động bất ngờ từ đằng sau của Tuấn làm Nhi có phần ngỡ ngàng mà nhìn cậu một lúc , càng nhìn Nhi càng cảm thấy khoảng cách của họ có vẻ rất gần như chỉ cần một cái quay lại của Tuấn thì họ có vẻ là mặt đối mặt chính thức vs nhau. Càng nhìn kĩ Tuấn bây giờ Nhi bắt giác đồ mặt , cậu giờ khác hẳn hồi trước không hề giống một thiếu gia hiền lành mà như một thiếu gia sống buông thả bản thân , tóc hất ngược lên để lộ khuôn mặt trắng trẻo điển trai của Tuấn , áo sơ mi buông 3 cúc đầu không cần nhìn Nhi cũng có thể biết cơ ngực của Tuấn vì vai cô giờ đang để trước ngực trần của Tuấn., Tuấn như cảm nhận đc cái nhìn chăm chú của Nhi mà quay lại và đúng như phán đoán hai người mặt đối mặt cô bắt giác đồ , cô vội nhìn đi chỗ khác như không kịp khi cô bị hay tay Tuấn giữ chặt hướng về chỗ mình

- Em bị sao vậy ?_Lúc này hai người họ chính thức mặt đối mặt trong khi Nhi mặt vẫn đỏ

- Không có gì ,mà ....

Chưa để Nhi nói hết câu Tuấn đã lại gần để trán mình lên trên trán Nhi để đo nhiệt độ sau khi thấy mặt Nhi có vẻ khác thường hơn (ý là đồ mặt đồ ả)

Lúc này đây , chính xác là lúc này đây mặt Nhi không thể nào đỏ hơn nữa vì chưa bao giờ cô lại gần mặt vs Tuấn như vậy và lại còn chính mắt nhìn thấy cơ ngực của Tuấn ẩn hiện qua lớp áo sơ mi buông thả 3 cúc

- Hai người ....._hắn mở cửa đi vào và đập vào mắt hắn là cảnh rất chỉ là thân mật (trong mắt hắn là vậy)

Thấy có người vào Tuấn và Nhi đồng thời chuyển hướng sang chỗ hắn , lúc đó hắn thấy mặt Nhi có vài vết đỏ nên hắn càng nghĩ suy nghĩ của mình là đúng nên vội vàng đi ra mà nói

- Hai người cứ tự nhiên , tôi không làm phiền nữa ...._nói đoạn hắn đi thẳng ra ngoài phong khách

Tuấn và Nhi vẫn đang ngỡ ngàng một lúc không biết câu nói của hắn có ý nghĩa gì mà hai người cùng nhìn nhau một lúc. Bắt giác hai người thấy tư thế của mình có vẻ “...^//^...” khiến người khác nhìn vào hiểu nhầm , lúc này họ mới hiểu đc câu nói đầy ẩn ý của hắn. Trong khi đó hắn đang nghĩ “ cậu hành động có vẻ liều quá đấy ...” vì thấy cửa phòng không khóa vs lại hắn nghĩ đây là nhà mình nên hắn cũng rất ư là tự nhiên mở cửa đi vào ai ngờ ....ai ngờ .....

Lúc này không khí trong phòng có vẻ trở nên ngột nạt xen lẫn chút ngại ngùng của hai người bọn họ khi Tuấn thấy Nhi cứ nhìn mình và cụ thể hơn là nhìn ngực mình. Nhi không phải là sắc nữ nhưng ai cũng sẽ bị thu hút bởi những thứ đẹp đẽ đặc biệt là trai đẹp không hẳn chỉ riêng sắc nữ. Đây cũng là cơ hội tốt của Tuấn để có thể tiếp cận Nhi hơn

- Có vẻ em khoái vs nó lắm nhì _Tuấn nở nụ cười có chút gian tà khi nói lên câu đó

- Anh nói gì vậy ?_Nhi bỗng dưng đánh trống lảng coi như mình không hiểu ý nghĩa ẩn ý của câu nói đó

- Vậy sao ánh mắt ....

- Không có _không để Tuấn nói hết câu Nhi đã nói mà mặt bắt đầu đỏ ửng lên vì ngượng

Nhìn cử chỉ đáng yêu của Nhi , Tuấn càng cảm thấy muốn trêu ghẹo cô thêm nữa. ý nghĩ vừa xuất hiện trong đầu Tuấn đã thực hiện luôn ý nghĩ đó

- Có muốn sờ thử không ?_Tuấn nói thẳng vs Nhi

- Ai cần chứ ...._Nhi chưa nói hết câu Tuấn đã cầm lấy tay Nhi đặt chỗ ngực mình nói

- Nơi đây chỉ dành riêng cho mình em thôi _Tuấn nói khi đặt tay của cô chỗ tim mình , cậu thực sự nói thật lòng

Nhi lúc này mặt đỏ như trái cà chua không biết nói gì cậu chỉ có thầm nghĩ “ quả thật rất rắn chắc , chắc phải tập luyện lâu lắm mới đc thể “ cô không nghe rõ lời nói của Tuấn mà chỉ chú tâm đến suy nghĩ của mình về cơ ngực của Tuấn nhưng rồi cũng vội rút tay lại

Thấy Nhi không nói gì mà đang suy nghĩ đến vấn đề nào đó mà bỏ lơ câu nói của mình Tuấn nói

- Vậy cho anh xem tình cảm mà em dành cho anh đi

Không hiểu sao câu nói này lại lọt vào tai Nhi lúc này cô mới tỉnh táo lại chút ít. Nghĩ lại câu nói rồi lại nhìn khuôn mặt tỉnh bơ điển trai của Tuấn mà Nhi không tự chủ được lấy cây bút trên bàn vẽ mực lên mặt Tuấn nói

- Đủ để anh cảm nhận được _Nói đoạn Nhi cười coi như cô đã làm nên chiến công

- Vậy sao vẽ mặt anh _Tuấn nói rồi chỉ tay lên khuôn mặt có một vệt mực dài

- Em không muốn người khác phải xiêu lòng khi thấy đâu _Nhi

- Vậy em cũng xiêu lòng vậy à ? _nói đến đây khuôn mặt Tuấn trở nên rạng rỡ đến bất ngờ

-.....

- Hai người xong chưa vậy? _Nó lên tiếng sau khi đứng ngoài cửa một hồi , nó cũng không muốn thấy cảnh tình cảm của hai người bọn họ và cũng không muốn làm vỡ bầu không khí nồng ấm này nhưng nó có việc cần nói chuyện vs nhỏ Nhi và hấn cũng có việc cần nói vs Tuấn. nó nghĩ một hồi thảo nào hấn cứ bảo nó đi gọi họ khéo nếu hấn đi thì hỏng chuyện đại sự .....hóa ra là chuyện này ....

Tuấn và Nhi đều bị lời nói của nó làm cho chú ý .... Nó đã đứng ở đây và nghe hết những lời nói của Tuấn và Nhi , nó cũng đơn giản nghĩ như hấn đây là nhà mình nên mình có quyền vào mà không cần gõ cửa và cũng thấy cửa không khóa nên vẫn cứ tự nhiên vào ai ngờ vừa mở cửa đã thấy.....Nó là người cũng rất vô tư , bỏ ngoài tai những lời nói không hợp hoàn cảnh mà đi thẳng đến vấn đề chính nên nó cũng coi như không nghe thấy gì cả và cũng như không nhìn thấy gì cả mà nói luôn

- Tôi có chuyện cần nói chuyện vs Nhi

- vậy tôi ra ngoài trước vậy _Tuấn nói , Tuấn không hề cảm thấy ngại ngùng hay hổ thẹn gì cả vì cậu nghĩ rất đơn giản nó biết rõ mối quan hệ giữa bọn họ rồi thì cần gì phải ngại chứ còn Nhi thì ngược lại cô không hề vô tư chút nào mà còn cảm ước giá như có cái hố hay lỗ nào để cô có thể chui xuống bây giờ thì hay biết mấy nhưng rất tiếc khi nhà của nó được xây rất kiên cố nên không hề có cái lỗ nào để cho cô chui vào bây giờ cả

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng, Tôi Yêu Em Thật Đấy* .... được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.